

DAVUD YILMAZ
1933-

İÇİNDEKİLER

·	Dizin - - - - -	III
·	Davud Yılmaz'ın Hayatı - - -	XIV
·	Davud Yılmaz Divanı 1 - - - - -	-
·	Sözlük ve Tanımlamalar - - -	226

DİZİN

A	Sayfa
· Acaib Sevdaya Düştüm - - -	1
· Aç Gözünü Ey Tutsak - - -	2
· Aç Yollarımı Benim - - -	3
· Âdem'e Secde Edenler - - -	4
· Adına Levlâk Yazılmış - - -	6
· Âlim Olan Âlim Oldu - - -	-
7	
· Allah Derim Hu Çekerim - - -	8
· Allah'ı Seven Kişi - - -	9
· Aman Allah'ım Yandım - - -	11
· Aradım Sekâhüm Rabbühüm - - -	12
· Aradım Seni Her Yerde - - -	13
· Arifler Anlar Cahiller Tanlar - - -	-
14	
· Âşık Oldum Vetteyniden - - -	15
· Âşıklar Pirlere Elinden - - -	16
· Aşk Beni Yaktı - - -	-
17	
· Aşk İle Sular Yürür - - -	18
· Aşk Oduna Can Atmayan - - -	19
· Aşk Meyhanesinde - - -	20
· Aşka Düşen Âşıklar - - -	21
· Aşka Düştüm - - -	-
23	
· Aşkı Yudum Yudum İçtim - - -	25
· Aşkın Badesini - - -	26
· Aşkın Bahrına Dalan - - -	-
27	

----- **DAVUD YILMAZ DİVANI** ----- 7

·	Aşkın Beni Dâd Eyledi	-	-	-	28
·	Aşkın Deryasında İdris	-	-	-	29
·	Aşkın Kalemi Yok	-	-	-	31
·	Aşkın Şarabı Kalbime Aktı	-	-	-	32
·	Ayinedir Bu Âlem	-	-	-	33

B

·	Ba-i Bismillah	-	-	-	-
	34				
·	Ba-i Bismillah Aşkına	-	-	-	35
·	Bahr-i Ummana Dalmışım	-	-	-	37
·	Beka Makamları	-	-	-	38
·	Ben Bir Anka Kuşuyum	-	-	-	39
·	Ben Bir Garib Aşığım	-	-	-	40
·	Ben Bir Güzel Dilber Gördüm	-	-	-	41
·	Ben Şarabın Esiriyim	-	-	-	-
	43				
·	Beni Benden Alan Hu	-	-	-	44
·	Bilmem Netsem Neylesem	-	-	-	-
	46				
·	Bir Garibim Bu Âlemde	-	-	-	47
·	Bir Kâmil Bana Ef'alın Sundu	-	-	-	49
·	Bir Kuş Var İsmi Anka'dır	-	-	-	50
·	Bir Seher Vaktinde	-	-	-	52
·	Bismillahirrahmanirrahim	-	-	-	53
·	Bismillâh'ın Ba-sı Var	-	-	-	-
	55				
·	Boyan Allah Boyasıyla	-	-	-	57
·	Bu Âlemde Eğlenmedik	-	-	-	58
·	Bu Benim Kafamın İçinde	-	-	-	59
·	Bu Cihan Hep Sana Âşık	-	-	-	60
·	Bütün Âlemin Nuru	-	-	-	61

C

----- **DAVUD YILMAZ DİVANI** ----- 8

·	Canana Erişmek Kolay Mı?	-	-	-
	62			
·	Canımın İçinde Bir Can Belirdi	-	-	63
·	Canların Cananıyım	-	-	-
	65			
·	Can Mısın Canan Mısın?	-	-	66
·	Coştu Yine Deli Gönül	-	-	67

D

·	Daldım Derin Deryalara	-	-	69
·	Davet Etti Hüccacı Hacca	-	-	70
·	Deme Sakın Ben Bilirim	-	-	72
·	Dembest Olur Divaneler	-	-	74
·	Derdime Derman Aradım	-	-	76
·	Dertlerin Dermanı	-	-	77
·	Doldu Fuvada Aşkullâh	-	-	78
·	Doldur Kadehimi Doldur	-	-	80
·	Dûçar Oldum Pir Aşkına	-	-	81
·	Düştüm Aşkın Deryasına	-	-	83
·	Düştüm Aşkın Ocağına	-	-	84
·	Düştüm Onulmaz Derde	-	-	86

E

·	Ef'alimden Sıfatımdan Soyunmuşum	-	-	87
·	El Cezbatın Kazanında	-	-	88
·	Elden Ele Dilden Dile	-	-	-
	89			
·	Erenler Aşkına Düştüm	-	-	91
·	Eriştik Biz Bekaya	-	-	93
·	Eser Bâd-ı Sabâ Seher Yelleri	-	-	94

F

·	Ferman İzhar Eder Allah	-	-	95
·	Fenâda Seyreden	-	-	97

·	Fes'elü Ehlezzikri Der Allah 98	-	-	-	
G					
·	Gel Artık Gel -	-	-	-	99
·	Gel Gör Davud'un Halini	-	-	-	100
·	Geldi Beytullâh	-	-	-	101
·	Gönlümün Baharı Açıldı	-	-	-	102
·	Gönlümün Göğüne Yine	-	-	-	104
·	Gördüm Cemalini Divane Oldum	-	-	-	105
·	Gördüm Dört Cemini	-	-	-	-
106					
·	Gördüğüm Baktığım Eller	-	-	-	107
·	Gül Sensin Gülşen Sensin	-	-	-	109
·	Güldür Beni Aşkınla-	-	-	-	110
·	Güller Sümbüller	-	-	-	112
·	Güneş Gibi Feyzi	-	-	-	114
·	Güzeller Güzeli Aşk-	-	-	-	115
H					
·	Hacılar Gider Hacca 116	-	-	-	-
·	Hakk Yolunun Erenleri	-	-	-	117
·	Hasretlik Bağrımı Deldi	-	-	-	118
·	Hayretteyim -	-	-	-	121
·	Hazretine Varayım	-	-	-	122
·	Her Pencereden	-	-	-	123
İ					
·	İçin İçin Yandım	-	-	-	124
·	İçmişim Sekâni Şarabı	-	-	-	125
·	İçtim Tahuran Şarabı 126	-	-	-	-
·	İkra Bismi Oku 127	-	-	-	-
·	İlâhî Aşka Varanlar -	-	-	-	129

----- **DAVUD YILMAZ DİVANI** ----- **10**

·	İlâhî Aşkın Menbarı -	-	-	-	131
·	İlâhî Aşkınla Yandım 133	-	-	-	-
·	İlmine Güvenip -	-	-	-	134
·	İnsan Derler -	-	-	-	135
·	İsa'yı Terennüm Eyle 136	-	-	-	-
·	İsmail Kademinden -	-	-	-	138
·	İster İsen Sen De	-	-	-	139
·	İstigrak Ol Sen Sende	-	-	-	140
·	İzzet İkram Etti Bugün	-	-	-	141

K

·	Kalbimin Sarayına Kondur -	-	-	-	142
·	Kâmilden Ef'al Dersini	-	-	-	143
·	Kırılısın Hep Kafesler 145	-	-	-	-
·	Kim ki Bugün İnsandır	-	-	-	146
·	Kurdu Dilâramda Hakk Köşkünü -	-	-	-	147
·	Kurmuş Dilâramda Pir	-	-	-	148
·	Küntü Kenzen Mahfiyyen	-	-	-	150

L

·	Lâhmike Lâhmik Tembike -	-	-	-	151
---	--------------------------	---	---	---	-----

M

·	Makam Okuduk Hüdâ'dan 154	-	-	-	-
·	Mecalim Yok Aşk Elinden -	-	-	-	156
·	Melâmî'nin Canları -	-	-	-	158
·	Merdan Deryasına -	-	-	-	159
·	Merdane Uğradı Yolum	-	-	-	160
·	Meyhaneler Karargâhım	-	-	-	162
·	Meylim Senin Ef'aline	-	-	-	164
·	Muhammed'in Sancağını Sordum 165	-	-	-	-

----- **DAVUD YILMAZ DİVANI** ----- 11

·	Mülkü Bekadan	-	-	-	166
·	Müşâkım Leâl Yüzüne	-	-	-	1çi
N					
·	Ne Etsem Ne Eylesem	-	-	□	170
·	Nokta Olmuşum Şimdi Ben	-	-	-	-
	171				
·	Nuh Tufanı Kopmuş	Bugün-	-	-	-
	172				
O					
·	Oİ Sen De Aşka Giriftar	-	-	-	173
·	Oİsa Mürşidin Kamil	-	-	-	-
	175				
·	Onulmaz Bir Derde Düştüm	-	-	-	176
P					
·	Pir Elinden Bade İçtim	-	-	-	177
R					
·	Ruhumun Derinliklerinden	-	-	-	178
S					
·	Salâtı Daimin	-	-	-	-
	180				
·	Sâlik Olan Aşk İle	-	-	-	181
·	Sardı Her Tarafımdan	-	-	-	182
·	Seb'ül Mesani Fatihadır	-	-	-	183
·	Sekâhüm Hamrinden	-	-	-	185
·	Sekâni Şaraptan Gıdam	-	-	-	186
·	Seherde Açılır Güller	-	-	-	-
	188				
·	Sırat-ı Müstakimde Yol Biter	-	-	-	-
	190				
·	Sırçadandır Gönül Evi	-	-	-	191
·	Simsime Şehrine Vardım	-	-	-	192

----- **DAVUD YILMAZ DİVANI** ----- **12**

·	Sipil Dağı Sipil Dağı-	-	-	-	193
·	Sular Kaynar Menbaından -	-	-	-	194
Ş					
·	Şarabı Sen Tanıyor Musun?	-	-	-	196
·	Şarabı Tahuradan İç 197	-	-	-	-
T					
·	Taylan Etmektedir -	-	-	-	199
·	Tuttum Dağ Eteğinden	-	-	-	201
V					
·	Vahy Oldu İkra Bismi 203	-	-	-	-
·	Varlığından Geçmeyince	-	-	-	204
·	Varlığından Yok Olan 205	-	-	-	-
Y					
·	Yaktı Aşk Ateşi Beni 206	-	-	-	-
·	Yana Yana Pir Aşkına	-	-	-	207
·	Yaktı Kül Etti Beni -	-	-	-	209
·	Yandı Gönlüm	-	-	-	211
211					
·	Yandır Beni Yanayım	-	-	-	212
·	Yapar Mürşidi Kamiller	-	-	-	213
·	Yıkılmışım Her Taraftan	-	-	-	214
·	Yine Coştu Deli Gönül	-	-	-	215
·	Yine Derunumdan -	-	-	-	217
·	Yine Esrüdü Aşkım -	-	-	-	218
·	Yine Esrüdü Gönlüm 220	-	-	-	-
·	Yine Geldi Vahdet Ellerinin Kokusu	-	-	-	221

----- **DAVUD YILMAZ DİVANI** ----- 13

·	Yok Et Benim Varlığımı	-	-	-	222
·	Yürü Yürü Aşka Ulaş	-	-	-	-
	223				
·	Yüz Yirmi Dört Bin Peygamber	-	-		224
Z					
·	Zat Makamına Derler Lâhut		-	-	
	225				

DAVUD YILMAZ EFENDİ'NİN HAYATI

Davud Yılmaz Efendi, 1933 yılında, Bayburt İli'nin Kân Köyü bugünkü adı ile Aslandede Köyü'nde, "Mededler" namı ile tanınmış bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi.

İlk islâmi eğitimini babası merhum Harun Efendi'den aldı. Daha sonra köy medresesinde Kuran-ı Kerim ilmi tahsil eden Davud Yılmaz Efendi'nin, çocukluk çağında başlayan ilim öğrenme aşkı, onu taassuba karşı tefsir ve tasavvuf ilimlerini öğrenmeye ve araştırmaya yöneltti.

Çocukluk yıllarında çiftçilik ile iştigal eden Davud Yılmaz Efendi, askerlik görevini sıhhiye çavuşu olarak ifa etti ve bir müddet İstanbul Darıca'daki özel bir şirkette sağlık memuru vekilliği yaptı. Müteakiben ticaret hayatına atıldı.

1968 yılında İzmir'in Bayraklı semtine yerleşti. Allahu Teâlâ'nın ilmini öğrenme ve anlama tutkusu ve çocukluğundan beri gönlünde duyduğu ilâhî aşk, onu tasavvuf ilminde mahir Hasan Güler Efendi isminde bir mürşit ile tanıştırdı. Kendisinden uzun yıllar tasavvuf ilmi okudu ve ahzetti. Böylelikle melami neş'esine vasıl olan Davud Yılmaz Efendi, mürşidi Hasan Güler Efendi tarafından mezun kılındı ve halife tayin edildi.

Ancak, halife tayin edilmesine rağmen, vasıl olduğu Melâmîlik neş'esini, bir meslek olarak yürütebilmek için, Niyazi Mısri Hz.lerinin dediği gibi; dildeki davaya elde

hüccet-i bürhan gerektiğini anlayan Davud Yılmaz Efendi, ehliyetli bir insan-ı kâmil aramaya başladı.

Nihayet, İzmir'in Basmane semtinde bulunan Kerimağa Hanı'nın 22 no'lu odasında, Mahmud Saadettin Bilginer Efendi Hazretleri'nin halifesi, Ali Bozkurt Dalay Efendi Hazretleri ile karşılaştı. Bu karşılaşma, Davud Yılmaz Efendi'nin hayatının dönüm noktası oldu.

Davud Yılmaz Efendi, Ali Bozkurt Yılmaz Dalay Efendi'ye mülâki olup, yıllarca kendisinden feyz aldı. Sırrı kesret ve sırrı vahdeti zevk eden Davud Yılmaz Efendi'ye mürşidi Ali Bozkurt Yılmaz Dalay Efendi, Melâmîlerce, yani arifi billahlarca sırrı bilinen, hilâfet ve hüccet verdi. "Allahu Teala muinin olsun Davud evlâdım, âmin, âmin, âmin" diye buyurdular.

Davud Yılmaz Efendi'nin manevî şeceresi şöyledir: Muhammed Mustafa (S.A.V.) Efendimiz'in manada on yedinci torunu, yirminci asrın Melâmî piri ve Kutb-ul Aktabı Seyyid Muhammed Nurül Arabî Hazretleri'nin, mezun kılıp, hilâfet ve bir de yazılı olarak vermiş olduğu hüccet; halifelerinden Hulusi Maksud Efendi Hazretleri ve andan Hasan Lütfi Şuşut Efendi Hazretleri, andan Mahmut Saadettin Bilginer Efendi Hazretleri, andan Ali Ulvî Bozkurt Yılmaz Dalay Efendi Hazretleri ve andan Davud Yılmaz Efendi Hazretleri'ne verilmiştir.

Hz. Pir'den gelen hilâfet ve hüccet zincirinin bugün beşinci halkasına nail olan Hacı Davud Yılmaz Efendi Hazretleri, melami insan-ı kâmil olup, Melâmîlik mesleğini nasibi olanlara tevdi etmekte ve taliplileri onun manevî feyzinden istifade etmektedirler.

Vela havle vela kuvvete illâ billahil aliyyül azim.

ACAİB SEVDAYA DÜŞTÜM

Acaib sevdaya düştüm
Yüz bin gezer divanesi
Zülfüne takılan canlar
Feyz-i akdestir mânâsı

Dökerim lâlâyı lü'lü
Esmasının bîgânesi
Bir kez yüzünü gören
Olur Hakk'ın divanesi

Bu sineyi sine bak
Ümmül kitaptır mânâsı
Sümme denasın okuyan
"Enel Hakk"dır nârası

Soyunmuşum, giyinmişim
Hazretine yol bulmuşum
Marecel bahreyni canım
Hakk sıfatların giymişim

Adücanlar itiraz eder
Bu çığırı açan benim
Ayna olmuşum karşında
Her bakan kendini görür

Davud durur benim adım
Cihanı tutmuş feryadım
Melâmî kubab altında,
Söyler bekanın zatında

AÇ GÖZÜNÜ EY TUTSAK

Aç gözünü ey tutsak, âşıklara doğru bir bak!
Mecazî âşıklar da der; çok çok dinar kazansak
Uykudan uyan ruhanî âşık, sabaha erken kalk
Bir kâmil mürşit ara sen de aşkına merdane bak

Taç ve tesbihi elden at, bul ahlâk ey ahmak!
Döndükte her tarafa, Hakk yüzüne sen de bak
Ef'âl dersi aldık, her fiilde fail Hakk ile anladık
Dört tecellisi ile cennetül ef'alde olduk

Sırat-ı müstakim ile biz şâd-ı handan olduk
Kâmil ile Kaf Dağı'nı sinemizden kaldırdık
Sıfatlara denildi mevsuf, zatullahta fâni olduk
Bu makamda ağzına taşlar doldurdu Sıddık

Muhammed Mustafa'nın dini tevhiddir
Keramet kaydından melâmet ile kurtulduk
Gönül kâbesinde salât-ı daimî biz kıldık
Varlık Hakk varlığı, küllü fan Allah'ta olduk

Hasenetül ebrar seyiyatül mukarrabîn canım
Fenâ ender fenâ, beka ender beka oldu can
Kâinatı beden kitabında kâmil ile okuduk
Minaremizde banladık, biz muamma olduk

Davud bir acaib sırdır bu sır, vahdette eridik
Sırta ve ene sırta hu hadisi şerifi ile sır olduk
Ümmül kitap hanesine canım anda yazıldık
Küntü kenzen hazinesinin varlığı biz olduk.

AÇ YOLLARIMI BENİM

Aç yollarımı benim, sırat-ı müstakim olayım
Rahmaniyetine kabul et, mihmanın olayım
Rahimiyetine vardır, hayran olup kalayım
Hayrete düşür beni, nurunla nur olayım

Ruhun ile bir ruh et, tâdatsız bir olayım
Hazretine al beni, sana kurban olayım
Giydir sıfatlarını, hayran olup kalayım
Lâ yezalil abd olup, demlerini süreyim

Firavun'u, Haman'ı, Nil'e gark eyleyeyim
Kesrette vahdet ile vahdete gark olayım
Cemmül cemde kendimi tavaf edeyim
Her fiilde fail eyle, kulun kölen olayım...

Evvel ahir batın zahir benim diyeyim
Cihan içre senin ile yalnız bir göz olayım
Bakayım âleme bir gözle, şirkten kurtulayım
Lütfeyle ey padişahım, böyle sultan olayım

Hazinelerin dopdolu, açtım baktım hep sensin
Dembedem sinemde duran, leâl yüzlü canansın
Sadırındaki nefes alan yahut veren hep sensin
Gönlümdeki demler süren güzeller güzelisin

Davud her rütbeyi cahı, veren alan amansın
Sofilere cennetle, huriyle, gılmanla gümansın
Her fiilde fail olan, aşikârda nihan hep sensin
Canda canan, sırda Sübhan, ulu sultansın...

ÂDEM'E SECDE EDENLER

Âdem'e secde edenler, Hakk'ın emrini tutanlar
Naci fırkasıdır bunlar, hezar hezar selâmlar
Can içinde candır bunlar, O'na secde edenler
Ruhundan ruh alanlar; hoş geldiniz Melâmîler

Ef'al dersini alanlar, dört tecelli olan salikânlar
Her fiilde fail Hakk'tır, Hakk ile zevk edenler
"Vallahü halâkaküm ve mâ ta'melûn" okuyanlar
Ef'al cennetine girenler; hoş geldiniz Melâmîler

Sıfat dersini alanlar, lâ mevsufe illâllah diyenler
Dört tecelli olanlar, sıfatlar Hakk'ın zevk edenler
Mevsuf sıfatın aynıdır, sıfat mevsufun aynı değildir
Böyle zevk olunur canlar; hoş geldiniz Melâmîler

Zat-ı Hakk'a varanlar, lâ mevcude illâllah diyenler
Bütün Hakk'ındır bedenler, dört tecelli olanlar
"Küllü men aleyhe fan"ın, mânâsını anlayanlar
Zat cennetine girenler; hoş geldiniz Melâmîler

Hay erenler evliyalar, ölmezden evvel ölenler
Erte namazın kılanlar, Hakk ile Hakk olanlar
Ehli fenâdır bunlar, marifetullahtır bunlar
Ehlullahtır bu canlar; hoş geldiniz Melâmîler

Sümme dena zevkiyle, kurb-u feraiz olanlar
Vechullâhı okuyanlar, cemalin zahir görenler
Halkı mestur zevk edenler, sıfatlar benim diyenler
Hakk vücudunu giyenler; hoş geldiniz Melâmîler

Âlemde cem olanlar, kendinde fark olan canlar
Şêhidallah okuyanlar, bir defa Allah diyenler
Tâdatsız bir olanlar, Hakk vücudunu giyenler
Hazretine yol bulanlar; hoş geldiniz Melâmîler

Fetedella okuyanlar, kurb-u nevafile olanlar
Hakk sıfatların giyenler, lâ yezalil abd olanlar
Kâmilinden doğanlar, Firavun'u suya gark edenler
Muhammed'i zahir görenler; hoş geldiniz Melâmîler

İki derya birleşip, cemmül ceme yerleşenler
Fekâne kâba kavseyn; Necm Suresi'dir anlar
Kuşdilinden anlayanlar, ledün ilmiyle dolanlar
Merdandan berat alanlar; hoş geldiniz Melâmîler

Her fiilde failsiniz, eşeddül belâlara kailsiniz
Evvel ahir batın zahir bi külli şey'in âlimsiniz
Marecel bahreyni yeltekıyâni ayet-i kerimedir
İki deniz birleşmez yâr, hoş geldiniz Melâmîler

Ehadiyet var bilenler, yetim malı budur anlar
Bu remze kadem basanlar, an içinde andır anlar
Mânâyı anlamak gerek, Kur'an sırrıdır bu kaynak
Can terkini vurmak gerek, hoş geldiniz Melâmîler

Davud, Seyyid Muhammed Nur'dur yirminci asrın pîri
Hepimiz birimiz, birimiz hepimiz emrine rem olanlar
Ehadiyete varmadan bu sırlara erilmez, zevk edenler
Söyleyen Melâmî canlar; hoş geldiniz Melâmîler.

ADINA LEVLÂK YAZILMIŞ

Adına levlâk yazılmış
Ef'âlullahsın sultanım
Errahman ismindir sıfat
Ulu devletsin sultanım

Feyz-i akdestir şiarın
Envar-ı zatsın sultanım
Hem hayatsın, hem memat
Canlara cansın sultanım

Göster cemâlin göreyim
Sümme denasın sultanım
"Enel Hakk" bünyad vurayım
Hayatım sensin sultanım

Okuyayım fetedellâ
Giydir sıfatın sultanım
Lâ yezalil abdi mahzım
Tefride erdir sultanım

Marecel bahreyn deryan
Kâba kavseynsin sultanım
Söyleyen sensin dilimden
Fermanım sensin sultanım

Davud'a verdiğin derdin
Dermanı sensin sultanım
Kul hüvallahü delilim
Medlülüm sensin sultanım.

ÂLİM OLAN ÂLİM OLDU

Âlim olan âlim oldu, zalim olan zalim oldu
Kalem yazdı kurudu, olacak oldu ezelde
“La yesel emma yef'al Rabbena haza badile”
Herkes bu âleme yalnız geldi yalnız gidiyor.

Kul küllü min indillah; her şey Allah'tandır
Bundan öteye sen, cehaletini kemâlat zannettin
Ey fakih! Şeytandan büyük âlim mi var dünyada?
Âdem'i tanıyamadı; “Ben ateşten yaratıldım” dedi

“Benim madenim daha parlak, Âdem'in toprak” dedi
Âdem'e secde, Hakk'a secde olduğunu fark etmedi
Minelcinneti vennâs; insan şeytanı, cin şeytanı var
Sen Kur'an'a inanıyorsan rahmanı, mûdili tanı!

Önce iki âlem serveri olan, Hazreti Muhammed'i tanı
O'nun dini tevhiddir, rahnumâsı aşktır, yalnız ilâhî aşk.
Ruhani aşk, mecazi aşk, ancak hayal tohumu doğurur
Davud, bil ki ilahi aşk Melami insan-ı kamillerinde olur.

ALLAH DERİM HU ÇEKERİM

Allah derim hu çekerim, Âdem'e secde ederim sana ne
Kaderimi Allah yazmış, Allah derim zikrederim sana ne
Kâh giderim meyhaneye, dem çekerim merdaneye sana ne
İçerim saki elinden, kokarım miskin elinden sana ne

Kâh çıkarım gökyüzüne, ruhen miraç ederim sana ne
Kâh inerim yeryüzüne, insanlar irşad ederim sana ne
Kalemsiz yazı yazarım, nûn velkalemi derim sana ne
Ben bu günün memuruyum, Melâmî'yim Âdemîyim sana ne

İçmişim aşkın şarabın, her tarafımdan harabım sana ne
Yok etmişim namus arım, kalmamış sabrım kararım sana ne
Kendimde bulmuşum yârı, silmişim gözden ağyarı sana ne
Görmüşüm bende didarı, olmuşum Hakk'ın esrarı sana ne

Okumuşum makamları, geçmişim ben perdeleri sana ne
Günah bilmem, sevap bilmem, şirkini bir pula almam sana ne
Ben duvara secde etmem, hacılık hocalık satmam sana ne
Ve'l Asr-ı sır olmuşum, ledün ilmiyle dolmuşum sana ne

Davud olmuş benim adım bugün seçilmiş erbabım sana ne
Fenâ bekadan imdadım, Hakk'tan geliyor feryadım sana ne
Allah'tan af çıkmış bana, hüccet bürhan vermiş bana sana ne
Hakkıyla kâmil olmuşum, elime berat almışım sana ne!..

ALLAH'İ SEVEN KİŞİ

Allahı seven kişi, makamın var mı?
Bir hüccetli Melâmî mürşidine vardın mı?
Önüne diz çöküp, e'âl dersi aldın mı?
Her fiilde fail Allah, zevk ile diyebildin mi?

Üç zahir, üç batın, ahdi misak ettin mi?
Bir e'alde, bir sıfatta, bir de zat makamında
Göre göre Hakk'a, hakk el yakın iman ettin mi?
Kıyametin koptu mu, ruhen miraç ettin mi?

Allah makamdan bilinir, mekândan münezzehtir,
Kemâl sıfatlarıyla mevcut ve muttasıftır.
Bu kelâmı sen hiç işittin mi ey sofister!
Hiç kafanı yorup, bir defa olsun düşündün mü?

Âdem'e secde ettin mi, ettinse Âdem'i gördün mü?
Âdem'e secde ettin ise, sesini işittin mi?
Hz. Ali; "Ben görmediğim Rabb'a ibadet etmem
Ba nokta" diyor, kürsüleri kıran elfaz, dinle biraz!

İlim bir nokta, cahiller çoğalttı; Nokta nedir?
Velâyet nedir, sıddıkiyet nedir, karabet nedir?
Nübüvvet nedir, ehadiyet nedir ey fakih!
Bir kâmil mürşidden sor; cevri-i cer nedir?

İlmel yakın, aynel yakın, hakkel yakın var
İlmel yakın tevhidi ef'al, aynel yakın tevhidi sıfat
Hakkel yakın tevhidi zat, hakikatle senin işin biter
Hakikat yoksa, senin ilimlerin seni eder beter!

İlim delildir, medlûl bulunmadıkça ilim neye yarar?
İlim fitnesi mal fitnesinden beterdir ey münevver!
Bu makamları sabredersen, söyleyeyim sana yâr,
Allah makamdan bilinir, mekândan münezehtir!..

Davud ne söyleyen işitmez, gözler kör, kulaklar sağır
Kalbi mühürlü olanları, Kur'an'da buyurmuştur Cebbar
Ahmağı yar eyleyen ahmak olur, Hakk yolunda ol biar
Yarın mezarda halini ne oğlun, kızın, ne de eşin sorar

AMAN ALLAH'IM YANDIM

Aman Allah'ım yandım
Aşkı ben kolay sandım
Ef'al, sıfat, zat, Hakk'ın
Yandım yandım kül oldum

Giydim Hakk vücudunu
Tâdatsız bir şan oldum
Hakk zahir oldu halk batın
Cemâlullâh'a ulaştım

Hakk batın oldu halk zahir
Tur'da Musa gibi söyleştim
Ruh fani oldu sır zahir
Üç defa anadan doğdum

Ar namus şişesin kırdım
Firavun'u Nil'de boğdum
Günah bilmem, sevap bilmem
Cemmül ceme doldum

Davud bu bir ilmi ledünnîdir
Menbaı Muhammed Nur'dur
Ol Şah-ı merdan torunudur
Yalancıların şahidi zordur!..

ARADIM SEKÂHÜM RABBÜHÜM

Aradım sekâhüm rabbühüm aşk şarabını
Buldum hazinesini ben pir vücudunda
İçtim dolu dolu kalp peymanesinden
Camsız, şişesiz, kadehsiz, kana kana...

Sarhoş oldum, iradem elimden gitti
Hayrete düştüm, fenâfillâhtan geçtim
Vahdet ellerine kanatsız uçtum
Miraç ettim ruhen, Rabbim ile konuştum

Davud ümmül kitap oldum, ledün ilmiyle doldum
Eşyada Kur'an okudum, Kur'an'ın sırrı oldum
Fenâ beka ile hüccet, bürhan, delil, oldum
Küntü kenz hazinesini ben an ile buldum.

ARADIM SENİ HER YERDE

Aradım seni her yerde, bulamadım ben Allah'ım
Canlarda, tenlerde, bedenlerde misin Allah'ım?
İnsanlar aradı seni yerlerde, melekler aradı göklerde
Bulamadılar, seni bulanlar nerde buldular Allah'ım?

Gelene geçene sordum, yanıt alamadım kimseden
Bir kâmil mürşitten sor dediler, onun haberini sen!
Sordum, dedi ki merdan; "Hakk'a yol senden geçer"
Dedim; acaba nasıl geçer, dedi; Allah desen sen de

Melâmîler halka-i zikri kurdu, sırrında, bedende
Eritti varlığını ilâhî aşk ile mürşid gönlünde Allah'ım
Erenler pazarına yol gönülden gider, işte bir haber
Erenler pazarında can alınır, can satılır bilenler

Davud, erenler pazarında Rahman'ın kokusu vardır
Bu kokuyu duymaz burnu, gözü, kalbi açılmayanlar
Mestaneyim, mestane gelmişim ben bu cihana Allah
Bir nefesini verme boşa, selâm olsun kavim kardaşa.

ARİFLER ANLAR CAHİLLER TANLAR

Arifler anlar, cahiller tanlar âşıkları
Ezan okur, kamet getirir minaresinde
Namaz kılar kendi camisinde salıklar
Lâ şerike lehü, mülkünde der kendi fiilinde

Tarih bin dokuz yüz doksan sekiz
Çağların çağıyım, yaşım altmış beş
İrademi Vel'asr-ın sırrında okumuşum
Kendimi kendimde anda bulmuşum

Davud fiilde fail ben anınla olmuşum
Lisansız, kelâmsız, Süleyman olmuşum
Erenler katında hüccet, bürhan almışım
Melâmet hırkasını bende giymişim.

ÂŞIK OLDUM VETTİYNİDEN

Âşık oldum “vettiyni”den, rahata erdi can beden
”Vez zeytunî “sıfatından “ve tûri siyniye” zatından
“Lekad hâleknel’insâne” kurb-u ferâiz, karabetten
”Fiy ahsen-i takvimin” can, kâba kavseyni cavidan

Nasib alanlar aldı, ehadiyet-ül cem makamından
Âleme bir gözle bakmayan, sayılmaz kâmilden
Akıl ile mârifetullâha erilmez, ibret al miraçtan
İlim perde olur sahibine, nasib alamaz vahdetten

Salih amel, fenâfillâh bekabillâh ile olur ey nadan
Ahmağı yar eyleyen ahmaktır, vefa olmaz ondan
İrfaniyet cenneti nasib olur merdan-ı dilâradan
Allah'a vasil olanlar oldu bir kâmili mürşitten

Selsebil tesnim sekâni şarap ab-ı hayat ba-sından
Fisebilillâh içer bugün salikler manevî kalbinden
Seyrederler Hakk cemali, olurlar şâd-ı handan
Bilse bu şarabı şahlar, katresine verirlerdi bin can

Ölmezden evvel ölenler, Melâmîler zümresinden
Uzaklaşır vefasız dostlar, bu şaraptan içenlerden
Davud, bu şaraptan içenler içmiş kâmil elinden
Elden ele, dilden dile, gönülden gönüledir ezelden.

ÂŞIKLAR PİRLER ELİNDEN

Âşıklar pirlere elinden bâde içtiler
Âşıklar aşk ile sergerdan oldular
Âşıklar merdan elinden berat aldılar
Âşıklar sırat-ı müstakim ruh oldular

Âşıklar tâ ezelden Melâmî oldular
Ey ilâhî aşk! Nice peygamberler, veliler,
Şühedalar, pirlere bağrında yaşattın sen
Yüce yüce makamlara yükselttin aşk ile

Her asrın kemalini kuşatan sensin ilâhî aşk!
Aşk kelâma gelmez, aşkı yaşamayan bilmez
Aşk bahçesinin gülleri hiç solmaz Allah'ım
Kaldırır gözden yetmiş bin perdeyi ilâhî aşk

Davud gösterir cemalullah canım aşk
Âşık maşuk birleşir ilâhî aşk ile, aşk ile
Fenâ beka olur dört cemli câmide salıklar
İşte bu ehadiyet sırrıdır; Makam-ı Mahmud.

AŞK BENİ YAKTI

Aşk beni yaktı, yaktı kül etti
Aldı benliğimi küllü fan etti
Komadı varımı hep talan etti
Yol ver padişahım varayım şaha

Aşkın meclisinde atılğan olma
Sana bir lâzımsa bir dahi deme
Geç var sen senden, felâh bulasın
Yol ver padişahım varayım şaha

Erenlerin yoktur sağı ve solu
Erenlerdir Hakk katında pek ulu
Erenlerdir kubab altında gizli
Yol ver padişahım varayım şaha

Aşka düşenin tacı tahtı yıkılır
Vücut dağı, harman olur savrulur
Eski dostlar uzaklaşır ayrılır
Yol ver padişahım varayım şaha

Aşk elinde iki cihan kılıncı
Başınıza konmuş marifet tacı
Bakışınız hasta canlar ilâcı
Yol ver padişahım varayım şaha

Düş elden aşkına fakir-i Davud
Aşk yağmaladı namus arını
Gözü görmez dinarını, kârını
Yol ver padişahım varayım şaha

AŞK İLE SULAR YÜRÜR

Aşk ile sular yürür, ef'âlimin mecraından
Buluşurlar derelerde, sıfatların mevsufundan
Ulaşırlar denizlere, zatımın şelâlesinden
Nehirler denize dolar, aslına ulaşır onlar

Denizlerin sıkletinden, çıkar sular dağ başından
Böyle devran eder âlem, anla arif ol vesselâm
Tâ ezeli ervahından, yazdı kurudu kalem
Burda artık söz kalmadı, yerli yerindedir âlem

Müçtehitler çok söz etti, kâl mertebesi tamam
İlim bir nokta dediler, Ali veliyullah bir an
Cahiller çoğalttı anı, dedi arifler sultanı
Anladınsa arif oldun, Ba-nın altında noktayı

Evlüyâullâhın Davud, sırrı Kur'an'dır bürhanı
Ömrünü boşa harcama, şimdi melâmet zamanı
Seyyid Muhammed Nurül Arabî'dir pirimiz
Anınla yüceldi bizim şanımız şerefimiz...

AŞK ODUNA CAN ATMAYAN

Aşk oduna can atmayan
Varını yoka satmayan
Aşkın lezzetin tatmayan
Hakk cemaline bakmayan

Men kâne fiyhâzihil â'mâ
Dınarı ederler yağma
Bakar mâlî cahına
Hizmet eder Firavun'a

Uyanlar nefis kanununa
Gıpta ederler Karun'a
Bühtan ederler yârana
Gözleri bakar Mervan'a

Dost yüzlü düşmandan
Davud sen sığın Settar'a
Yeme hasedin malından
Tut bir Merdan elinden

AŞK MEYHANESİNDE

Aşk meyhanesinde çekilir demler
Methuşi mest olur içen yârânlar
Gönül pazarında satılır canlar
Miski amber kokar gerçek erenler

Cismi yok Ankâ'dır cemâl görenler
Garib kalmış bu âlemde merdanlar
Her gelen nükteler, derbeder derler
Zü'l-cenaheyn olur fenâ bekalar

Ruhen miraç eder âlicenaplar
Kubab altındadır görenler didar
Marecel bahreyni cavidan erler
Hep bir olmuş âlem, zinde bedenler

Cavidan'a ermiş, kalkmış perdeler
Ehadi seyranlar, ümmül kitaplar
Gönül kitabından okur ayetler
Felâh bulur kalpler, yok olur dertler

Sofiler Davud'a önerir şartlar
Cennet parsellemiş serap satarlar
Mürşidi tanımaz inat olanlar
Günü güne ekler hayalperestler

AŞKA DÜŞEN ÂŞIKLAR

Aşka düşen âşıklar, yanar yanar kül olur
Bülbül gibi Allah söyler, Hakk'a karşı dil olur
Yüz yirmi dört bin kere Allah der Melâmîler
Anlar ana bağlıdır, el-ân kemakânıdır

Cemmül cemde kul olur, bi külli âlim olur
Her fiilde faildir, belâ devletine kaidir
Makamlarla yürürler, dahi anlardır erler
Kuşdilinden okurlar, ihvam tevhim olurlar

Kur'an sırrı söylerler, anlar Hakk'ı bilirler
Hünerleri çok mahfi, ölmezden evvel ölürler
Hakk ile sırlaşırlar, andan gayri görmezler
Vahdaniyeti huzur, vahdete kavuşurlar...

Hakk'ın gözüdür anlar, Hakk'ın sözüdür anlar
Nas anları tanımaz, hallerini hiç beğenmez
Bakarlar kem göz ile zemheride naz ile
Evliyayı zemmeder zahidler, irade-i cüz ile

Her sıfattan giyerler, her yüzden görünürler
İman istersen sen de, sana imandır onlar
Yürü var izlerinden, faydalan sözlerinden
Hakk cemaline bakıp sana konuşur onlar.

Dersini Hakk'tan alır, kuşdilinden söylerler
Dembedem kevser içip, aşk ile mest olurlar
Ne malı var, ne mülkü, ne huri, ne gılmanı can
Ne ef'ali, ne sıfatı, ne de zatı. Hakk iledir hayatı

Davud fenâda Hakk'ı seyreder, bekada Hakk'da
Ba-i bismillâhtan oldular nokta, Ali Haydar'a bak!
Hep bir söyler konuşurlar, ister yakın, ister ırakta
Bunlar Melâmîlerdir, anlar isen tâ ezeli erwahta.

AŞKA DÜŞTÜM

Aşka düştüm ben bir merdan elinden
Yusufa eriştim kader yönünden
Ah çekip ağlarım Yakub dilinden
Tecelli ederim her bir kulumdan

Mevlâ benim dersem, zahid darılır
Allah benim dersem, zühdü takva kırılır
Allah'ı ben yarattım dersem, âlem sarsılır
Herkes Allah'ını kendi yaratır efendim

Eğer sen Allah olmadınsa, yazıklar olsun!
Kul hüvallahü ehad; Allah birdir diyorsun
Birliğini, dirliğini nitele bakalım sofister!
Delil ile medlûlü örtene münkir derler

Münkeri Nekiri sür, kocakarı dinini sür,
Rabbin kim, nebin kim, sonra ne mümkün!
Senin taptığın ilâh mevhum iken nadan
Görünürsün cazî cüzî ile şâd-ı handan

Bahsedersin emir, nehiy, adaletten, Hakk'tan
Kâmil iman, insan-ı kâmilidir bugünün Âdem'i
Âdem'e secde etmedin, hayaline secde ettin
Salât-ı dâim kılmadın, gönülden abdest almadın!

Resulullah; günü gününe eşit olan zarardadır
Buyurur, esasta anı anına eşit olan zarardadır
Hani ya terakki, Vel'asr-ı ayetinin sırrı nadan!
Resulullah'ın dini tevhid dinidir, anı sen de bil

Tevhid her yerde Hakk'ı birlemek, seyretmektir
Lâ ilâhe illâllah lâf ile olmaz, bu bir fenâfillâhtır
Muhammedür Resulullah ise, beka billâhtır
İşte Hazreti Muhammed'in tevhid dini budur.

Davud ehadiyetten dem vurma sen sakın, sakın!
Orası Hazreti Muhammed'e aittir, O'nun mülküdür.
İlişme yetimin malına; ve lâ takrebû mâlelyetiymidir
En tüeddûl'emâneti; emanet ehline verilir ehline!..

AŞKI YUDUM YUDUM İÇTİM

Aşkı yudum yudum içtim
Sarhoş olup yere düştüm
Ahım Kaf Dağı'nı deldi
Şirin'ime ben yol açtım

Vel'asr-ını okudum canım
Sinemde bir çağ açtım
Teferrüc eyledi tefrit
Garibim, hazrete düştüm

Kaderle baş başa kaldım
İlim bir nokta anladım
Ezan okudum camimde
Minaremde banladım

Üçüncü cemmül cem
Her fiilde fail oldum
Evvel ahir batın zahir
Ayetini bende okudum

Dördüncü cemi Davud
Muhammed'dir ev ednası
Dürrü yekten şelâlesi
Yazılmış levlâk belâsı.

AŞKIN BADESİNİ

Aşkın badesini, pir elinden içtim kana kana
Miraç ettim arş-ı âlâya, yükseldim bu belâya
Fenâfillâhtan geçtim, vahdet ellerine uçtum
Ay, güneş, yıldızlar bana eğildi, ettiler sücud

Üzerimde olan binaların hiçbir tesiri olmadı,
Beytullâh'a vasıl oldum, Beytullâh beni tavaf etti
Beytullâh'ı kendimde gördüm, Beytullâh bir ün etti
Mümin kalbin Beytullâh, mümin kalbin Arşullah!..

İsm-i azam duasına gark oldum, ebedi hayat buldum
"Enel Hakk" nârasında Ruh-ül Kudüs demin sürdürdüm
Tâdatsız bir ruh oldum, Hakk zahir oldu halk batın
Lebbeyk lebbeyk nidasını, ben bende duydum

Hakk'ın vücudunu giydim, hazretine yol buldum
Anın askeriyim artık, mazi müstakbel bilmem
Ne dünyam kaldı, ne ukbam kaldı, an oldum
Şimdi şâd-ı handanım, kendim de bir âlemim

Aradığınız bendedir bende, gelin, bana gelin!
Yetmiş bin perde arkasında gizli olan benim
Kaçma benden, gel seni Hakk'a aparayım
Geldi Hazreti Muhammed, imanını tazele gel!

Davud vel'asr-ın sırrına vâkif olanlar iman etti
Ay, güneş, yıldızlar, zamanın pirinden gücünü alır
Ey sofister! Bindığın dalı kesiyorsun an be an
Düşeceksin, neden anlamıyorsun sen adücan?

AŞKIN BAHRINA DALAN

Aşkın bahrına dalan, zikr ile hemdem olan
Söyler el-ân kemakân, gönüllü kurban olan
Bakmaz dünya varına, Hakk cemâlini gören
Her anı bir şan olur, böyle sultanlık bulan

Mevc vurur dareynde, salât-ı dâim kılan
Seyreder vechullahı, sümme dena okuyan
Mahcupluğun yok olur, hazretine yol bulan
Âlemde imam olur, böyle sultanlık bulan

Ehadi seyran isen; Fâtiha çeker sultan
Ey leâl yüzlü sultan, her işi delil bürhan
Davud'u eden bir şan, takrebû mâlelyetiymi
Anlarsan eğer, asr-ı saadettir bir kâmil insan.

AŞKIN BENİ DÂD EYLEDİ

Aşkın beni dâd eyledi
Okuttu makamlarını bana
Her türlü dilden söyletti
Halka melâmet eyledi

Yusuf gibi câha attı
Yakub gibi çok ağlattı
Kurttan, kuştan sual etti
Üzeyir gibi kader etti

Musa'yı Tur'da söyletti
Bin bir kelâmla sır etti
Hâmân'ı suya batırdı
Bahura'yı maymun etti

Samiri yaptı buzağ'yı
İblis onun içinde ün etti
Canım Hasan Hüseyin'i
Yezidler Irak'ta şehit etti

Davud Halil İbrahim'i
Hakk tevhid babası etti
Ateşi yaktıran Nemrud'u
Cehennem ateşi yuttu.

AŞKIN DERYASINDA İDRİS

Aşkın deryasında İdris
Marifetle eder tedris
Âdem'e secde etmedi
Kendini beğenen İblis

Miraç eder tahte's-seraya
Balığın karnında Yunus
Yedi kez öldü dirildi
Hakk'ın emri ile Cercis

Kenan olan uymaz Nuh'a
Salihtir canım Yahya
Kalem yazdı kurudu
Üzeyir'i İsa Ruhullah sır oldu

Yakub ağlar Yusuf deyu
Dokuz oğlu eşer kuyu
Yedi deryada yıkasan
Değişmez Şaddat'ın huyu

Hacı hoca hepsi bir ad
Felsefenin gözü sakat
Cüz-î irade bir lâklâk
Karun gibi olma ahmak

Elektronik çağında
Kaldın ilmin tuzağında
Musa'yı Allah kayırır
Firavun'un konağında

Mirac-ı nebi Muhammed
Ebu Cehil eder hased
Seyyid Hasan Hüseyin'in
Canına kast etti Yezid

Ali Haydar Hakk arslanı
Mülcem şehit etti canı
Davud temkin bulan bilir
İskender ile Yunan'ı.

AŞKIN KALEMİ YOK

Aşkın kalemi yok, aşkın hurûfatı yok
Aşkın satırı yok, irabı yok, kitabı yok
Aşkı kalem yazamadı ve kalem yarıldı
Aşkı kadılar bilmez, aşkı müftüler bilmez

Aşkı felsefeciler bilmez, ilâhî aşkı
Bütün ilim dallarının hiç biri bilmez
Aşkı soran âşıklardan sorsun,
Hakk'ı soran sadıklardan sorsun

Aşkı âşıklar bilir, aşk ile Allah'a varılır
Ben aşk eriyim, anam aşk, babam aşk
Dinim aşk, imanım aşk, mezhebim aşk
Ben hurûfat bilmem, ilâhî aşk ile canım

Kur'an'ın sırrına vâsıl oldum aşk ile
Ve bugün Kur'an'ın sırrı benim, aşk ile
Hurûfatı bırak gel, Kur'an'ın sırrına bak
Gözlerin açılsın, kulakların açılsın aşk ile

Dilin sırrın açılsın, Hakk ile Hakk olasın aşk ile
Her lâhzada feyz-i akdes ile müşerref ol aşk ile
İç bu ve sekâhüm rabbühüm şaraptan aşk ile
Varlığın, benliğın çıksın aradan fakih aşk ile

Davud kemâlâta er, Allah'ın ahlâkıyla ahlâklan
Sıfatları ile sıfatlan, hazrete vasıl ol aşk ile
Gayri ne pahasına olursa olsun bu ilâhî aşk
Elindeki, gönlündeki, gözündeki varlıkları at aşk ile.

AŞKIN ŞARABI KALBİME AKTI

Aşkın şarabı kalbime aktı
Aşk-ı ilâhî benliği yaktı
Sibgatallah boyasıyla boyattı
Aşk-ı ilâhî gerçeği yaktı

Açtı tığıyla kalbim gözünü
Aşk-ı ilâhî perdesin attı
Bir gönül olduk, hazrete vardık
Aşk-ı ilâhî sırrı sır etti

Evvel ahirin batın zahirin
Aşk-ı ilâhî sen ben bir etti
Makam okuttu, kul edip sattı
Aşk-ı ilâhî zü'l-cenaheyn etti

Bilmem dünyayı, bilmem ukbayı
Aşk-ı ilâhî tedbirim yıktı
Gel sen tedbir et, dinarı din et
Aşk-ı ilâhî dinler mi öğüt?

Anlar mı Deccal, kaldı mı mecal?
Aşk-ı ilâhî hükmün yürüttü
Bin türlü belâ, benzetti bala
Aşk-ı ilâhî yaktı Davud'u edna kul etti.

AYİNERİ BU ÂLEM

Ayinedir bu âlem, Hakk ile kaim
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara
Mir'atı Muhammed'den Allah görünür daim
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara

Lâilâhe illâllah Muhammed Resulullah
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara
Kul hüvallahü ehad delildir, medlül nerde?
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara

Gitme uzağa, düşme tuzağa sendedir Leyla
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara
Sendedir aradığın sende, kalma gurbet elde
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara

Kendini tanımak için yedi derya geçmek lâzım
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara
Fenâ beka olup vahdet ellerine uçmak lâzım
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara

Fenâfillâha daima bir kâmil ile erilir
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara
İnsan bir kâmil-i mürşid ile ölür dirilir
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara

Gözünden perdeler kalkar kâmil ile
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara
Davud vicdan fenâfillâhtır vallahtır billâhtır
Ömrünü boşa geçirme bir kâmil ara.

BA-i BİSMİLLAH

Ba-i bismillâhı ben sırrımda buldum
Ledün ilmi sultanından esrar okudum
Sırr-ı muğlâk mekân şimdi ben oldum
Melâmî meşrebim, çağdaş ben oldum

Velâyet-i Kübra kemakân can oldum
Dertilere derman bir Lokman oldum
Ali'nin sırrına ben mahrem oldum
Her asrın kutbunu ben bende buldum

Davud varlığım sırrına ben âşık oldum
İsmi azam duasının menbaı oldum
Tevhid kılıncını kendi özüme vurdum
Kâmil'in feyzi ile Kaf Dağı'nı kaldırdım.

BA-İ BİSMİLLAH AŞKINA

Ba-i bismillah aşkına Allah
Her an zikrullah buldurur felâh
Rabbil âlemin kudret kalemin
Seninle kaim her bir âlemin

Errahman Kur'an okuruz her an
Dönüyor evren, okuyor ferman
Gidiyor gelen dü kapılı han
Musa, Firavun suya gark Hâman

İlim bir nokta bilenler Hakk'da
Anlar bu sırrı kalan vahdette
Allah'tan hüccet saçıyor rahmet
İnsanı kâminden olunur berat

İçtin dûhanı incittin bu canı
Gafleti bırak olsun yüzün ak
Meslekî resulü anla arif ol
Rabbine kul ol, cavidanı bul

Rüya riyali nice sofiler gördük
Çalınca ötüyor yetmiş iki dil düdük
Pirine uymayan uymaz Kur'an'a
İlmi ledün ermez anın sırrına

Pir sözün tevilde arama necat
Biatten kayarsın, bulmazsın necat
Yirminci asrın Kutb-ul Aktâbı
Seyyid Muhammed Nurül Arabî

İlimin camiasın mündemic etmiş
Gayrın kalemine hacet kalmamış
Kendi imamına uymaz fudelâ
Salât-ı daimîn kılamaz anla

Pir sözün dinle sırrını anla
Yalvar Mevlâ'ya Allah de Allah
Vacibül vücuddan hidayet lisan
Temkin ehli olur anlayan insan

Davud kalemine hâcet yok iken
Ayet-i Kur'an'dan el'an kemakân
Ne söylersen doymaz ki nadan
Lezzet alır kendi cinsi aptaldan.

BAHR-İ UMMANA DALMIŞIM

Bahr-i ummana dalmışım
Kur'an sırrı okumuşum
Mülkü bekadan gelmişim
Fenâ beka nemdir benim

Testime berat almışım
Akla kara nemdir benim
Lâmekân şehrin gezmişim
Dünya ukbâ nemdir benim

Errahmanı tanımışım
Elif, lâm, mimden almışım
Hurûfatı unutmuşum
Cazi cüzî nemdir benim

Fatihadan ders almışım
Kâleye kuli nemdir benim
Yüz dört kitap sır olmuşum
Yazı kışı nemdir benim

Bu âlemde ismim Davud
Mânâda Ankâ olmuşum
İner çıkar makamlardan
Canlara canan olmuşum.

BEKA MAKAMLARI

Beka makamlarının birincisi cem
Kurb-u ferâiz; âlemde cem, kendinde fark
Sümme dena, Hakk vücudunu giydi
Feeynema tüvellü fesemme vechullah

Oldu farzullah, bekaya kadem bastı
Tâdatsız bir hayat oldu Cenab-ı Allah
Gölge vücud, nur ağacında kayboldu
Nefs fani, ruh baki oldu, hazret can oldu

Fetedellâ ayetinin sırrı; hazretül cem.
Beka makamlarının ikincisine bastı kadem
Giydi Hakk sıfatlarını, lâ yezalil abd tamam
Halk zahir oldu Hakk batın, olursun bînam

Fenâda ef'alini, sıfatını, zatını vermişti
Beka makamlarında verdiği alacak salık
Giydiği sıfatları kendine nisbet edecektir
Hazretül cemde Muhammed zahir olur

Fekâne kâba kavseyi cemmül cem
Buna derler bekanın ef'ali salık can
Diyeceksin her fiilde failim kuvvenden
Bu makamda dem vurulur nübüvvetten

Davud kul namını aldın sen Hakk'tan
Arif-i billâhlardır Ali, nokta-i ba-dan
Ev edna okunur ehadiyetten
Ledün ilmi okur ümmül kitaptan.

BEN BİR ANKÂ KUŞUYUM

Ben bir Ankâ kuşuyum, mekânım yok, yuvam yok
Mekânların mekânıyım, bütün canların canıyım
Bu sinemin erbabıyım, kendi özüme tâbiyim
Fenâ bilmem, beka bilmem, öğüt versen öğüt almam

Bugün Ahmed ben olmuşum, kendimde karar kılmışım
Ne gelen var, ne giden bende hep bende olmuşum
Pervam yoktur hiç kimseden, eşeddül belâ olmuşum
Ben şişeyi taşa çalmışım, her belânı göze almışım...

Birleşelim, kavuşalım, hepimiz bir can olalım
Size vesile olayım, sizi Hakk'a aparayım
Gelin bana, gelin bana, ben şarabın fıçısıyım
Ab-ı hayat benden akar, size andan içireyim

Allah beni memur etmiş, size af berat yazayım
Davud sizin sinelerinizde mezarınızı kazayım
Kılayım cenazenizi, biçeyim nur kefeninizi
Ak edeyim yüzünüzü, bildireyim kaderinizi

BEN BİR GARİB AŞIĞIM

Ben bir garib aşığım, değme, dolaşma bana
Ne malım var, ne mülküm, ne ehli ne ayalım
Ne dünyam, ne ahiretim, ne hayatım, ne mematım
Ne cennet bilirim, ne cehennem, ne de yaz kış

Aşk benim her varımı aldı elimden, garibim ben
Şimdi artık halimi soran yok, dost yüzlü düşmanlar çok
Deli olmadan veli olunmaz, bil ki arife sivrisinek saz
Şah-ı Merdan der; “Herkes bilmediğinin düşmanıdır”

Cenabı Allah, âşıklarını manevî gıda ile doyurmuş
Yedikleri nurdur, uykuları huzur, baktıkları yerler Tur
Davud, âleme âşıklar bir gözle bakar, bulurlar huzur
Sen de gözlerinden yetmiş bin perdeyi aşk ile kaldır.

BEN BİR GÜZEL DİLBER GÖRDÜM

Ben bir güzel dilber gördüm, aldı aklımı başımdan
Dilberin gözleri mahmur, her tarafından akar nur
Giriftâr oldum aşkına, her yanım doldu huzur
Benden bana sefer ettim, tükenmez hazine buldum

Geçtim ben bu canu tenden, kıyametim koptu
Ne bilgim kaldı, ne zatım, cihanı tuttu feryadım
Yok oldum zatı ilâhîde, lâhut aslıma ulaştım
Bende bir hazine buldum, hayret içre kaldım

Giydirdi Hakk vücudundan, “Enel Hakk” anda dedim
Feeynema tüvellüden, her taraftan bir yüz gördüm
Sümme dena ayetinden, kurb-u ferâiz ben oldum
Hakk zahir oldu halk batın, hazretine yol buldum

Lâ yezalil abdi mahzım, Hakk sıfatlarını giydim
Halk zahir oldu Hakk batın, mahcupluktan kurtuldum
Gözümden gören Hakk oldu, kulağımdan işiten Hakk
Dilimden söyleyen, elimden tutan, Hakk oldu benim

Hazretül cem saliklerine mahsus bir haslettir
Emler yâzık lem yârif, tatmayan bilmez karabeti
Muhammed zahir olur, bilen, bilinen hep ol olur
İki derya birleşir, cemmül ceme yerleşir canım

Evvel ahir batın zahir, sen sen, ben ben bir olur
Bu makama nübüvvet derler, her fiilde fail can olur
Fekâne kâba kavseyn, Allah makamdan bilinir
Mekândan münezzehtir, hocalık, hacılık bir unvandır

Davud, evedna; yetimin malı budur, bilesin sen
Orası Hazreti Muhammed'in kendisinin mülküdür
İlişme yetimin malına, şap gibi yanarsın sofister!
Emaneti ehline ver, ehadiyet makamındadır temkin.

BEN ŞARABIN ESİRİYİM

Ben Şarabın esiriyim, ben Şarabın fıçısıyım
Gel, sen de bir kez iç, can ilâcı bu Şaraptan
Orucu bozmaz bu Şarap, bilinir tâ ezelden
Bu Şarabın katresini, taşıyamaz arş ve Kürsi

Dünyaya gelmeden maksat; bu Şarabı tatmak!
Resulallah buyurmuştur; bunu tadan bilir ancak
Tatmayan ne bilir aşkı, ne anlar aşğın halinden!
Aşka ulaşanlar oldular aşk ile hep sergerdan...

Camsız, kadehsiz içti Davud, onu mürşit elinden
Şarap deyip geçme, erenler gıdasıdır bu Şarap
Bu Şarabı İskender her yerde aradı, bulamadı
Hızır içti bu sekâni Şaraptan, anın için ölmedi

BENİ BENDEN ALAN HU

Beni benden alan Hu, beni derde salan Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu

Beni aşka salan Hu, yerden yere çalan Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu

Yaka yaka kül eden Hu, her dikenini gül eden Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu

Hakk'tan yana yol eden Hu, bahayımdan dileden Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu

Yusuf edip satan Hu, kuyulara atan Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu

Kervana karıştıran Hu, zindanlara atan Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu

Yakub'u ağlatan Hu, yürekleri dağılatan Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu

Züleyha'ya aşk veren Hu, Yusuf'a saldırtan Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu

Kenan'ı kesret eden Hu, Yusuf'u vahdet eden Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu

Halil'i Rahman eden Hu, İsmail'i kurban eden Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu

Davud'u âşık eden Hu, aşığı maşuk eden Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu

Muhammed'in canı Hu, hem dini imanı Hu
Meded meded illâhu, lâilâhe illâhu...

BİLMEM NETSEM NEYLESEM

Bilmem netsem, neylesem ben bu aşkın elinden
Halimi kime söylesem Allah, ben bu aşkın elinden
Aşk aldı beni benden, geçirdi canı tenden Allah
Şevk ateşi zuhur etti, anda âşık maşuk bir oldu

Fenâfillâh oldum, aslıma ulaştım, velâyet oldu.
Feyz-i akdes ile doldum, tükenmez hazine buldum
Bekabillâha erdim, iştîyak ile bekabillâh oldum
Fark açıldı canım bende, Hakk sıfatlarını giydim

Davud tefrite erdim, halkı zahir, Hakk'ı batın gördüm
Kesrette vahdet, vahdette kesreti Hakk ile zevk ettim
İki derya birleşti, cemmül ceme yerleşti; bahreyn oldum
Hüvel evvelü vel ahirü vezzahirü vel batın okudum.

BİR GARİBİM BU ÂLEMDE

Bir garibim bu âlemde, daima hasretteyim
İçimde bir kor yanıyor, onulmaz bir dertteyim
Âlem derdinin mislini bulmuş, ben hayretteyim
Gelen geçen nükte eder, berhayat siretteyim

Unutmuş beni dostlarım, daima gurbetteyim
Bu devleti kimse bilmez, aşk ile halvetteyim
Dürr-i yekten haber versem, işitilmez nideyim
Çekerim Hakk'tan yana, gıpta ederler Karun'a

Ettehiyyâtü'de otur, tefekkür et orada bir dur!
Hakk'ın ehli merdandır, Hakk'ı istersen ona sor
Oku kendi vücudunu, kıl sırrı sır sücudunu
Lâ ilâhe illâllah de sende, varlığında oku anda

Kafana bak ey divane, mime benzemiş hane
Yedi tane deliği var, bu efsaneden haber ver
Okursan baştan ayağa, suret-i Muhammed'im
Anlar isen sırr-ı sırrı, tanırsın sen de ol yâri

Hazik doktor olursun, lüzum kalmaz Lokman'a
Bak otuz ikidir dişlerin, bunlar hep Hakk'ın işleri
Kimin kesici, kimin parçalayıcı, kimisi de öğütücü
Hangi mimar yaptı bunu, kimde var böyle hüner?

Koca dünya, akıl ermez bir hızla dönüyorsun
Nice akıl sahiplerini sen gaflete düşürüyorsun
Unutturup Rabblerini hep şirke bandırılıyorsun
"Ehli tevhidin vücudu benimdir" diye söylüyorsun

Davud cemâlullâh olmuş ariflere her yer
Zahidler, bu sırr-ı sırdan olmuşlar bîhaber
Makam ehline Allah görünür anda sırr-ı sır
Ey leâl yüzlü sultan pirim Muhammed Nurl..

BİR KÂMİL BANA EF'ALİN SUNDU

Bir kâmil bana ef'alın sundu
"Lâ faile illâllah" şiarım oldu
Döndü her tarafım, Allah'a döndü
Dört tecellisiyle Hakk cennet oldu

İçim dışım aşk ateşiyle doldu
Müminler safında nebze yer buldu
"Şêhidallah" ayet zuhura geldi
Döndü her tarafım, Allah'a döndü

Sıfat dersini merdane sundu;
"Lâ mevsufe illâllah rabitan" dedi
"Sıfatlar Hakk'ındır" aşığa dedi
Döndü her tarafım, Allah'a döndü

Dört tecellisi var sıfat dersinin
Şiarıdır bunlar her bir müminin
Cennet-ül sıfatı mukaddes halim
Döndü her tarafım, Allah'a döndü

Üçüncü zat dersi feyz-i akdesten
"Lâ mevcude illâllah" rabıta nadan
"Mutu kable ente mutu" çıktın aradan
Döndü her tarafım, Allah'a döndü

Dört tecelli olur hepsi de nurdan
Kıyameti kopar aslı pinhandan
Davud, "küllü men aleyhe fan" can
Döndü her tarafım Allah'a döndü

BİR KUŞ VAR İSMİ ANKÂ'DIR

Bir kuş var ismi Ankâ'dır anın
Bu Ankâ'yı erenler gördüler anda
Yetmiş bin perdenin arkasındadır
Ondan güzel yaratılmış yoktur

Hakk, ef'ali ile o Ankâ'ya tecelli etmiş
O Ankâ'ya; "Sıfatlar benim!" demiş
O Ankâ'ya; "Vücut benimdir" buyurmuş
O Ankâ'ya Hakk, vücudunu giydirmiş

O Ankâ, cemelullah seyrine dalmış
O Ankâ, Musa ile Tur'da söyleşmiş
O Ankâ'ya Hakk, sıfatlarını giydirmiş
Hakk'ı batın, halkı zahir görmüş

O Ankâ, hazretine yol bulmuş
O Ankâ, cavidana vasıl olmuş
O Ankâ'yı Melâmîler gördüler
Kuvvesinden "fiilde fail benim" der

O Ankâ, yumurtasını havada yapar
O Ankâ, yavrularını havada uçurur
O Ankâ'yı göremez kör olanlar
O Ankâ kuşunda hayat ilâcı var.

O Ankâ, dünyaya bir gözle bakmış
O Ankâ nezdinde, batıl bir şey yok
Yaratılmamış bu âlemde ey salik
O Ankâ'dan daha güzel bir nesne

O Ankâ'dan irfaniyet cenneti
Çeşmeleri akıyor, sekâni şarap
O Ankâ'da gizlidir küntü kenzen
Güneş, dünya, âlem, o Ankâ'dandır

Davud, o Ankâ'yı görenler hep ölüyor
Ebedi hayat buluyor, Simruğ'a ulaşıyor
"Ve lâ takrebû mâlelyetiymi" ayeti okuyor
İlişme yetimin malına yanarsın diyor.

BİR SEHER VAKTİNDE

Bir seher vaktinde gelmişim vecde
Kıldım Rabb'imden Rabb'ime secde
Belirdi bedir ay, açıldı perde Allah
Hocam, ezberleyip kalma gümanda

Rızıklar ayrılmış levh-i kalemde
Felâh bulamazsın lâm ile cimde
Gel içeri cana, kalma yabanda
Davud temkin bulmuş an ile anda

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

Bismillahirrahmanirrahim
Ba noktasından, yetmiş deve
Yükü kitap yazarım buyurdu
Ledün ilminin şah-ı merdanı

Hakikatle şeriatı anladı ba-dan
Aşk-ı ilâhî ile hakikate vasıl olan.
Ledün ilmini sorma muhaddisten,
Müderristen, müçtehitten, can

Kamu âlemi yarattı Allah-u Teâlâ
Hazreti Muhammed'in nurundan
İlâhî aşkı yazamadı, kırıldı kalem
Resul'ün âline, ashabına selâm

Resulullah'ın iki dalı arasında
Keklik yumurtası kadar mühür;
Lâ ilâhe illâllah, Muhammed
Resulullah, hücceti bürhan

“Beni mezarımda aramayın
Arifler gönlünde arayın” buyurdu
Melâmî'dir enbiya, dahi nice evliya
Çar-ı yâri basafa, kendine gel kendine!

Yirminci asrın Melâmî piri, Resulullah'ın
Manada on yedinci torunu, Seyyid
Muhammed Nurül Arabî'dir ol sultan
Halifelerine vermiştir hüccet bürhan

Nice asırlara damgasını vuracaktır
Dehasıyla, fakirler derdine derman
Rahman'ın kokusu gelir Yemen'den
Mümin kalbin Beytullah Mekke'den

Pir emri değil mi hüccet, sende yok neden?
Hep sular birdir, haber ver ab-ı hayattan
Bütün mertebelerde, isneyniyet vardır ey can
Hücceti olmayan uzaklaşır pir emrinden

Davud, Allah'ı seven ibret alır bu sözden
Melâmîler ayrılmaz sırat-ı müstakimden
Anlamaz bu canlar hiç cazi cüzîden
Ya Rabb! Uzak et bu canları elfazlardan...

“BİSMİLLÂH”IN BA-SI VAR

“Bismillâh”ın ba-sı var, sinesi vücudu var
Sin aşığın vücudu, ba-nın mânâsı ey yar
”İlim bir nokta, cahiller çoğalttı” der Ali Haydar
Neden nokta olmuyorsun, alıyorsun, satıyorsun!

Cami, kilise bir olsun sana, geç Hakk'tan yana
Bilesin taklid ile tok olan, hakikatte aç olur
Rahman'ı bil, Rahîm'i bil, bülbül olsun cana dil
Her yer cami olsun sana, secde et senden sana

Tanı vücudunu; dünya, ukba sendedir sende
Etme gurbet elde vaveylâ, deme kendine lâ lâ
Küntü kenz hazinesini sende saklamış, sende Hakk
Ol hazinenin şifresi, İnsan-ı Kâmil'dedir ey ahmak

“Min hablilveriyd” ayetine bakacaksın sen Hakk
İzzet olma kendine, seni yapan mimara sen de bak
Kaf kullenden vermiş sana; baş, el, ayak, parmak
Sağ elin başparmağına işaret, Hazret-i Muhammed

Şehadet parmağıdır, sadık Ebubekir Sıddık
Yanındaki uzun parmak; Ömer-ül Faruk Hattab
Dördüncüsü; Osman-ı Zinnureyn'dir baka bak
Beşinci bicilik parmak; Hazreti Ali Hakk arslanı

Sol elin başparmağı, Resulullah'a işaretir
İkincisi Hazreti Ali Allah'ın arslanı, veli
Üçüncüsü uzun parmak; Fatımat-üz Zehra
Dördüncü beşinci parmaklar; Hasan, Hüseyin

Davud bu can içinde olan mübarek canlar
Dünyada taş üstüne taş koymadı o âli şanlar
İbret almazlar mı hiç dünyaya kazık çakanlar!
Mal sahibi, mülk sahibi, nerde bunun ilk sahibi?

BOYAN ALLAH BOYASIYLA

Boyan Allah boyasıyla, yanarsan aşk oduna yan
Yüreciğin olsun büryan, bulasın derdine derman
Feragat et canu tenden, sür çıkar ağyarı dilden
Ölmezden evvel öl sende, böyle buyurmuştur canan

Açtır gönül kapıların, rahmet girsin her tarafından
İç ab-ı hayat gıdasın, olsun sana hüccet bürhan
Yürü sohbet sarayına, karış erenler huyuna
Giy melâmet cübbesini, işitme ağyar sesini

Hakk'la al ver nefesini, kır sen benlik kafesini
At dünya debdebesini, şan şerefin belâsını
Şanın şerefin Hakk olsun, gönlün huzur ile dolsun
Secde et sen, senden sana, kiblegâhın mürşid olsun

Geç dünyadan ahiretten, her şeyi ehline bırak
Kır içindeki putları, varlığın Beytullah olsun
Tavaf et bir merdaneyi, gel haccın mübarek olsun
Mümin kalbin Beytullah, makamın cemmül cem olsun

Sözü bilmeden konuşma, ezberlerin sana kalsın
Beka mülkünde âlim ol; ezber bitsin, doğuş olsun!
Erlere doğuşa kavuşmuş, hazrete kadar hep susmuş
Hazrette mürşitten doğmuş, Hakk sıfatların giymiş

Davud cânandan destur almış, dilleri bülbül olmuş
Beka mülküne konmuş, sözleri hep Kur'an olmuş
Ledün ilmine vasıl olmuş, Hakk şeriata yol bulmuş
Hakk'tan Hakk'a konuşur, erenlerle tanışır salık.

BU ÂLEMDE EĞLENMEDİK

Bu âlemde eğlenmedik, bir gün dahi dinlenmedik
Topladık, mal mülk edindik, helâl, haram demedik
Bir gün gelip öleceğiz, ölümü hiç düşünmedik
Bilemedik kendimizi, Hakk'ı ikrar etmedik bir an bile!

Vakti saat geldi eriştik bir kâmile, kâmil tuttu elimizden
Allah'ı bize tarif etti; "lâ faile illâllah" biz de "belî" dedik
İçimize aşk düştü, yandı derunumuz Allah diye coştı
Ulaştık feyz-i akdesse, gönülden abdest aldık, seyrettik

Adü der ki; "Cinsim semiz", abdest alır olmaz temiz
Âşıklar daimi namazdadır, abdestleri tamamdır
Aşığın küfrü dahi iman durur canım şeksiz, şüphesiz
Sen ki kâmile uymadın, gönülden abdest almadın.

Davud, çıkma mürşidin izinden, mürşidin kâmil ise
Mürşidin kâmil değilse, fayda vermez senin soffliğin
Tarikatta mürşid değiştirilmez derler, doğrudur tarikatta
Hakikate göre; illâ bir kâmil bulmak, bil ki şarttır!..

BU BENİM KAFAMIN İÇİNDE

Bu benim kafamın içinde acaba kim var ki
Hiç durmadan feryadı figan ediyor bana:
"Dünyayı da, ahireti de bırak, hakikate bak
Dön Allah'a, dön Allah'a!.." Bu seda nedir?

Bir kâmil erden sordum, bu derdime çare
Kâmil dedi ki; "Ey biçare, benim derdine çare
Gel tut ellerimden; üç nefi üç isbat edelim,
Önce bir abdest al gönül çeşmesinden"

Sonra ellerimizin uçlarını birbirine değdirdik
Üç nefi üç ispat ettik, Hakk kıblesine döndük
Ef'al, sıfat, zat makamlarında, ahdi misak ettik
Davud, gittik biz dünyadan, ölmeden evvel öldük.

BU CİHAN HEP SANA ÂŞIK

Bu cihan hep sana âşık; bilen de seni, bilmeyen de...
Han sarhoş, hancı sarhoş, yol sarhoş, yolcu sarhoş,
Bütün insanlar sarhoş, senin ilâhî aşkına dûçar olan,
Bir dahi ayılmamak üzere sarhoş, sekâni şarap ile,

Kimi dünya sarhoşu, kimi ahiret, kimi cennet sarhoşu
Kimi huri, kimi gılman, kimi ilim, kimi zulüm sarhoşu
Ölünce ayılacak sarhoşlar, eyvah diyecek başlar
"El yevm-e tubles-serâir" gizli sırlar aşikâr olacaktır

Kimi hıncır, kimi maymun, kimi tilki, kimi sırtlan
Kimi ayı, kimi kurt, güzel heyet döner ah ile vaha
Oğul babayı, baba oğlu, kardeş kardeşi tanımaz
Ömür gitmiştir elden, uyanmaz uykudan nadan!

Kalbi mühürlü, kulaklar sağır, gözler kör ey Yaratan
İlâhî aşka dûçar olanlar, müstesna bu devvâreden
İlâhî aşk ef'alden başlar, hemen din iman ile sırdaşlar
Ef'al dersi, bir hüccetli Melâmî kâmilî mürşidden alınır

Davud, "İnneddiyne indallahil islâm" fiilde fail Hakk ile olur
Salât-ı daimîn, vahdet deryasına dalmak ile olunur
Hac, zekât, sevim, salât, hakikatte perdedir âşıklara
Taklid-i şeriat biter, Muhammedî şeriat başlar anda.

BÜTÜN ÂLEMİN NURU

Bütün âlemin nuru, gönüllerin huzuru
Muhammed Mustafa'dır Resulullah
Bu varlığın sırrı, bu gönüllerin Tur'u
Muhammed Mustafa'dır Resulullah

Tevhid-i Ef'al ile bize imdat eden
Muhammed Mustafa'dır Resulullah
Şefaatine her asrın piriyle erdiren
Muhammed Mustafa'dır Resulullah

Sıfatların Hakk'ın olduğunu bildiren
Muhammed Mustafa'dır Resulullah
İlâhî aşkıyla marifetullâha vardıran
Muhammed Mustafa'dır Resulullah

Sümme dena ile bize vücud giydiren
Muhammed Mustafa'dır Resulullah
Her ne yana baksak Hakk'ı gördüren
Muhammed Mustafa'dır Resulullah

Hazretine erdiren, halkı zahir bildiren
Muhammed Mustafa'dır Resulullah
Fetedella ile üç kez anadan doğdıran
Muhammed Mustafa'dır Resulullah

Davud, bize Abdullah namın aldıran
Muhammed Mustafa'dır Resulullah
İki derya birleştiren, cavidana vardıran
Muhammed Mustafa'dır Resulullah.

CANANA ERİŞMEK KOLAY MI?

Canana erişmek kolay mı sandın?
Canım aşk elinden, katbekat yandım
Küllü men aleyhe fanin ayet okudum
Mürşid-i Kâmil ile ben nefsimi bildim

Çağladı gözümde hep kanlı yaşlar
Bağrımda oluştu canım, ulu sırdaşlar
Benden uzaklaşıp gitti bütün kalleşler
Eski dostlar bana kınayarak baktılar

Melâmete erdim, buldum selâmet
Sağıma, soluma, eyledim rahmet
Gözlerim görmüyor ne er, ne avrat
Beni buldu dostum ebedi hayat!..

Davud, sen leâl yüzlü sultana bak
Vahdette olacak Hakk ile elhakk
Ol deryada bulunmaz hiç mevc
Emir âleminde kalmadı bir şart.

CANIMIN İÇİNDE BİR CAN BELİRDİ

Canımın içinde bir can belirdi
Vücut ikliminde demlerin sürdü
Pertevlerini benim sineme saldı
Yaktı derunumu büryan eyledi

Aldı beni benden, divane etti
İradesiz beni merdane sattı
Katar katar yürür aşkın çerisi
Allah'tan aldırır perdesiz dersi

Gizlenmiş aşikârda esrar perdesin
Ne var bu âlemde, zübdesi sensin!
Lâ mekân şehrinin şöhret şanından
Nazı, niyazı, hep bir bedensin.

Bu şehirde üç yüz altmış altı damar var
Kimi arter bunların canım, kimi toplar
Eğer okuyup anlar isen ey namudar,!
Çözülür sana da insan denilen esrar

Bu şehrin on iki menfezi var
Böyle oy görmüş ol gani Cebbar
Namazın şartları bil ki on ikidir
Öğren bunları sen de bir bir

Dört tecelli ef'alde, dört tecelli sıfatta,
Dört tecelli zatta, bak bu da on ikidir
Ne ana var, ne baba var, ne de avrat
Lem yelid velem yûled; işte melâmet!

Mutu kable ente mutu, dilde kolay
Zevk etmesi efendim çok zordur
Mücahede, sıdk-ı sadâkatle olur
Bunun şartı, Hakk'ın adaleti iledir

Davud, dinar geçmez bu şehirde
Vahdet sırrıdır her daim ol esrar
Cemmül cemdir bil ki nübüvvet
Her tarafı olmuştur canım rahmet.

CANLARIN CANANİYİM

Canların cananıyım, küntü kenz hazinesiyim
Hakk'ın hazinesi; lâ- taknetü min rahmetillâh
Deryası, şimdi bende çağlıyor; her milletten
Nasiplileri gelsinler bana, hepsini yıkayacağım

Bunu ben söylemiyorum, Hakk Teâlâ söylüyor
Hakk Teâlâ bende, bende kim oluyorum, sende kim
Oluyorsun, ona göre düşün, bîgâne benim varlığımı
Yok, senin de varlığın yok, dinim aşk, imanım aşk

Davud, aşkın pahası biçilmez, aşkın kıymeti; can
İzhar etmektir, dünyayı ukbayı satsan, para etsen,
Aşkın katresini alamazsın. Aşkın fıçısı da benim,
Çeşmesi de benim, gel iç kana kana dünyada.

CAN MISIN CANAN MISIN?

Can mısın canan mısın
Bütün âlem sen misin?
Merhaba ya merhaba
Sen Hakk'ın nuru musun?

Sözleri şekerden tatlı
Ne bahtlısın, ne bahtlı
Makam ehli olmuşsun
Şahın şahı bulmuşsun

Davud âşık miracı
Gel ol gönlümün ilâcı
Gel ol başımın tacı
Oku Mansur Hallac'ı

COŞTU YİNE DELİ GÖNÜL

Coştu yine deli gönül
Esti Nesimi rüzgârı
Müştak etti didarına
Ağlatıyor zari zari

Ölmezden evvel öldürür
İlâhî aşkın askeri.
Ölmezden evvel ölmezsen,
Öleceksin İzdırari.

Gizli sırlara vâkıftır
An ile anın askeri.
Mutu kable ente mutu
İlâhî aşkın şiarı.

Hakk'a kavuşmak istersen
Rehber et bir kâmil eri.
Deme bu pendime lâ lâ
Ara sen kendinde yâri.

Şêhidallah ayetiyle
Kâmil insanın imanı
Uyuma, ey gafil insan!
Uyan uykudan, bul yâri.

Bula gör pîr esrarını,
Öğren tevhidin sırrını
Muhammed dini tevhiddir
Tevhid ile anın kânı

Kâmil bugünün Âdemi
Secde edemez şeytanî
Elinde senedin mi var,
Bırak bugünü yarını!

Vaaz eder kürsüde vaiz
Taklidi iman dermanı.
Girilir irfaniyet cennetine
Allah'ın hidayet merdanı

Söz tutan aziz olur Davud
Kâmildir sırrı imanı
Şeyhi olmayan şeytandır
Kamu pirlere söyler anı.

DALDIM DERİN DERYALARA

Daldım derin deryalara, haddi yok, pâyânı yok
Dürrü yektalar derinde, alacak mecalim yok
Dünyaya geldi gelenler, Rabbi'ni bilmek için
Küntü kenz hazinesinin dışı vuruşudur bu!

Hem peder, hem de meder, hepsi bahane
Mal sahibi, mülk sahibi, hani bunun ilk sahibi?
Mal da yalan, mülk de yalan, var biraz da
Sen oyalan, hani ne var elde avuçta kalan?

Güvenme varlığına, bir gün seni terk edecek
Elbiselerini bile arkandan soyacaklar senin
O zaman suya düşecek bütün tûl-u amelin
Doçentliğin, felsefen, her ne var ise tilkiliğin

Kendine acı birader, marifetullaha eriş sen de
Bütün âlemdeki ilimler, fenler, hep marifetullaha
Erişmek için, Hakk'ın kendini izhar etmesi içindir
Sanki senin derdin, benim derdimmiş gibi erbab

Davud nedir senin derdin, âlem için gam çekersin
Zannetme bu pendi ben, kendi kafamdan yapıyorum
Neye üfüren var, üfürmese ney, ses çıkarır mı hiç!
Arifler anlar bu rumuzlu sözleri, cahiller tanlar.

DAVET ETTİ HÜCCACI HACCA

Davet etti hüccacı hacca Halilullâh;
"Gelsin benim beytimi tavaf etsin hüccac"
Beytullâh'ı tavaf eden, gördü başı arşda
Temeli tahte's-serada, nur-u siyah olmuş

Gözünden kalktı perdeler ey sarraf!
Mânâ erlerinde kayıt ref, vallah billâh
El-ân Abdullah'tır, anın adı arif-i billâh
Beytullâh der ki; "Ya hu Allah der Allah"

Kulak duymaz, "lebbeyk" kimin sesidir?
Gözünde yetmiş bin perdenin nesidir?
Bu perdeler gözde iken, herkes âsidir
Şirkten büyük günah yoktur ey sofister!

Arifler, Beytullâh'ın yanında bakmaz diyâra
Yâri anan arzular, her lâhza bakar yâra
Arafat'a gelir, cem olur hüccac orada
Öğlen namazı, ikindi namazıyla birleşir.

Artık sümme dena fetedellâ cem olur
Müzdelife fetedella kâba kavseyn cavidan
Her fiilde fail benim der, ol şah-ı merdan
Seyreder şeytanı taşıyanları şâd-ı handan.

Gelir veda tavafına, sıfatları ile kendi zatını
Tavaf eder, Medine'ye gider ol hüccac,
Medine ehadiyet Ravza-i Mutahhara'sı
Mescidi nebevîde kırk vakit namaz kılar

Zamanın kutbunu arar bulur Medine'de
Makamları hatmeder ol zatı Tur-i sinede
Bilmez cazi cüzî dersin sen şimdi aciz
Gel haccül ekberi öğren, sonra var hacca

Konuşur Davud, sen sandın bulmaca hoca
İstersen var yüz bin hacca, senlik sendedir
Şirkten büyük günah mı var, faydasız ferâce!
Kim derse ki İnsan-ı Kâmilsiz olur, cehli yüce.

DEME SAKIN BEN BİLİRİM

Deme sakın ben bilirim
Bilgin sana perde olur
Tut bir kâmil eteğini
Gözünden perdeyi kaldır

Dü âlem sultanı kâmil
Uyan uykudan ey gafil
Tut bir kâmil eteğini
Gözünden perdeyi kaldır

Kâmildir Hakk'a doğru yol
Hakk'a bürhan delildir ol
Tut bir kâmil eteğini
Gözünden perdeyi kaldır

Gözüm gördü o bedir ayı
Zikreder Allah Allah'ı
Tut bir kâmil eteğini
Gözünden perdeyi kaldır

Aşk ile yanar ocağı
Nurdan çekilmiş sancağı
Tut bir kâmil eteğini
Gözünden perdeyi kaldır

Menbain Kevser ırmağı
Çağlar içinde çağı
Tut bir kâmil eteğini
Gözünden perdeyi kaldır

Makam cennetin miftâhı
Belî diyenler ervahı
Tut bir kâmil eteğini
Gözünden perdeyi kaldır

Ev edna bahrında Davud
Muhammed Mustafa Mahmud
Tut bir kâmil eteğini
Gözünden perdeyi kaldır.

DEMBEST OLUR DİVANELER

Dembest olur divaneler
Sâki saçar dürdâneler
İçer, içer yâ hu çeker
Mutedil olur havalar

Eser Nesimi rüzgârı
Gül açar bahçeler bağlar
Salar enfime buyunu
Ulaşır arşa semalar

Can alınır can satılır
İrfan pazarında ey yar
Tân ederler erenlere
Yezid cinsinden olanlar

Tâ ezelden böyle gelir
Başa eşeddül belâlar
Menkâne fi hâzihi a'mâ
Körler dinarı yağmalar

Hakk kubbeleri altında
Gizlenmiştir evliyalar
Zari giryan olmuş gezer
Hep Hakk olmuş çarşı pazar

Aşkın deryasına dalan
Kabul eder mi hiç tımar!
Settâr-ül uyûbum âdab
Hakk eylemiş anı berdar

İki cihanda ne varsa
Örneği bir salikte var
Arama sahrada Hakk'ı
Her ne var ise sende var

Âliyy-ül âlâ âlemsin
Gel gir gönüle neler var
Selâm verir selâm alır
Kendinden kendine ey yâr

İstidlâle boyun veren
Kuru kabuk yanmaya yarar
Şêhidallahü Hakk iman
Mânâ böyledir ey yâran

Allah diyen çoktur Davud
Niteliğin bilen yoktur
Taklid ile tok olanın
Hakikatte yeri yoktur.

DERDİME DERMAN ARADIM

Derdime derman aradım
Nice yıllar, nice yıllar...
Bir kâmil mürşide vardım
Dertlerime derman buldum

İçime bir od saldı,
Nefsimin gözünü deldi
Aldı beni, sardı beni
Ah ettirdi dünü günü

Allah dedim, an be an
Ne önü var ne de sonu
Lâ mevcude illâllah
Hiç kalmadı gayrullah

Buraya velâyet derler
Dahi ismim fenâfillâh
Veli oldun vallah billâh
Hakk'ın varlığına doldun

Âyet geldi okundu
Nazarı cana dokundu
Veli oldun, evliya oldun
Dertlilere derman oldun

Davud söyler Hakk'tan yana
Sirayet etmiş Hakk cana
Eridi kalmadı varım
Aşk oduna yana yana

DETLERİN DERMANI

Dertlerin dermanı, yaraların ilacı, başların tacı;
On altı buçuk sene Halil İbrahim'in şeriatıyla
Hira Dağı'nda ne mektep gördü, ne medrese
Hani ya o dağda üniversite, mektep, medrese?

Aşkın hocası yok, aşkı kalem yazamadı, yarıldı
Aşkın menbaı, Hazreti Muhammed Mustafa'dır
Hazreti Muhammed'in şeriatı tevhid dinidir
İmanı kemâlâttır, iç yüzü melâmettir azizim...

Miracı olmayanın ibadeti de yoktur ey sofister!
Uruc etti göklere, Hazreti Muhammed mirac etti
Hakk Teâlâ, doksan bin kelâm konuştu miracda
Hazreti Muhammed, bütün ümmetine eyledi rahmet

Doksan bin kelâmın otuz bini avama, otuz bini hasa,
Otuz bini sır içinde, miracı inkâr eden sofisterler
Sayılmaz meşâyihden, miracı inkâr eden softalar!
Bi hurufî lâfı savt ol şah, Mustafa'ya söyledi bi-iştibâh

Davud, yetmiş üç fırkanın yetmiş ikisi düdük gibi öterler
O der benim yolum doğru, öbürü der benimkisi doğru,
Yalnız bir fırkası hidayettedir kim, Resulullah buyurur;
"Ben ve ancak benim izimden gidenler doğru yoldadır."

DOLDU FUVADA AŞKULLÂH

Doldu fuvada aşkullâh
Didarı peymanesinden
Salik pervaneye benzer
İlâhî aşk şiarından

Reşid iskelesi kurmuş
Hızır'ından, Musa'sından
Sihirbazları yok eder,
Zuhur eder dürrü yekten

Nuh tufanı kopmuş bugün
Gemiye binmiş ârifan
Binmez gemiye nadanlar
Gark olur denize Kenan

Rabbisinin kemendiyle
Bağlanmıştır ârifan
Sibgatallah boyası ile
Boyanmıştır can beden

Yüzün görmeye can verdi
Oldu kurbanı ârifan
Aynında gül açılmış
Her canibidir cavidan

Gözüne görünmez cihan
Geçer erler namı kârdan
Yandırır canını aşka
Geçer fenâfillâhtan

Zamanın imamı olur
Bahsetmez hayır şerden
Kendi özünü tanırsın
İraden giderse elden

Düş kendi gözünden Davud
Bahsetme sen faziletten
Cemâlullah gören erler
Bahsetmez hayırdan şerden

DOLDUR KADEHİMİ DOLDUR

Doldur kadehimi doldur
Elinden içeyim saki
Varam likanın zatına
Çağırayım “Enel Hakk”ı

Aşkî terennüm edeyim
El cezbatın min cezbatü
Otuz bin mucizatıyla
Parmağı ile kamer şakkı

Akdesinde mevc vuruyor
Sırat köprüsü beratı
Lâ taknetü deryasından
Affediyor şelâlesi

Tefritten ba-i bismillah
Zuhur eder iki deryası
Zahid sakın deme lâ lâ
Nur Muhammed Melâmî ba

Ey Davud abes görme
Bu âlemde her şey kemâl ile
Vahdettir hakikî iman
İnan ey insanoğlu inan!

DÛÇAR OLDUM PİR AŞKINA

Dûçar oldum Pir aşkına, tâ ezelden ben
Allah'ım bu aşk ile, için için yanıyorum
Kurudu gözyaşlarım, artık kan ağlıyorum
Sana kavuşmak için, inim inim inliyorum

Gülüyor dost yüzlü düşmanlar halime
Nedendir bilmiyorum, nedendir Allah'ım
Yetmiş iki fırka dahi bakmaz yüzüme
Sümmün bükmün ümyün dedin Allah'ım

Her biri bir sevdada unutmuş aslını
Gözleri kör, kulakları sağır, duymazlar
Tasavvuf ehli on iki fırka, birin hidayet
On birin ise delâlette zikreder Allah'ım

Seni sen bilir, sen zikredersin ancak
Yoktur şerikin senin, buyurdun Allah'ım
Âyandasın, görene âdem, âlem şeklinde
Kemal sıfatlarınla muttasıfsın Allah'ım

Nice âşıkların asılmış siyah zülfünden
Mansur gibi “Enel Hakk” ile berdar ister
Kimine verdin malı, evlâdı, kahrından!
Onları dünyada güldürürsün Allah’ım

Kimini yarattın, yüzüne bakmak için
Âşıkâne eşeddül belâyı yağdırırsın
Bugün âlemde cemâlini gördü ârifler
Davud da buna şahâdet eder Allah’ım

DÜŞTÜM AŞKIN DERYASINA

Düştüm aşkın deryasına, haddi pâyânı yok
Aldı beni benden aşk, eyledi beni aylâk
Varlığımdan soyundum, yandım Allah'ım
Velâyete yol buldum, fenâfillâh can oldum

Hakk varlığını giydim, Ruh-ül Kudüs ben oldum
Zuhur etti Hakk şeriat, hazretine yol buldum
Mağrip maşrik birleşti, cemmül ceme yerleşti
Evvel ahir batın zahir, bi külli alim oldum

Davud, zuhur etti Muhammed, bu demde
Vahdeti sundu bana, kayboldu benim adım
Kalmadı adım sanım, muradullah muradım
Gel imanın tazele, pin pak oldu hemdemim.

DÜŞTÜM AŞKIN OCAĞINA

Düştüm aşkın ocağına
Derunumdan yâne yâne
Yüreğim döndü püryâne
Bilmem dünya ve ukbâ ne

Ef'âlimi aldı Allah,
"Benim" dedi vallah billâh
Dört tecelli etti Allah,
Cennet-ül ef'âlde felâh

Sıfatlar Hakk'ın bildirdi Allah
İsmim resmini sildirdi Allah
Aşk ile kalbimi doldurdu Allah
Mevsufuna yol buldurdu Allah

Kudret, kelâm, semi, basar, zahiri
Hayat, ilim, irade, gayrı zahiri
Dört tecelli etti Allah
Cennet-ül sıfatta felâh

Mümin kalbidir Beytullah
Zata eren bulur felâh
Hep bu güruhtur zü'l-cenah
Lâ mevcude illâllah

Vücut Hakk'ın, yok gayrullah
Bir defa Allah der Allah
İllel mevcude illâllah
Elâ inne evliyâallah

Kurb-u ferâizde fenâ bekadır
Her yüzde Hakk yüzü oluyor zahir
Hakk zahir oldu, kalmadı kahır
Âlemde cem, kendinde fark mahir

“Enel Hakk” çağırdı Hallac-ı Mansur
Derisin yüzdüler Seyyid Nesimi'nin
Davud, basarın oydular Şeyhi Şiraz'ın
Canına kıydılar Şems-i Tebriz'in

DÜŞTÜM ONULMAZ DERDE

Düştüm onulmaz derde, senin aşkından canan
Ey sevgili, sen neredesin, sen neredesin?

Aradım seni her yerde, bulamadım canan
Ey sevgili, sen neredesin, sen neredesin?

Yerde misin, gökte misin, gönüllerde misin canan?
Ey sevgili, sen neredesin, sen neredesin?

Mekânın yok mu, durun, durağın yok mu senin?
Ey sevgili, sen neredesin, sen neredesin?

Hasretinden yandı bağırim, hûn oldu canan
Ey sevgili, sen neredesin, sen neredesin?

Kaldır aradan perdeleri, bitsin bu hasretlik canan
Ey sevgili, sen neredesin, sen neredesin?

Gel artık gel, durdur figanımı, olayım mesrur canan
Ey sevgili, sen neredesin, sen neredesin?

Gel gönlümün mihmanı ol, kurbanın olayım canan
Ey sevgili, sen neredesin, sen neredesin?

Göster leâl yüzünü, bin canım var ise vereyim canan
Ey sevgili, sen neredesin, sen neredesin?

Davud dolaştım Şam'ı, Hicaz'ı, Halep'i, arzı, canan
Ey sevgili, sen neredesin, sen neredesin?

EF'ALİMDEN SIFATIMDAN SOYUNMUŞUM

Ef'alimden, sıfatımdan, zatımdan, soyunmuşum
Kıyametim kopmuş benim, Hakk ile Hakk olmuşum
Her tarafımdan yıkılmış, bir virâne olmuşum
Bu cihan içre nihânım, yalnız garib kalmışım

Giymişim Hakk vücudunu, "Enel Hakk" ben olmuşum
Cemâlullah seyridir Âdem, hemdem olmuşum
Sümme dena ayetiyle Ruh-ül Kudüs olmuşum
Feeynema fesemme vechullah cemâlullah olmuşum

Âlemde cem, kendimde fark, böyle destur almışım
Fetedellâ ayetiyle hazrete yol bulmuşum
Lâ yezalil abdi mahzım, sıfatullah olmuşum
Hakk batın halk zahir ile, ben anadan doğmuşum

Ölüm gelmez bana artık, böyle kurban olmuşum
Dilim çözüldü benim Hazreti Musa gibi
Firavun'u, Haman'ı, Nil'e gark eylemişim
Tur Dağı'nda, Hakk ile tekellüm eylemişim

Cemmül ceme varmışım, nübüvete dalmışım
Hakk şeriat anlayıp, bi külli alim olmuşum
Evvel ahir batın zahir, an ile an olmuşum
Her fiilde fail benim, marecel bahreyn olmuşum

Soyunmuş, giyinmişim, böylece kul olmuşum
Fekâne kâba kavseyn, muradullah olmuşum
Davud ehadiyetten can terkini vurmuşum
İman isteyen gelsin, zaman imam olmuşum.

EL CEZBATIN KAZANINDA

El cezbatın kazanında kaynarsın
Aşk ile pişersin fenafillâh olunca
Hakk'da seyredersin yine Hakk ile
Limeallahi vakt ile vahdet sırrında

Cemâlullah görürsün, Sibgatallah
Boyasıyla sen tamamen boyanınca
Erenler erdi bu sırra, ârif-i billah olunca
Kâba kavseyn cemmül ceme varınca

Cem olur sende tüm enbiya, evliya
Hâdi'den hidayet merdan olunca
Gizlenirsin kubab altında çar-ı yâri
Gözün gibi Melâmî pinhan olunca

Rahat nefes alırsın Davud sen de
Vel'asr-ı sırrını kendinde okuyunca
Teessüf edemezsin bil hiç kimseye
Ehadi seyr ile ümmül kitap olunca

ELDEN ELE DİLDEN DİLE

Elden ele dilden dile
Gel gönüle, gir gönüle
Gönüllerde sır olmuştur
Mirac-ı eşeddül belâ

Vahdet sırrı eder zuhur
Elden ele, dilden dile
Allah'a erenler erdi
Bir kâmil mürşit ile

Görünür nübüvvet mührü
A canım hep cavidan ile
Sunuldu yedime hüccet
Seyyid Muhammed Nur ile

Okudum ba-i bismillah
Pir elinden tutmak ile
Ne bilim kaldı, ne zatım
Mündemicim tevhid ile

Şanına levlâk yakışır
Tahâlluki bi ahlâkillah
Sıfatullah sıfat olur
Sıfatlanır Allah ile

Bütün âlemler bir olur
Fenâ bekayı zat ile
Canda cananını bulur
Kemâli kudreti ile

Kezar eder bu âlemden
Gezer gönülden gönüle
Her anda bir şen olur
El amelin bir niyet ile

Hicret ederler Mekke'den
Ebubekir Sıddık ile
Yürür salik bu ellerde
Daim Allah'ı zikr ile

Nerden geldin bu cihana?
Genç ömrünü verme yele!
Âşık ol Allah'a sen de
Bu fırsatlar geçmez ele

Bulanlar buldu Mevlâyı
Yine Davud Mevlâ ile
Dûr olma salik, dûr olma
Allah, Allah, de şevk ile

ERENLER AŞKINA DÜŞTÜM

Erenler aşkına düştüm
Pir elinden bâde içtim
Yandım Allah'ım, yandım
Can evimden tutuştum

Sine Çölü'nü ilâhî aşk ile
Yanarak lâhuta geçtim
Lâmekân şehrinde, cemi
Ervah bende birleştim

Feyz-i akdesle küllü men
Aleyha fâna ulaştım,
Gözümde kalktı perdeler
Benden bana ulaştım

Güneş delil mi ister canım!
Ben, benimle birleştim
Delil medlül içindir,
Medlülümle birleştim

Vücut vücudullah oldu
Musa gibi Tur Dağı'nda
Len terâni ayetiyle ben,
Bin bir kelâm söyleştim

Dinlemem hiç cazi cüzî
Vahdeti temkine ulaştım
Hasenetül ebrar seyiyatül
Mukarrabîn ile anlaştım

Elâ inne evliyâallah
Yedullahdan tutuştum
Lâye mutüne belyen galibune
Min dâr-ül fenâ, ilâ dâr-ül beka

Müminler ölmez bil ki, veli
Âlemden âleme göç eder
Yalnız şirk ehli ölür bayım
En büyük günah şirkdir

Arifler anlar bu sırrı
Ancak, cahiller ise tanlar
Hüccet Pir emridir
Bunu Melâmîler dinler

Ehadi seyir kul derler
Davud mâlelyetiyimim
Yüz yirmi dört bin nebi
Adedince zikreder ihvanımız

ERİŞTİK BİZ BEKAYA

Eriştik biz bekaya
Kalmadı hiçbir gaye
Giydik Hakk vücudundan
Sümme dena babından

Hazretine yol bulduk
İçtik Hakk şarabından
Camimde imam oldum
Banladım minaremde

Fetedellâ okudum
Üç defa anadan doğdum
Lâ yezalil abd oldum
Levlâk-ine ben yandım

Kâba kavseyn hayatım
Ba-i bismillah zatım
Muradullah muradım
Davud ehadi seyir babım

ESER BÂD-I SABÂ SEHER YELLERİ

Eser bâd-ı sabâ seher yelleri
Öter gül bahçemde Hakk bülbülleri
Göründü gözüme canan elleri
Esridi gönlümün gizli dilleri

Fesemme vechullâh oldu şiarı
Tâdatsız bir anım, Mansur ber-dârı
Kurb-u ferâizdir ol ruhun diyarı
Âlemde cem, kendinde fark demleri

Ahmed oldu adın “Şêhidallah” şahid
Göz oldu vücudum, giydim o hali
Kurb-u nevail Muhammed Ali
Giydirdi sıfatlar, gönlümün balı

Nil’e gark oldu Firavun askeri
Musa'nın asası mucize yeri
Ruhtan nefse geçer gönül serveri
Anadan doğdu üç defa meali

Fekâne kâba kavseyni nübüvvet
Her fiilde fail oldu melâmet
Evvel ahir zahir batındır ayet
Günah işlersen utanır şahadet

Davud makamı Mahmud'da berat
Söz kalmadı burda, ne er, ne avrat
Teheccüd namazın kendim kıldım
Nihayet, a canım bensiz bende.

FERMAN İZHAR EDER ALLAH

Ferman izhar eder Allah
Seyreder anda arif-i billâh
Vaadinden hulf etmez
Lâ yezalildir Sübhanallah

Cem-i berzah oldu canım
Ruhtar âlemi bende cem
Ehadi seyir olan ezelde
El-ân kemakândır bu an

Sahralarda dolaşan,
Eyvah der, son zaman
Errahman Kutb-ül Aktabı
Canlara odur bil ki canan

Makam meratiple olur
İnsan Hakk yolunda kurban
Rahimiyetidir, bil sen de
Şeytanı sürüp çıkaran aradan

Oku gönül kitabından âyan
Dersini al sende Allah'tan
Vechinde okuyan yedi fatiha
Ayetini, bahsetmez satırdan

Sadıra dolar vahdetin sırrı
Ak ile kara çıkar aradan
Ey felek dünya! Dönersin
İradesiz, dinlemezsın ferman

Kaf Dağ'ı bir hücremdir
Gönlümde Hakk mihman
Felekler emrimle döner
Veli yedindendir hakikî iman

Uyuma, uyan fakih uykudan
Aşikârdır anda azimüşşân
Arifler yaşar her nefeste
An ile bil iki bayram

Bugün cennet şarabı iç
Sen de kâmil elinden
Şirkten büyük günah yoktur
Buyurmuştur Yaratan

Settâr-ül uyûb ol Davud
İtiraz eder adücan
Ya Rabb kullarına ver
Hidayet, kâmil imandan

FENÂDA SEYREDEDEN

Fenâda seyreden Hakk'ın fiilini
Bilir mevsufunun nedir halini
Zat-ı hayretinde alınır dili
Sırat-ı müstakimdir anın hali

Hazreti Ali der ki; "ilim bir nokta
Çoğaltır cahiller yakın, ırakta"
Abes bir şey yok, itiraz eder softa
Kimseye tan olunmaz melâmette

Vicdan zuhur eder fenâfillâhta
Fiilde fail olursun bekabillahta
Olan olmuştur Davud, ümmül kitapta
Sen sanırsın Hakk'ı senden uzakta

FES'ELÜ EHLEZZİKİRİ DER ALLAH

Fes'elü ehlezzikri der ayetinde Allah
Hamdı fenâda, şükrü bekabillahta
Bismillahirrahmanirrahim noktadan
Ulûhiyet, rahmaniyet, rahimiyet, can

Yedi fatiha ayeti yazılmış vechinde
Bihamdullâh, cemâlullâh yüzünde
Baştanbaşa ilmi keramet sende
Âlem mündemic olmuştur sende

Kur'an sırrı oku canda, bedende
Ümmül kitap olur kâmili zinde
Hardal tanesi kadar dünya elinde
Yedullah okunur canda, bedende

Sapını kesmez kılıç, neylersin dede
Hükmeder ölü kalplere, bil sen de
Hakk'ın hazinesidir kâmili- mürşid
Taliplerini irşad eder her yerde

Hangi âlemden bahsediyorsun Davud
Görürsün bugün Âdem'i kamu âlemde
Gözünden kalkarsa yetmiş bin perde
Âdem sâfiyullah gezer âlemde.

GEL ARTIK GEL

Gel artık gel, ey sevgili, ilâhî aşkınla gel
Gel artık gel, ef'âlinle, sıfatınla, zatınla gel
Gel artık gel, dört tecellinle, fenâfillâhınla gel
Ey sevgili, gözlerimiz yolda kaldı ne olur gel

Gel artık gel, cem et bizi, bekabillahınla gel
Gel artık gel, her yüzde ol cemalini göster
Gel artık gel, sıfatlarınla, doğalım senden gel
Ey sevgili, gözlerimiz yolda kaldı ne olur gel

Gel artık gel, halkı zahir göster bize gel
Gel artık gel, Hakk'ı mestur göster bize gel
Gel artık gel, iştiyakınla donat her birimizi gel
Ey sevgili, gözlerimiz yolda kaldı ne olur gel

Gel artık gel, iki deryayı birleştir bu demde gel
Gel artık gel, cemmül cemde, beni sende bir et gel
Gel artık gel, nübüvvetine erdir, hasretini bitir gel
Ey sevgili, gözlerimiz yolda kaldı ne olur gel

Gel artık gel, vahdet ellerinin kokusu geldi gel
Gel artık gel, burda söz yok, ne diyem ki ben?
Gel artık gel, Davud'u dertlere derman oldur gel
Ey sevgili, gözlerimiz yolda kaldı ne olur gel

GEL GÖR DAVUD'UN HALİNİ

Gel gör Davud'un halini, oku sen ledün ilmini
Satırı yok, irâbı yok, kalemi yok, kâğıdı yok...
Yazsın benim erenlerim, eşyada okusun Kur'an
Ümmül kitap ile ferman olsun benim erenlerim.

GELDİ BEYTULLÂH

Geldi Beytullâh cennetten
Şaşaası mikatlardan
Hacılar bastı kademi
İhram giydiler beyazdan

Fenâfillâhtır mânâsı
Limen-ül mülkün nidası
Duydu kulağı olanlar
Hazretül ceme varanlar

Davud tavaf eder ebed
Hep bir olup hayat, memat
Kalkar aradan perdeler
Ya Hazret-i Muhammed!..

GÖNLÜMÜN BAHARI AÇILDI

Gönlümün baharı açıldı, bu deryaya dalanlar gelsin
Küntü kenz hazine oldum, irfan isteyenler gelsin
Ledün ilmüne gark oldum, aşına olanlar gelsin
Sevgiden vecde geldim, gönülden ahzeden gelsin

“Mutu kable ente mutu”dan nuş edenler gelsin
Can pahası bu meydan, canına kıyanlar gelsin
Terennüm edip merdanı, gönül erleri gelsin
Çekip tevhid kılıncını, şehid olanlar gelsin

İçip sekâni şaraptan, bir ana dolanlar gelsin
Varıp likanın zatına, hayrete düşenler gelsin
Kurb-u ferâiz bahtına, “Enel Hakk” diyenler gelsin
Kurb-u nevafile karabet, iştiyak olanlar gelsin

Ezeli ervahtan nasib alıp, belâ diyenler gelsin
Namusu arı bırakıp, benliğinden geçenler gelsin
Varlığını talan edip, Hakk varlığı giyenler gelsin
Mukarrabîn namın alıp, halkı zahir görenler gelsin

Gözden perdeyi kaldırıp, Muhammedî olan gelsin
Nübüvvete vasil olup, gerçek şeriati bilen gelsin
Her fiilde fail olup, abes bir şey görmeyen gelsin
Bugün Ahmed ben olmuşum, Hakk’a iman eden gelsin

Tazeleyip imanını, taklit imana kanmayan gelsin
Hep cümle âlemin halkı, isterim mahrum kalmasın
Hepsi şâduman olsun, canları tevhid ile dolsun
Bu bir dâd-ı Hakk'tır bilin, nerde bulursanız alın

Davud söyler sanırsın, Hakk sesidir, duyan duysun
Ehadiyet yetim malı, Muhammed'den hüccet olsun
Burda söz yoktur kimseye, bu öğütten alan alsın
Daimi namaz farz olmuş, sinesinde kılan kılsın.

GÖNLÜMÜN GÖĞÜNE YİNE

Gönlümün göğüne yine iştiyak geldi benim
İncitmesin canım mihmanımı, ne olur sinem
Gönlümün nazeninde tahtını kurmuş ol şah
Ol padişah, incitmesin mihmanımı, ne olur sinem

Ben ol yâre kavuşmak için canımı verdim,
İncitme canımdan aziz cananımı, ne olur sinem
Ef'alimi verdim, sıfatımı verdim, zatımı verdim
Ol sultanıma, incitme sultanımı ne olur sinem

Vücudum anınla dolu, anda olmuşum Allah kulu
Üzme, incitme, erenlerin gönlünü, ne olur sinem
Şimdi ah mı çekebilirim sultanımın hatırandan!
Üzme sultanımı, Allah'ını seviyorsan ne olur sinem

“Mutu kable ente mutudur” anın sırrı müphemî
Her cana nasib olmaz, üzme sultanımı ne olur sinem
Velâyet, sıddıkiyet, karabet, nübüvvetle O oldum
Beter olursun, üzme sultanımı ne olur sinem

Benim adım Davud durur, her tarafım dolu sürür
Nübüvvetle erdi elim, ne sağım kaldı, ne solum
Şimdi ihlâslı kulum, kesildi her yerden yolum
Uğradım Hakk şeriata, üzme sultanımı ne olur sinem

GÖRDÜM CEMALİNİ DİVANE OLDUM

Gördüm cemalini, divane oldum
Geçtim varlığımdan, virane oldum
Unuttum kendimi, efsane oldum
Hayretimden ben bir ümhane oldum

Mirac-ı nebiden nurhane oldum
Küntü kenzden bir hazine buldum
Eşimden, dostumdan, zinhar ayrıldım
Ben bir e dincecan esiri oldum

Dürdanedâ lü'lü inciler aldım
Salât-ı daimînin esrarı oldum
Dipsiz denizlerin gavvası oldum
Fenâ beka oldum, öldüm dirildim

Mutu kable ente mutu ile yok oldum
Haşr neşr oldum, vücud makberinde
Cihan benim varlığında cem oldu
Gönül mülkü hep sırrı sır ile doldu

Davud'u söyleten canım, Allah'dır Allah
Lâ ilâhe illâllah Muhammeddür Resulullah
Demesi dilde kolaydır, zevkini tatması zor
Bu bir Melâmî mürşidi ile olur a canım.

GÖRDÜM DÖRT CEMİNİ

Gördüm dört cemini, oldum bahtiyar
Sıddık, Ömer, Osman, Ali; çar-i yar
Terennüm eyledim mürüvvetini ben
Giydim ferâizde Hakk vücudundan

Bildim salât-ı daimînin ben sücûdunu
İsm-i âzam olan zerrem yurdunu
Unutmuşum bende kisb-i kârımı;
Davud hayrihi, şerrihi, namus arımı

Kilisesi, havrası hep didar oldu
Papazı, ruhbanı, keşişi, hahamı,
Yedimde cem oldu Hakk'ın fermanı
Birleşmiş aynımda dört cem amanı

GÖRDÜĞÜM BAKTIĞIM ELLER

Gördüğüm, baktığım eller Hakk olmuş
Konuşan, dinleyen diller Hakk olmuş
Nefes alıp veren haller Hakk olmuş
Birbirine bağlı yollar Hakk olmuş

Kaynaklar, dereler, sular Hakk olmuş
Deryalar, denizler, eller, Hakk olmuş
Gelinler, kızlar, analar, Hakk olmuş
Konuşan, söyleyen canlar Hakk olmuş

Yerler, gökler, haller, canım Hakk olmuş
Leyli nehar, yaz, kış, bahar Hakk olmuş
Gören, görünen, bilen, bilinen Hakk olmuş
Gelen, giden, duran, vuran Hakk olmuş

Verip alan, kesbi talan anda Hakk olmuş
Tembel, çalışkan, ney çalan Hakk olmuş
Müftüsü, müderrisi, tedrisi Hakk olmuş
Tilkisi, kirpisi, ayısı, kurdu Hakk olmuş

Lazı, melezi, Türkü, Kürdü, Çerkezi Hakk olmuş
Kâfiri, müslümanı, nefsi, şeytanı Hakk olmuş
Dağı, taşı, yağmuru, gözü yaşı Hakk olmuş
Ezelde nasib alan canlar için Hakk olmuş

Dersini Hakk'tan alanlar için Hakk olmuş
Kâmil mürşide varanlar için Hakk olmuş
Makam ehli olanlar için Hakk olmuş
Hakk'ı ayan görenler için Hakk olmuş

İlâhî aşkıyla yananlar için Hakk olmuş
Hakk'ı kendinde bulanlar için Hakk olmuş
Hazretül ceme erişenler için Hakk olmuş
Vahdet sırrına vasıl olanlar için Hakk olmuş

Ehadiyet makamına erenler için Hakk olmuş
Davud, Ümmül kitap olanlar için Hakk olmuş
Ledün ilmi ile ümmî olanlar için Hakk olmuş
Cemal celâl ile kemâl bulanlar için Hakk olmuş

GÜL SENSİN GÜLŞEN SENSİN

Gül sen gülşen sensin, âlemde üryan sensin
Kalbimin peymanesinde, sayeban olan sensin
Nedir sırrı hikmetin yâd ele görünmezsın
Her fiilde fail sensin yine de bilinmezsın

Seni görmek isteyen ölmezden evvel ölsün
Sana varmak isteyen bir merdaneye ersin
Cemalini görmek için Âdem'e secde kılsın
Âdem'im diyen çoktur, lâkin feyzi ilâhî yoktur

Bakarsan ahvaline onun, inadına sadıktır
Doğuşa kavuşmamış zevki de bulanıktır
Sözde marifetullahına kem sözleri tanıktır
Boğazının kökünden çıkan sözler kazıktır

Değmesi keşfedemez bu yapma bülbülleri
Mânâsını sık dokurlar, nam şanda kailleri
Ayet hadis okurlar, mânâsı budur derler
Allah velilerinde türlü türlü kusur ararlar

Davud Allah'a sığın böyle hünerbazlardan
Otur yerinde er ol, her şeyi kendinde bil
Ehli bulunmaz insan sarrafının her beldede
Bulunanlar gizlenir efendim belâyı dilârada

GÜLDÜR BENİ AŞKINLA

Güldür beni aşkınla Allah
Öldür beni aşkınla Allah
Dirilt beni meşkinle Allah
Yaşat beni şevkinle Allah

İçip aşk şarabını her dem
Unutayım derdimi Allah
Derdim sen ol, cananım
Yurdum sen ol Allah

Hayır, şer sendendir Allah
Deme sakın sana ne Allah
Kaderin simgesine takılmış
Cümle âlem seni arar Allah

Yazmış meşiyetini Allah
Kurmuş kudretini Allah
Ezelerde olacak olmuş Allah
Kalem yazmış kurumuş Allah

Yönelt beni irfane Allah
Kalksın gözden perdeler Allah
Bu âlemin sonu yok Allah
Duru yok, durağı yok Allah

Bütün insanlar dertli Allah
Derdinin çaresi sensin Allah
Giymiş gaflet gömleğini adü
Gönlünün rahatı yok Allah

Gözler kör, kulak sağır Allah
Mühürlenmiş kalpleri Allah
Gel ey kardeş, gel bana sen
Açsın gönlünün kilidini Allah

Davud elinde ferman Allah
Gelsin isteyen derman Allah
Olmuşum delil bürhan Allah
Ol bir nişanım nişan Allah

GÜLLER SÜMBÜLLER

Güller sümbüller, öter bülbüller
Bu bizim eller, nurdandır ey yar
Ne güzel dilber, lâhuta benzer
Dolar enfime buyu ey Settar!

Şâbb-ı emrettir, bir nazlı dilber
Şarab-ı Kevser, bilinmez esrar
Durmadan eser Nesimi rüzgâr
Mest eder her var, Caferî Tayyar

Nazdan nezaket, bulmuş selâmet
Allah'tan olmuş o nazlı dilber
Şefkat, merhamet, nefesi kudret
Mahlâsı melâmet, hüznü selâmet

Yok olmuş varlık, sürülmüş darlık
Lâhutî bir savt, yok ağırlığı
Düzemiş hulku, kül olmuş aklı
Doğrudur nakli, bir kâmil insan

Yok etmiş hali, sürmüş vebali
Görmüş hilâli, güneşten bir can
Şevk-i şeminden, çekmiş deminden
Can dermanından olmuş meali

Melek yok olmuş, felek yok olmuş
İnsan yok olmuş, dosdoğru olmuş
Limenil mülkül nidası cihanı sarmış
İllâ vahidül kahhar, ana ün olmuş

Miraç eylemiş, esradan demiş
Sılayı rahîm, bürhanı olmuş
Tecrit hümadan marifet tacı
Başına konmuş, anla an olmuş

Lika enderden desturun almış
Hayali düşü, gönlünden sürmüş
İrade Hakk'ın, meşiyet Hakk'ın
Hayatı, mematı, illâ Hu olmuş

Davud ikinci namazın canım
Yunus balığın karnında kılmış
İkilik silinmiş, bir ile bir olmuş
Furkan'ı farkın farkına ermiş

GÜNEŞ GİBİ FEYZİ

Güneş gibi feyzi, feeynema tüvellüden yüzü
Mazgal basar vema tağa, gören yine kendi gözü
Giymiş Hakk vücudunu, “Enel Hakk”tan sücudunu
Sümme denadan avazı, Simsime şehridir nazı

Lâ mekân şehrisin, sende tâdat olmaz o anda
Şêhidallah okumuşsun, cümle âlem sen olmuşsun
Halk batın olmuş Hakk zahir, biter sinendeki kahır
Kurb-u ferâiz ceminde, bir âlemsin sen âleminde

Kurb-u nevafilein hazret, her lâhzada var adalet
Lâ yezalil abdi elhakk, giyer sıfatları ol matlap
Zuhur eder Hakk şeriat, kelâmları olur mutlak
Halk zahir olur Hakk batın, yetişir sana imdadın

Davud kaldı bir kuru ad, odur olan anda ilelebet
Tefrite erer hayatı, katî tanır ancak Muhammedî
Gelir cemmül cemin babı, odur Âlemlerin Rabbi
Şâbb-ı emretten mihrâbı, kulle-i kaftan ığrabı

GÜZELLER GÜZELİ AŞK

Güzeller güzeli aşk
Beni benden alan aşk
Yakıp yakıp varlığım
Külhana döndüren aşk

Gönlüme pençe salıp
Bağrımı deldiren aşk,
Aşk hiç kimseye uymaz
Aşkın memuru yoktur

Davud Mevlâ'sın buldurur
Ahir anı güldürür aşk
Nurullahla doldurur aşk
Seni sana bildirir aşk.

HACILAR GİDER HACCA

Hacılar gider hacca, cehd ederler gündüz gece
Beytullâh'ı tavaf için, ihram giydirir bir hoca
Beytullâh'ı Halil yaptı, gönülü ise Allah yaptı
Hakk bendedir ey hacegân, tavaf et olma nadan

Hacer-ül Esved, bilesin benim elimdir ey insan
Gel merdanı tavaf eyle, ol sende anınla merdan
İbrahim makamı dersen, fenâfillâhtır zatından
Altınoluk odur merdan, Hakk bendedir anla ey can

Zemzem suyu içer hacı, döner yine olur acı
Hayat suyu ab-ı hayat, benden akar gel bendedir
Halvele yedi sıfattır, işte hacı budur amaç
Beytullâh'ı gördüm, örtüsü siyah kumaştan

Gel beru ey cahil insan, Hakk bendedir darü'l-aman
Arafat Dağı'nda hüccac, cem olurlar sırac vehhac
Berdar olmuşum, "Enel Hakk" bendedir kaçma ırak
Şeytanı taşlar Mina'dan, büyük şeytan küçük şeytan

Nerde bunlar görmedin sen, hayal ile oldun tarac
Davud işte er meydanı, irşad olup bul sen seni
İşte hüccet, işte bürhan, Beytullâh bendedir ey can
Hacı istersen din iman, Hakk benim kaçma benden.

HAKK YOLUNUN ERENLERİ

Hakk yolunun erenleri, bülbül gibi dilleri
Mis gibi kokuyorlar, daim Allah diyorlar
Çıkarlar arşı âlâya, miraç ederler belâya
Lâ taknetü min rahmetillah deryası anlar

Arif olanlar anlar canım, cahil olanlar tanlar
Güzeller güzeli aşk, beni benden alan aşk
Alıp benim varlığım, külhana döndüren aşk
Gönlüme pençe salıp, beni mihman eden aşk

Aşk hiç kimseye uymaz, aşkın kendisi memurdur
Ölmezden evvel öldürür, sana Hakk'ı buldurur
Aşk dediğin; Hakk zatıdır, âlem anın sıfatıdır
Aşığın ne malı var, ne mülkü, ne evlâdı, ne ayali

Aşığın gecesi yok, gündüzü yok, daima uyanıktır
Aşığın gözleri uyursa bile, gönlü uyumaz ey can
Aşk, ah aşk, beni benden alan aşk, canım aşk!
Yerden yere çalan aşk, can içinde canan aşk

Davud, bu ilâhî aşk ile, erenler ermiş menzile
Terennüm olmuş, meşk olmuş, şevk olmuş aşk
Ruh olmuş, İsa, Musa olmuş, Âdem olmuş
Yüz yirmi dört bin peygamberde olmuş aşk

HASRETLİK BAĞRIMI DELDİ

Hasretlik bağrımı deldi ey merdan
Acep ne zaman beni kabul edeceksin
Kapında bekliyorum aç artık kapını
Gireyim haremine ben de ey sultan

Hep aklımda, hayalimde, düşümde
Sen varsın, ey leâl yüzlü sultan!
Sana ulaşmak için sabrım kesildi
Al beni, değdir parmaklarını testime

Lâ faile illâllah diyeyim kana kana
Daldır beni deryana, Allah aşkına
Her fiilde fail olduğunu göster bana
Vallahü halakaküm ve mâ ta'melûn

Sultanım bana sıfat dersi ver
Lâ mevsufe illâllah dedirt bana
Dört tecelli et Allah aşkına
Âşık olayım ben, aşk ile sana

Hayat, ilim, semi, basar, irade, kudret,
Kelâm; bu yedi sıfatı subutiyeinin
Hakk'ın olduğunu, aşk ile bildir bana
Zatına karıştır beni, velâyete varayım

Bütün vücutlar senin olduğunu bildir
Fenâfillâh olayım, lâhutuna vasıl olayım
Dört tecelline mazhar olayım merdan
Hayretle zat cennetiyle olayım hemdem

Limen-ül mülkün yevm nidasını duyayım
İllâ vahidül kahharına cevapsız kalayım
Kurb-u feraizine erdir, sümme dena diyeyim
Giydir vücudunu bana Allah'ım giyeyim

Âlemde cem, kendimde fark olayım
Hakk zahir halk batın, tâdatsız bir olayım
İçimdeki vesveseden böylece kurtarayım
Nefs fani, ruh baki, hazretine yol bulayım

Kurb-u nevafil olayım, fetedellâ diyeyim
Lâ yezalil abd ile ruhtan nefse geçeyim
Üç defa anadan doğayım, Hakk batın olsun
Halk zahir, Hazreti Muhammed'i göreyim

Gözümden gören Hakk, kulağımdan işiten
Dilimden söyleyen, elimden tutan, yürüyen
Hakk olsun, muradullah murad olayım canım
İki derya birleşsin, cemmül ceme yerleşsin

Evvel ahir batın zahir birleşsin bende
Marecel bahreyni deryanı göreyim canda
Mevc vuran her fiilde fail olayım âlemde
Fekâne kâba kavseyn ayeti canlı Kur'an'da

Ev edna okunur namda, mânâda
Bu deryaya can terkini vuranlar dalar
Bu deryaya dalanın limesi kalmaz
Burası vahdet deryasıdır söz yoktur

Davud bu deryayı Resulullah gösterir
Dâr-ül amandır, lâkin girer yüz binde bir
Bu deryadan haber vermediler hiç erenler
Bu deryaya dalanlara, sırr-ı sırdır Muhammed.

HAYRETTEYİM

Bu binayı yapan kimdir
Hayretteyim, hayretteyim
On iki menfez açan kimdir
Hayretteyim, hayretteyim

Bu çiğneyip yutan kimdir
Hayretteyim hayretteyim
Kulaklardan duyan kimdir
Hayretteyim, hayretteyim

On parmak el, kerim olmuş
Hayretteyim, hayretteyim
Üç yüz altmış altı damar
Hayretteyim, hayretteyim

Kimin arter kimin toplar
Hayretteyim, hayretteyim
Davud nefes alıp veren kimdir
Hayretteyim, hayretteyim

HAZRETİNE VARAYIM

Hazretine varayım
Kemâlâtla dolayım
Sümme dena olayım
Cemalini göreyim

Hallac-ı Mansur gibi
"Enel Hakk" çağırayım
Yüzdürsünler derimi
Nesimi can olayım

Yakubum, ağlar gezerim
Yusufum, nikap giyerim
Davudum, Allah derim
Süleymanım, dil bilirim

Eyyübüm ben, dert evinde
Üzeyirim kaderimde
Musa ile Tur Dağı'nda
Söyleşirim bedenimde.

HER PENCEREDEN

Her pencereden gireriz
Pertevlerimizi salarız
An ile an oluruz
Cümle âleme dolarız

Gel candaki canana bak
Nefsin ile olma aylâk
Bütün tecelliler Hakk'ın
Deme lâ lâ sende sakın!

Davud sen, sen de ol sende
Gitme uzak cevher sende
Bundan gayrisi bil lâk lâk
Eblehlere kalma elhakk!

İÇİN İÇİN YANDIM

İçin için yandım, senin aşkınla Allah'ım
Yüreğimi yakan ilâhî aşk, ilâhî aşk Allah'ım
Terennüm oluyor dil'imde meşkin Allah'ım
Davud söylüyor sanmayın, söyleyen Hakk'tır bilin

İÇMİŞİM SEKÂNİ ŞARABI

İçmişim sekâni şarabı pir elinden
Söylerim kelâmı, Hakk'ın dilinden
Nasib almışız biz, akl-ı selimden
Yusuf'un hayatı vahdet elinden

Ah irfaniyet şarabının cenneti!
Neredesin, seni arıyorum ben,
Şarabın içmek için kana kana
Senin menbain kâmil diyorlar

Ab-ı hayatı orda sordum, izledim
O çeşmenin ben başına vardım
Çeşmenin çerilerine dedim ki;
"Şarap istiyorum ey ulular şarap"

Bu şarap pahalıdır, bunu alanlar
Can pahasına aldılar, içtiler, içtiler...
Serden geçtiler, bir dahi ayılmadılar
Hakk'ın huzuruna sarhoş gittiler

Davud der; "Ey salik işte aşk şarabı
İster isen kadehi; ver canı, al şarabı"
Beli dedim içtim, kana kana şarabı
Açıldı gönlün babı, buldum anda hayatı

İÇTİM TAHURAN ŞARABI

İçtim ben tahuran şarabı
Yasindir Kur'an'ın kalbi
Okudum mürşid yüzünden
Meratib-i Muhammedî

Şer'i başıma taç ettim
Aldım elime beratı
Küntü kenzden nasib aldım
Bildim hayatı, mematı...

Karabetim, harabetim
Fenâ bekadır hayatım
Var bu fenâda tecellim
Her fiilde fail benim

Muhabbetim cemmül cemden
Söylenir dillerde adım
Gel muradın benden iste
Muradullahtır muradım

Yürü zahid, bu bir sırdır
Sıracı yok ayna oldum
Vahdet sırrında mahirim
Yoktur mekânım, elim

Davud namında göründüm
Evvel benim, ahir benim
Zahir benim, batın benim
Ehadi seyir anda benim

İKRA BİSMİ OKU

İkra bismi oku sen de
Rabbinin ismini ey yâr
Kalkar salık gözünden
Zikr ile bütün perdeler

Ölmezden evvel ölenler
Görürler anda didar
Ef'al, sıfat, zat; bir velinin
Yüzünün ziyasıdır anda

Okusan bin üniversite
Biner gözlerine bayım
Perde üstüne perde,
Uğrarsın onulmaz derde

İlim silâhtır, silâh düşmana
Kullanılır, anlasana adücan!
Düşman senin içindedir
Kaçamazsın ey sofister

İlim Hakk tarafından
Verilir cemmül cemde
Lâ faile illâllah diyerek
Fiilde fail olursun sen de

Zikirsiz geçen ömür boştur
Allâme olsan da cihanda
İçersen sekâni şarabı i
Kanma seraba âlemde

Felekten gün alınmaz
Aldanma yanlış hesaba
Her nefesin hesabı var
Azabı olur cana cefa

Dilin zikri, kalbin zikri,
Gönlün zikri var hoca
Dildeki zikir fayda vermez
Sahibine merdanı esrar

Allah kendi kendini zikreder
İhtiyacı yoktur, sana haber
Bir kâmil mrşiddenden zikir alınır
Can pahasına böyledir esrar

Zikir kalbe inerse Davud
Lüzum kalmaz hesaba
Sayıyla zikir olmaz burada
Girilmez kubab altına ebeda.

İLÂHÎ AŞKA VARANLAR

İlâhî aşka varanlar
Bu sırra mahrem olanlar
Asrın pirini bulanlar
Melâmîlerdir o canlar

Salât-ı dâim kılanlar
Hakikate erişenler
Ahir zamanda ey yâr
Hatipler çoğalacaklar

Her biri bir câh içinde
Namaz niyaz kılacaklar
Cinsini dinlemek için
Meydanlara dolacaklar

Ezel ki, işaret ile onlar
Yetmiş üç fırka olacaklar
Unutarak Rabblerini,
Her fırka bağışacaklar

Sermaye ederek dini
Kürsülerden satacaklar
Tasavvuf ehli on iki fırka
Olacaktır, anla ey can

On ikiden biri hidayette
On biri delâlette kalacaktır
Yalnız el fakr-ü fahrî olanlar
Kimseye karışmayacaktır

Geçmeyen ruh makamından
Yine tedbir alacaktır
Kendini ispat etmek için
Kur'an'ı gösterecektir

Vahdete girmeyenler,
Onlar tedbir alacaktır
Lâ faile ilâllâhı Davud
Çıkarlarına kullanacaklardır.

İLÂHÎ AŞKIN MENBAI

İlâhî aşkın menbai
İrfan cennetin miftâhı
Melâmîlerin ervahı
Meslekî resul Melâmî

Yirminci asrın Kutb-ül Aktâbı
Pirlerin piri aziz efendim
Muhammed Nurül Arabî
Meslekî resul Melâmî

Yirminci asrın çağı
Enbiyalar evliyalar
Çar-ı yâri basafalar
Meslekî resul Melâmî

Vahdet sırrı nokta olmuş
Tevhid dini irfan ile
Tevhid olmuş merdan ile
Meslekî resul Melâmî

Melâmî feyz-i akdesi
Anlardan gelir Hakk sesi
Melâmî'dir enbiyalar
Meslekî resul Melâmî

Hakk erenleri can imiş
Mânâ ulu sultan imiş
Canda cananı bulmuş
Meslekî resul Melâmî

Aşk ehli çoktur Davud
Makam ehli yoktur
Allah makamdan bilinir
Mekândan münezzehtir.

İLÂHÎ AŞKINLA YANDIM

İlâhî aşkınla yandım, tutuştum
Fenâfillâha er gör, bitir ya rab kem işim
Meded Ya Rabb meded, gurbete düştüm
Hamdım, yandım, piştim, bir ile birleştim

Sekâhüm hamrını, pirlere elinden içtim
Fenâ beka şehirlerin dolaştım
Simsime şehrinin suların içtim
Yakubum; Yusuf'um deyu ağlaştım

Yedi derya bahrim çoştum kaynaştım
Dost kimdir, düşman kim, vallahi şaşım
Gizli aşıkârda Hakk dedim çoştum
Küllü men aleyha fana ulaştım

Hamdülillâh veli yedine düştüm
Harfi bismillâh-i nokta anlaştım
Veli meşiyetim el cezbalâştım
Sırta ve ene sırta hu, sırta sırtaştım

Tev âmânı Kur'an'dan, Davud söyler târihat
Ehad birsen Ya Rab, lütfun hakikat
Yedullahi fevke eydiyhim, Hakk'tan hidayet
Melâmî pinhandır, zü'l-cenaheyn berhayat

İLMİNE GÜVENİP

İlmine güvenip karışma
Allah'ın takdirine sakın!
Sırlaşamazsın Hakk ile
Göremezsın sen kameri

Menkâne fi hâzihi ağma
Fenâfillâhda sen de eri
Açılsın gözlerin cemde
Göresin sende didarı

Bırak Arabî, Farisî,
Lûgat parçalama bâri
Lisan elbisedir çıkar
Elbiseyi, gör ebrarı

Giydirsin Allah seni
Vücudundan sez pîri
Allahu Teâlâ'nın, avukata
İhtiyacı yok gitme ileri!

Bir kâmil mürşide vasıl ol
Ayar ettir çenelerini
Allah'tan dersini al, bırak
Elden geçmeyen akçaları

Vahdet deryasına ulaş
Davud olma serseri
Ve nahnü akrebü ileyhi;
Sana senden yakındır Hakk

İNSAN DERLER

İnsan derler Âdem'in kemâlâtına
Kemâlâtsiz ibadete yoktur itibar
Bal demekle balın tadı bilinmez
Gel bugün balı ye, bedende tat

Sat İsa pazarında riyanı, hasedini
Tacını, tesbihini, al yerine kemâlât
Kalma ten mezbelesinde ilelebet
Serabı su sanma, bir kâmile et biat

Beytullâh'ın ruhudur insan-ı kâmil
Mümin kâmil Beytullâh'da hayat
Tavaf et etrafında yedi kez
Kurban ol Allah'a, etme itiraz

Hayvandan kurban, olur ibadet
Veccehtü vecchiye lillezi feteraz;
İsmail gibi canını kurban et
Geç iki cihandan sen, bul hayat

Küş et dil kapılarını Davud
Şeriat ehli bile sana olur zıt
Ateşten leblebidir yutamaz abid
Kimi tambur çalar, kimisi de ud...

İSA'YI TEREENNÜM EYLE

İsa'yı terennüm eyle
Meryem'in ikrarın dinle
Kâfir oğlu ol düş dile
Tut merdan elini

Kır ar namus şişesini
Bul fenâdan bekasını
İşit "Enel Hakk" sesini
Mansur'un nâresini

Boşa verme nefesini
Nefsini bil, gel nefsini
Giy feragat cübbesini
Yeme cehlin kussesini

Tey eylesin ruh belâya
Eriş esfelden âlâya
Kaldır gözünden perdeyi
Bul sen fenâdan bekayı

Kenan binmedi gemiye
Uymadı Nuh Nebî'ye
Nuh tufanı kopmuş bugün
Uyuma, gel bin gemiye!

Senden sana sefer eyle
Allah konuş, Allah söyle
Terk et eski dostlarını
Yezid'in torunlarını

Davud Kaf Dağı'nı aştı
Vahdet sırrına ulaştı
İlmi ledün noktalaştı
Elfaz kapıda dolaştı.

İSMAİL KADEMİNDEN

İsmail kademinden,
Su içtik zezeminden
Gönlümüz huzur buldu
Sekâni şarabından

Ey leâl yüzlü Beytullâh!
Sana gelen hüccacın,
Lebbeyk sedası ile nida eder
Ses kimindir, bilmez onlar

Senin temelini Âdem attı
Seni Halil İbrahim yaptı
Allah senin içine girmede
Kâmilinkinden hiç çıkmadı

Müminlere kible oldun
Ne mutlu şeref buldun
Âşıkların kiblesi oldu;
Feeynema vechullah

Nurun siyah zat âlemi
Çekmiş kudret kalemi
Söyle hüccaca; Âdem'e
İblis secde etmedi

Yeryüzünde secde
Etmediği bir yer yoktu
Davud ne der hacım,
Ne plânlar yapar hocam!

İSTER İSEN SEN DE

İstersen sen de gavvas olasın
Dal bu aşkın deryasına
Men ârefe sırrına eriş
Kalma cim tantanasına

Cazi cüzîyi bırak artık
Gir tevhidin kalesine
Seyyid Muhammed Nur
Makamları sistemleştirdi

Makam oku, ol Melâmî
Yazmış kudret kalemi
Davud bırak boş kelâmı
Hezar hezar ver selâmı.

İSTİĞRAK OL SEN SENDE

İstiğrak ol sen sende, eyleme salık fütûr
Anlayamadıysan sırrı, sendedir belki kusur
İsa Ruhullah, cemde canım etmiştir zuhur,
Feeynema tüvellü fesemme vechullah ile.

Hazretine yol bulanlar, Hakk'ı zahirde görenler
Halkı mestur zevk edenler, Hakk ile zinde olanlar
Konuş diye emr olunanlar, Savmü, salât, hac, zekât
Hem kelime-i şahadet getiren, ancak anlar şeriat

Gören anı olur hayran, kabul etmez asla yalan
Sezen yedi başlı yılan, ar namusu olur talan
Kâba kavseyn ayet bilen, ahir can olur cavidan
Böyle bir sultanlık bulan, hakikatte odur imam

Teberrüken ev ednasın, bilir fenâsın bekasın
Tutmaz garibler yakasın, sürmez irade sefasın
Davud söyler dilinden, Hakk şarabı iç elinden
Ayet-i Kur'an sırrından, elif okudum Rabb'imden

İZZET İKRAM ETTİ BUGÜN

İzzet ikram etti bugün bana aşk
Varlığını talan etti benim aşk
Yüreğime pençe taktı benim aşk
Yusuf edip, yine beni sattı aşk

Yakup edip beni çok ağlattı aşk
Halil edip beni oda attı aşk
Üzeyirim kadere bağladı aşk
Gözyaşımı sel edip çağlattı aşk

Eyyûb edip dertlere daldırdı aşk
Musa edip şecerden söyledi aşk
İsa edip göklere ağdırdı aşk
Davud edip, Zebur'u bildirdi aşk

İdris edip hulleler diktirdi aşk
Zeliha'yı Yusuf'a saldırttı aşk
Yüz dört kitabı bizlere okuttu aşk
Kime nasib olduysa, anı güldürdü aşk

Ferhat'a varlık dağını deldirdi aşk
İbrahim Edhem'e tahtını attırdı aşk
Hallac-ı Mansur'un kellesini aldırdı aşk
Nesimi'nin derisini yüzdürdü bu aşk

Davud'a Mevlâ'sını buldurdu aşk
Ölmezden evvel öldürdü beni aşk
Hakk'ın inayetiyle diriltti aşk
Her lisandan söyletti ilâhî aşk.

KALBİMİN SARAYINA KONDUR

Kalbimin sarayına kondur Rahman kalbini
Raş et hücrelerime, rahimiyet rüşünü
Seni ben et, beni sen, birleştir hayatımı
Ya Allah, ya Allah, ya Allah, hu Mevlâ'm hu

Tâ ezelden sarhoşum, beklerim ikrâmını
Doldur kadehimi doldur, içeyim vahdet cemini
Al benim varlığımı, sürdür yokluk demini
Ya Allah, ya Allah, ya Allah, hu Mevlâ'm hu

Ver hayat dermanımı, an et her zamanımı
İki yayın birleştir, cavidan eyle beni
Her fiilde fail et, geliştir canım irfanımı
Ya Allah, ya Allah, ya Allah, hu Mevlâ'm hu

Kurbiyetinle doldur, arttır iştîyâkımı
Lâ yezalil abd eyle, göster Muhammed'ini
Makamlarınla yürüt, dürrü yekta et beni
Ya Allah, ya Allah, ya Allah, hu Mevlâ'm hu

Davud ettin ismimi, sundur bana dört cemi
Yazdır berat fermanı, ver derdime dermanı
Kaldır yetmiş bin perdeyi, göster bana mânâyı
Ya Allah, ya Allah, ya Allah, hu Mevlâ'm hu

KÂMİLDEN EF'AL DERSİNİ

Kâmilden ef'âl dersi alan
Sinesinden Kaf Dağı'nı kaldıran
Her şey Allah'tandır bilen
Efendim der Allah Allah

Kıl kadar benlik kalsa,
Kabul etmezler seni
Benliğinden kurtulan
Efendim der Allah Allah

Gerçek Melâmî olan
Dünya, ahiret bilmeyen
Pir sözünden ayrılmayan
Efendim der Allah Allah

Sıfatları Hakk'a veren
İlahi aşk ile yanan
Sıfattan zata yol bulan
Efendim der Allah Allah

Heybey'in emri ile
Ölmezden evvel ölen
İsmail gibi kurban olan
Efendim der Allah Allah

Tevhid-i zata varan
Nura müştâğrak olan
Vücut Hakk'ındır bilen
Efendim der Allah Allah

Bileni kendinde bulan
Bilen ol kendin olan
Cavidanı son bir an
Efendim der Allah Allah

Fenâ ve beka olan
Vesile temkin bulan
Teyitle kâim olan
Efendim der Allah Allah

Davud sultanlık bulan
Ev ednasına varan
Cümle âleme dolan
Efendim der Allah Allah

KIRILSIN HEP KAFESLER

Kırılısın hep kafesler aşk ile
Aradan çıksın kalleşler aşk ile
Yıkılısın cami ve kilise aşk ile
Gelsin ol Ruh-ül Kudüs aşk ile

Davud geliyor Muhammed aşk ile
Yüz yirmi dört bin nebi geldi aşk ile
Arayan Mevlâ'sını buldu aşk ile
Erenlere karışan karıştı ilâhî aşk ile

KİM Kİ BUGÜN İNSANDIR

Kim ki bugün insandır
Ab-ı hayat Kevser'dir
Kemâlâta insan derler
Fenâ beka bir candır

Ebubekir, Ömer, Osman
Ali Haydar, bir andır
Muhammed Mustafa
Kâinatın zübdesidir

Berhava olup uçan
Caferî Tayyar gibi erdir
Gitme geri, ey serseri
Bütün mahlûkat yürür ileri

Beşikten mezara kadar
İlim öğrenmek farzdır
Erkeğe kadına ey yâr
Vel'asr-ının sırrı der

Şirkten büyük günah
Yoktur, İblisin biraderi!
Şirkten halâs olan;
Elâ inne evliyâallahi

Din gitti, iman gitti diye
Davud basma havari
Dinin sahibi Allah'dır
Kayırır dinini Allah veli

KURDU DİLÂRAMDA HAKK KÖŞKÜNÜ

Kurdu dilâramda Hakk köşkünü, mihmanım oldu benim
Şimdi ruhumun derinliklerinden geliyor rahmanın kokusu
Ruhum oldu aynı beden, bedenim oldu aynı ruh benim
Fenâ beka oldum, melâmete eriştim, zinde oldu hayatım

Zahid ne söylersen söyle işitmez kulağım sözünü senin hiç
Miraç etmişim belâyâ yükselmişim Subhânelleziy esraya
Mülkü bekadan gelip kemâle erdim, âlemlere rahmetim
İster inan ister inanma, inanırsan hayat bulur insan olursun

Davud sen bilirsin kalbi mühürlü kulağı sağır gözleri körlere
Ölmezden evvel ölmeye razı olamaz, varlığını bezletmez
Hakk varlığını giyemez, âşıklar Allah'a canını gönüllü verir
Zahidler camiye gider gider gelir, bal etmez arı gibi olur.

KURMUŞ DİLÂRAMDA PİR

Kurmuş dilâramda pîr
Karargâhı basafadan
Seherlerde verir enfime
Nesimi buyundan şifa

Sırat-ı müstakim feyzi
Muhammed Mustafa
Te'yid eder ezel bezmini
Bugün ahd-i vefa basafa

Teknoloji tırmandı zirveye
Bugün artık dünya cife
İlim fitnesi mal fitnesinden
Beterdir, çekme cefa hoca!

Hani resim olan yerde namaz
Olmaz der ya hacı hocalar;
Krallı marklar kalbinin üstünde
Cebinde görüyor onu arifler

Elde değil söylememek birader
Perde arkasında bühtan eşrefe
Dava ile sultan olunmaz biçare
Sığmaz dava hakikate, vicdana

Dini vicdana indiremezsen
Şirk ehlinin, yok sende vefa
Cesaret cehaletten gelir
Fili görmez neden kuru kafa

En büyük günah şirktir
Aldanmaz ârif kuru lâfa
Milliyetçilik haramdır islâmda
Devletine ver sen de vefa

On iki fen ilmi, resimde okumak
Mârifet değil, gör ümmül kitabı
Allah-u Teâlâ'nın abes işi yoktur
İstersen bak bir defa kainâta!

Kur'an'ın sırrı ile sırlaşamazsan
Robot, hurûfat, sende yok vefa
Arapça biliyorsun, hani Allahca?
Vel'asr-ı sırrıdır mânâ ârife

Davud pîrdir halife, hele bir bak
Allah ne kara dinler, ne de ak
Melâmiler bilir zamanın pîrini
Yedi noktadır elif, anlar isen elhakk

KÜNTÜ KENZEN MAHFİYYEN

Küntü kenzen mahfiyyen, kâmile sultan
Sudûrdan sudûra hayat bahşeden
Lütfeyle efendim, var mı hüccetin?
Söylersin mârifet, eylersin metin

Bu devirde aşikar olan ilmi kerâmet
Söyleyen pîrimiz Nurül Muhammed
Mevlâ'yı seversen eyle muhabbet
Ef'al, sıfat, zatın, zaten zahir keramet

Bil ki canım, ilâhî aşkın yoktur sınırı
İlmin kapısı Hz Ali'dir noktanın sırrı
Hulûsi Maksut, Hasan Lütfi Şuşut
Bilginer Mahmut Bozkurt, Yılmaz Davud.

LÂHMİKE LÂHMİK TEMBİKE

Lâhmike lâhmik, tembike tembik hadisinde,
Medine'de buyurdu Resulullah seyyidler için
Ol seyyidler, ol şerifler, babaları Ali Haydar
Fatma Ana kuzuları, Hasan ile Hüseyin'dir

Seyyidler Ali Haydar, Fatma Ana, Hasan
Hüseyin, bunlar benim kanımdandır, bunlar
Benim canımdandır, Fatma Ana kuzuları
Ol seyyidler, ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

Hasan'ı ağzından, Hüseyin'i boğazından öptü
Resulullah dedeleri. Cebrail geldi dedi ki;
"Ya Resulullah Allahu Tealâ'nın selâmı var sana"
Fatma Ana kuzuları seyyidler Hasan ile Hüseyin'dir

"Hasan ağzından zehirlenecek, ol Hüseyin ise
Boğazından kesilerek şahadet şerbetini nuş edecek
Ya Muhammed" dedi Cebrail. Fatma Ana kuzuları
Ol seyyidler, ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

Hazreti Muhammed buyurdu ki; " Benim şeriatıma
Benden otuz sene sonra saltanat karışacaktır"
O tarih doldu, olacak oldu, Fatma Ana kuzuları
Ol seyyidler, ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

Hasan dedi ki; “Ya ehi, dedemizin buyurduğu,
Tarih otuz sene doldu. Bundan sonra şeriata
Saltanat karışacaktır.” Fatma Ana kuzuları
Ol seyyidler, ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

Yezid baş kaldırdı ol can parelerine, nihayet
Kıydı canlarına; Hasan'ı karısına zehirletti,
Hüseyin'i Kerbelâ'da şehit ettiler. Fatma Ana
Kuzuları ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

Hüseyin'in boğazının ön tarafından kılıncı
Çektiler, lâkin kılınç kesmedi, ol can paresini
Yezidîler çare aradılar, Fatma Ana kuzuları
Ol seyyidler, ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

Hüseyin Yezidîlere dedi ki; “Hazreti Muhammed
Dedem boğazımın ön tarafından öpmüştür
Onun için kesmiyor kılınç.” Fatma Ana kuzuları
Ol seyyidler, ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

“Boğazımın arka tarafından kesin”; kestiler,
Şehadet şerbetini nuş etti, dar-ül bekaya uçtu
Yezid dünyayı mekân tuttu, Fatma Ana kuzuları
Ol seyyidler, ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

Melâmîlere göre halen devam eder bugün de
Yezidi Muaviye'nin cinsi, onun için Melâmîlere
Atar taşlar o kalleşler. Fatma Ana kuzuları
Ol seyyidler, ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

Hazreti Muhammed'in cinsi; Fatma, Ali, Hasan,
Hüseyin'den gelenler, hâlâ bugün de bunlar
Melâmî zümresindedir, Fatma Ana kuzuları
Ol seyyidler, ol şerifler Hasan ile Hüseyin'dir

Muhammed'e Ebu Cehil; "Muhammed
Ebter oldu" yani Muhammed'in erkek
Çocukları öldü dedi. Fatma Ana kuzuları
Ol seyyidler, ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

Muhammed'e ebter oldu diyenlere Hakk,
"İnna a'teyna kel Kevser" suresini gönderdi
Senin cinsin kıyamete kadar devam edecektir
Ol seyyidler, ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

Davud, bunlar Allah'ın kaderi cilvesi hep
Meşiyeti ilâhîsidir; kul küllü min indillâh
Sonsuz selâm onlara, Fatma Ana kuzuları
Ol seyyidler, ol şerifler, Hasan ile Hüseyin'dir

MAKAM OKUDUK HÜDÂ'DAN

Makam okuduk Hüdâ'dan, içtik sekâni badeden
Dersi aldık Hakk Teâla'dan, nasibimizdir ezelden
Melâmî'yiz, Hakk meşrebiz, sırat-ı müstakimiz biz
Seyyid Muhammed Nur'dur bizim pîrimiz

Biz salât-ı daimîyiz, akıl ermez hiç sırrımıza
İbadettendir uykumuz, inşirah etmiş nurumuz
Melâmî'yiz, Hakk meşrebiz, sırat-ı müstakimiz biz
Seyyid Muhammed Nur'dur bizim pîrimiz

Min cezbatü nam-ı zatız, yüz dört kitap sırrı bizde
Farkımız enfüs afakta, bismillah olmuşuz nokta
Melâmî'yiz, Hakk meşrebiz, sırat-ı müstakimiz biz
Seyyid Muhammed Nur'dur bizim pîrimiz

Şeriattır menbaimiz, sırrı sırdan gelir rumuz
Ba-nın altında noktayız, Hazreti Ali'den rumuz
Melâmî'yiz, Hakk meşrebiz, sırat-ı müstakimiz biz
Seyyid Muhammed Nur'dur bizim pîrimiz

Hakk'tır özümüz sözümüz, ağıyarı görmez gözümüz
Allah Allah feryadımız, odur bizim imdadımız
Melâmî'yiz, Hakk meşrebiz, sırat-ı müstakimiz biz
Seyyid Muhammed Nur'dur bizim pîrimiz

Sekâhüm hamrın içmişiz, iki cihandan geçmişiz
Ruz-i elest belîsiyiz, ilâhî aşktır bizim halimiz
Melâmî'yiz, Hakk meşrebiz, sırat-ı müstakimiz biz
Seyyid Muhammed Nur'dur bizim pîrimiz

Hakk ile yeksan olmuşuz, haşr-ı neşrin endeksiyiz
Mazi müstakbel bilmeyiz, kalemsiz yazı yazarız
Melâmî'yiz, Hakk meşrebiz, sırat-ı müstakimiz biz
Seyyid Muhammed Nur'dur bizim pîrimiz

Melâmî'dir Hakk resulü Muhammed, delilimiz
Kul hüvallahü ehad, aslımız, fûrûhumuz birdir
Melâmî'yiz, Hakk meşrebiz, sırat-ı müstakimiz biz
Seyyid Muhammed Nur'dur bizim pîrimiz

Fenâ bekadır halimiz, muradullah muradımız
Hakk ile Hakk'dır irşadımız, pîrimizdir imdadımız
Melâmî'yiz, Hakk meşrebiz, sırat-ı müstakimiz biz
Seyyid Muhammed Nur'dur bizim pîrimiz

Düş görüp tabir etmeyiz, her var Allah'ta biliriz
Lâ ve illâ şîrktir Davud, mazi müstakbel bilmeyiz
Melâmî'yiz, Hakk meşrebiz, sırat-ı müstakimiz biz
Seyyid Muhammed Nur'dur bizim pîrimiz

MECALİM YOK AŞK ELİNDEN

Mecalim yok aşk elinden
Sorma dostum beni benden
Yitirdim ben benliğimi
Terk eyledim canı, teni

Gördüm âlemler Hakk olmuş
Çarşı pazar Hakk Meydanı
Küllü men aleyha fânin
Fenâfillâhda vicdan din

Meşrebim oldu Melâmî
Cem eyledi Mevlâ'm beni
Kalktı gözümden perdeler
Seyreyledim dünya fâni

Ölmezden evvel öl sende
Kurban et Allah'a canı
Güvenme tacı tahtına
Veren alır tatlı canı

Allah'tan hidayet iste
Rehber et kâmil insanı
Hüvel evvel, hüvel baki
Oku gel sırrı Kur'an'ı

Fatiha seb'ul-mesani
Her yüzde anın fermanı
Arayan seni nerde bulur
Gönüller tahtı sultanı!

Ateşten halk olan İblis
Tanımaz rahman rahimi
Nemrud bugün senin nefsin
Oda atar şimdi seni

Aşikârda gizlenmişsin
Davud nerde bulsun seni?
Yaptın balçıktan Âdemi
Halife ettin insanı

MELÂMÎ'NİN CANLARI

Melâmî'nin canları, Hakk Muhammed halleri
Şekerden tatlı dilleri, marifetten bahçeleri
Allah söylediler hep erenlerden bülbülleri
Ötüyorlar hiç durmadan, Allah, Allah dilleri

Günde yüz yirmi dört bin kere, Hakk kendini
Zikrediyor Melâmî canlarında, dinle nadan
Çar-ı yâri gözün Sıddık, Ömer, Osman, Ali
Sekâni şarap içtiler, Muhammed Mustafa'dan

Marifetullâha erdiler, Allah dediler çar-ı yâr
Gördüler daim didar, bu canlardır Melâmîler
Elden ele, pîrden pîre, gönülden gönüle geldiler
İlâhi aşkın bugün menbaı, zamanın pîridir

Salik er kime derler? Er; fenâ beka olana derler
Hanımların da efendi olanları, Hakk âşığı olanlar
Onlara hanımefendi denir, âlâmeyn içinde ey can
Efendi ismine erişen Muhammed can içinde can

Davud bugün efendi ismine erişen kâmilî sultan
Giymiş marifetullah tacını, ol canan elinden
Dilinden dökülen ayet-i Kur'an, lü'lü mercan
Ferman elindedir, hüccet bürhan, inan ey nadan

MERDAN DERYASINA

Merdan deryasına uğradı yolum
Aldı beni benden, komadı halim
Sundu yedullahdan ab-ı hayatı
Unutturdu bana hep hayaleti

Hidayet kapısı merdandır dedi
Yedullahdan bana ef'âlin sundu
İçim, dışım, aşk ateşiyle yandı
Lâ mevsufe illâllah, sıfatlarımı aldı

Can pahasına can, zatullahım dedi
Kastetti canıma, bana sormadı
La yesel emma yef'al-in, cana söyledi
İllâ vahid-ül kahharım ben dedi

Cem olmuşum; gelip gidenim yoktur
Her yüzden görünen benim söyledur
Sözümün manisin ancak ârifler anlar
İki derya coşmuş, kendinde çağlar

Davud fâş eyleme sen gel bu sırrı
Dinle Muhammedi ehadi seyri
İhâtâ eylemiş kamu âlemi
Hezar hezar ver salât-ı selâmı.

MERDANE UĞRADI YOLUM

Merdane uğradı yolum
Aşk bağladı elim kolum
Saldı sineme ateşin
Alev, alev yanıyorum

Dalgalandıkça sinemde
Ah edip ben ağlıyorum
Fenâyım aşk ateşinde
Allah'ım ben yanıyorum

Ne bilim kaldı, ne aklım
Ne hevlim, ne de kuvvetim
Saldı feyz-i akdesini
Ne haldeyim bilmiyorum

Ötüşür gülizar bağımda
Dalımda, budağımda
Bülbüllerim otağımda
Allah, Allah sedasıyla

“Enel Hakk” çağırır Mansur
İradesiz konağımda
Cem demişler bu makama
Cem olmuşum bensiz bende

Sümme denadır tâdatsız
Seyreder bir muhabbetim
Fetedellâdır mukarrab
Firavun olur suya gark

Halk zahir olur, Hakk mestur
Şeriatladır zuhurat
Sırrı sırdan gelir rumuz
Muhammed'dir şeriat

Varlıkta Hakk batın olur
Lâ yezalil abdi berat
Ne müderris, ne de müftü
Müçtehitler eder hayret

Fekâne kâba kavseyi
Marecel bahreyni vahdet
Sen sağ dersin, ben selâmet
Kur'an'dır en büyük nimet

Şah-ı cihan bilse anı
Yolunda kurban eder canı
Nimeti ekmek anladın
Kâmildir cihanın canı

Ey ehadi seyir sultan!
İstimdadın hüccet bürhan
Seyyid Muhammed Nur'dur
Canım içimdeki canan

Zuhur eder halifeden
Davud, sayebandır anından
Yerine tedbir eder can
Sahibi şimal yemininden.

MEYHANELER KARARGÂHIM

Meyhaneler karargâhım
Allah'dır feryâdım ahım
Doldur kadehimi saki
Lütfunla ver padişahım

Yetiş imdadıma pîrim
Bilirsin ezel ervahım
Ümmül kitap yanındadır
Bilmez melekler Allah'ım

Sitem eder gelen geçen
Sarhoşum, ulu dergâhım
Aşk kubası şiarından
Unutmuşum kisb-i kârım

Şarabın bir katresine
Yüz bin can kurban ederim
Sofiler haram demişler
Camsız, kâsesiz içirim

İçer içer ah çekerim
Arşa dayanır feryâdım
Anda tazelenir canım
Ulûhiyetten dermanım

Doldur kadehimi doldur
Gider ayrılık firakım
Ey meyhane olan sâki
Dinmez yanar ızdırâbım

Oldum şarabın esiri
Ârifler anlar bu sırrı
Dilden dile devran eder
Tâ ezelden bu esrarım

Günah bilmem, sevap bilmem
Ben müştâkî didarım
Bakmaz yüzüme dostlarım
Şarap benim şiarım

Selsebilim, ab-ı hayatım
Sekâniden karargâhım
Hayat buldum mâh-i tâbân
İzafî ruh imdat penâhım

Meyhanede ölsen Davud
Kurbiyettir iftiharım
Şarabın temizinden iç
Buyurdu ulu Allah'ım

MEYLİM SENİN EF'ALİNE

Meylim hep senin ef'aline, sıfatına
Erdir beni zatına, kavuştur cemaline
Dirilt beni bekada, hazretül cemine
Yaşat beni bensiz, sende seninle

Unutayım benimi, ahzedeyim hep seni
Hayır, şer Allah'tandır, ayırma sen sakın
Kaderin simgesine takmış bütün âlemi
Yazmış meşiyetini, kurmuş kudretini

Olacak oldu canım, kalem yazdı kurudu
Her şey yerli yerini, tek bir emirle buldu
Bütün insanlar dertli, derdinin çaresi yok
Giymiş gaflet gömleğin, gönlün huzuru yok

Göz kör, kulak sağır, mühürlenmiş kalpleri
Gel ey gafil gel! Açayım gönlünün kilidini
Açılsın can gözlerin, seyret sen cemalini
Kulakların işitsin, burnun Hakk kokusu duysun

Davud elinde ferman, gelsin isteyen derman
Olmuşum delil bürhan, ol bir nişanım nişan
Ehadiyetül ayn var, söz biter burda ey yâr
Muhammed derler ona, Hakk'a olunur ayna.

MUHAMMED'İN SANCAĞINI SORDUM

Muhammed'in sancağını sordum; dediler
Anın sancağı belâda, bir ucu arş-ı âlâda,
Bir ucu tahte's-serada, ikrar edenler etti,
Nasib alanlar aldı canım kâlû belâda.

Belânın künhü, bir kâmil erdir namı nişanı
Anın izini aramayı sürdür, anın namı pîrdir
Muhammed'in sancağını taşıyan merdan
Dört çar-ı yâr Muhammed'in sadık yaridir

Muhammed'in sancağının altında erenler
Gönül salmışlar, zahirden batına uymuşlar
Her yer meşid olmuş onlara, her taraf kıble
Devamlı salâttadır anlar, devamlı namazda

Muhammed'in zamanına asr-ı saâdet derler
Erenlerin günü, anı, her zaman asrısaalettir
Asr-ı saâdet devam etmektedir velileri ile
Allah evvelden neyse, şimdi de O'dur O

Davud değişen bir şey yok, sen gözünü aç
Gözündeki şaşılığı tedavi ettir bir kâmil ere
Diyara bakma sen yâre bak, leâl yüzlü yâre
Sana âlem görünen, bil ki hakikatte Allah'dır!

MÜLKÜ BEKADAN

Mülkü bekadan gelirim
Fenâ beka nemdir benim
Ehadi seyran olmuşum
Batın, zahir nemdir benim

Cemâlullah ben olmuşum
Tâdat ıssı nemdir benim
Feyz-i akdesi zatından
Mukaddesi sıfatından

Gözükürüm esmasından
Sinemdeki mezarımdan
Çıkar, iner makamlardan
Anlayamaz beni nâdan

Sofiyun çıksın aradan
Görünsün Mevlâ'yı merdan
Herkes canın etsin kurban
Bende aradığın Sübhan

Bakma cemâlime nadan
Hasta olursun aynadan
Hüccet bürhan elimdedir
Mârifetullahtan insan

Davud gezer şimdi merdan
Dür döker esfel-i âlâdan
Hakikattir şah-ı merdan
Anı sevmiş hep Yaratan.

MÜŞTÂKIM LEÂL YÜZÜNE

Müştâkım leâl yüzüne Allah
Zatından hayrete düştü âşıklar
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

“Lâ ilâhe illâllah” ı kim bilir?
Allah yoluna canı kim verir?
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Maşuk oldu işte burda âşıklar
Hakk kendini gördü ey Settar
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Salik anın oldu kudret nefesi
Her taraftan gelir Mevlâ'nın sesi
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Sümme dena ayetinin sırrına
Ben de mazhar olayım Allah
Giydir vücudunu giyeyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Âlemde cem olayım Allah
Kendimde fark olayım Allah
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Her yüzden görünen bir yüzün
Kâbetullâh oldu salikân özün
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Hasenetül ebrar olayım ey can
Seyyatül mukarrabîn'im ol an
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Giydir sıfatlarını olayım nokta
Lâ yezalil abdım ben hazrette
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Fetedellâ ayetini anda okudum
Her türlü varını sinemde buldum
Göster cemalini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Çağladı gözümde kanlı yaşlar
Bağırda oluştu ulu sırdaşlar
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Dürrü yekta her tarafım sarıldı
Eski dostlar hep ıraklaştı ayrıldı
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Erdim muradıma; işte Muhammed!
Sağıma, soluma eyledi rahmet
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

İki derya birleştirdi sinemde
Cemmül ceme erdim bu anda
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Her fiilde fâil şimdi ben oldum
Ehadi seyranım, kelâmsız kaldım
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

Davud leâl yüzlü sultan olmuşum
Dertlilere derman, Lokman olmuşum
Göster cemâlini göreyim Allah
Bin canım var ise vereyim Allah

NE ETSEM NE EYLESEM

Ne etsem ne eylesem
Ben bu aşkın elinden
Aldı beni benden aşk
Beni yere çaldı aşk

Diyar diyar dolaştım
Çok uzaklara kaçtım
Yine beni buldu aşk
Fuvadıma doldu aşk

Yaktı yaktı kül etti
Hakk'tan yana yol etti
Üşüştü başıma halk
Sarhoş diye dil etti

Şarap isteyen gelsin
Bu şarap Allah şarabı
İçenler bir dahi ayılmaz
"Allah" diye bağırır

Bana söyleme derler
Söylemezsem Hakk darılır
Ya ben söylemiyem
Ölem mi dersin?

Davud bilmem kıl-i kâl
Görünen gözlerine
Âlem bil ki Allah'tır
Vallahtır hem billâhtır

NOKTA OLMUŞUM ŞİMDİ BEN

Nokta olmuş şimdi benim şiarım
Ali'nin sırrına ben de mahremim
Coştum yine ben, kalmadı kararım
Ne namusum kaldı artık, ne de arım

Ledün ilmi olmuş benim esrarım
Kalmamış gönlümde bir tek dinarım
Fenâ beka ile bugün muhtarım
Dilâramda coşmuş, dilde dil-dârım

Gönlümde Hakk mihmanı izharım
Vatanım Hakk olmuş bir merdanım
Kaderin simgesi olmuş Haydar'ım
Hüccet bürhan ile yoktur ağyarım

Vahdet ellerinde benim otağım
Bağırında mevc oldu enbiya çağım
İlâhî aşk ile, her daim yanar ocağım
Buna nâtik durur ezel ervahım

Davud, gönüller tahtında konağım
Pîr elinden içtim ben sekâni şarap
Komadı nam, nişan, Türk ya da Arap
Âlem hep Hakk oldu, kalmadı bir bab.

NUH TUFANI KOPMUŞ BUGÜN

Nuh tufanı kopmuş bugün, gel sen de bin gemiye
Olma Kenan, olma Firavun, Deccal, İblis, Şaki...
İblis Âdem'e secde etmedi, bundandır lânet halkası
Ah ile vah ile el-an kıyamete kadar fiy sudûrinnâsi

İblis senin damarlarının içinde dolaşüyor her an
Bazen hayra ve bazen şerre çekiyor durmadan
Bir kâmil mürşid çıkarabilir iblisi damarlarından
Demir çarık, demir çorap giy, kâmil bir mürşid bul

Gezme avare, uyan uykudan uyan, seher vakti
Geçmeden, zaman gelecek çok uyuyacaksın!...
Duy Nesimi rûzgârını, Rahman'ın mis kokusunu
Bu insanlarda vefa arama, vefasız duvardır bunlar

Hakk buyurdu ki; "Ben insanları zalim olarak yarattım,
İnsanlar ya umduğuna ya da korktuğuna itaat eder"
Çekil bu insanların arasından, sen sende ol sende
Allah'tan Allah'a kaç, işte sırat-ı müstakim budur!

Davud, sana bil ki nazikâne vaaz eder dostum
Hep erenler ermişler menzile kâmil-i mürşit ile
Nasihat dinleyen aziz olur, dinlemeyen zelil olur
Ahir kahr taşında pişersen, ah vah fayda vermez

OL SEN DE AŞKA GİRİFTAR

Ol sen de aşka giriftar
Yeri göğü aşk zinde tutar
Okutur sana yokluk
Kalmaz arada çokluk

An sen de Hakk'ı Hakk ile
Koyma dile lâ ve illâ
Buluşursun can ef'âlde
Lâ faile illâllah

Yedi sıfat Hakk'ın olur
Lâ mevsufe illâllah
Zata eren pür nur olur
Lâ mevcude illâllah

Kurb-u ferâizdir cem
Ref olur cümle evham
Bilmez tâdat cümlesin
İstiğraksın, yok cülûsun

Kurb-u nevalilde halk zahir
Hakk batın olur can salik
Sırta ve ene sırta hadisi
Zuhur eder Hakk şeriat

Yüz dört kitap sır olur
Bir kılı kırka yarar
Kur'an'ı derman bilir
Ebedi zinde olur, dirilir

Davud hasenetül ebrar
Seyyatül mukarrabîn
İki derya birleşir sende
Cemmül ceme yerleşir.

OLSA MÜRŞİDİN KAMİL

Olsa mürşidin kâmil
Kolay olurdu müşkül
Okuturdu sana ders
Görürdün Hızır, İlyas

İçerdin aşk şarabı
Çağırırdın Ya Rabbi
Verirdi sana nefes
Seni ederdı havas

Aslını bildirirdi,
Ölmezden öldürürdü
Beş vakit namazını
Mekke'de kıldırırdı

Mümin kalbin Beytullâh
Emreder anı Allah
Davud tavaf ederdin
Hem vallah, hem billâh

ONULMAZ BİR DERDE DÜŞTÜM

Onulmaz bir derde düştüm ben
Doldur kadehimi içeyim elinden
Aşk ile mest olup geçeyim serden
Fenâfillahta kurban olayım hemen

Demlerini süreyim, beka bulayım
Ceme varayım, tâdatsız bir olayım
“İlel mevcude illâ ene” bende diyeyim
Ne yana baksam cemalini göreyim

Eşeddül belâlar yağsın başıma
Belâ devletine ben de varayım
Açayım başımı Mansur olayım
Hazretinde kâmilinden doğayım

Enfime dolsun rahmanın kokusu
Hüzeyfe-tül Yemânî olayım ben
Anlayayım böylece kuşdilinden
Vahdet deryasına bende dalayım

Senin iştiyakınla berdar olayım
Göreyim artık göster cemâlini
Nesimi can gibi derim yüzülsün
Davud, hayranın olup kalayım.

PİR ELİNDEN BADE İÇTİM

Pîr elinden bade içtim, oldum ben aşkın esiri
Gönlümün tahtıgâhında, aşk kapsamış her yeri
Leyli nehar, leyli nehar, bekliyorum sevgilimi
Göreyim gönlümdeki mihman olan dilberimi

Aç yolumu ey pîrim, varayım cananıma
Yüz bin canım var ise, kurban edeyim ona
Lime Allah sırrına erdi gönlüm bugün
Açana can gözünü, görünen âlem Allah

Âşıkların derdi çok, derdinden bileni yok
İçinde kor yanıyor, dumanı görünmüyor
Aşığın yandığını, yanmayanlar bilmiyor
Canan almış iradesini, yok aşığın iradesi

Hayrete düşmüş varlığı, kalmamış ağıyarlığı
Her yanı kapsamış merdanın cemâl-i yari
Kim gördüyse yüzünü, kim işitti sözünü
Açana can gözünü, gördü canan yüzünü

Başka bir yüze bakmaz, hep Hakk'tır gördüğü
Davud "Enel Hakk" çağırır, hazretine yol bulur
İki derya birleşir canım, cemmül ceme yerleşir
Evveli ahir, batını zahir, kuvvesinde Hakk olur.

RUHUMUN DERİNLİKLERİNDEN

Ruhumun derinliklerinden esti Nesimi rüzgârı
Doldu kalbime sekâni şarap, açıldı gönlümün baharı
Kalktı gözümde perdeler, gördüm özümde didarı
Her günüm bayram oldu, her anım bayram oldu

Sümme dena ayetiyle, giydim Hakk vücudunu
Kendimden kendime kıldım özümde sücudunu
Hazretine erişince, daimi namaza durdum
Her günüm bayram oldu, her anım bayram oldu

Giydim Hakk sıfatlarını, abes bir şey kalmadı
Gel sofister dinle beni, kalmayasın yabanda
Yüce Mevlâ'm sırrında sırıştım ben ânısında
Her günüm bayram oldu, her anım bayram oldu

Bütün padişahların aradığı padişah ben oldum
Hâlim oldu fenâ beka, iner çıkar makamlardan
Seyrederim kendi özümü, çekerim kendi nazımı
Her günüm bayram oldu, her anım bayram oldu

Açtı bekanın likasını, kimseler kalmadı artık
İstemem dünyayı, istemem ukbayı ben can
Ne şöretim kaldı, ne şanı, âlem oldu bir can
Her günüm bayram oldu, her anım bayram oldu

Kim kadirdir ben demeye, her ne görünür o sen
İsmi azam lime Allah, benim vücudum oldu bilsen
İşte ayet, işte hadis, Kur'an sırrı sırdır bil ki arifler
Her günüm bayram oldu, her anım bayram oldu

Ölen doğan yok, gelen giden yok, ne bu çokluk!
Ne oldu artık bilmem, ne eşim kaldı, ne de dostum
Ne arım, ne namusum, ne hevlim, ne mecalim
Her günüm bayram oldu, her anım bayram oldu

Davud, kâinatın özü İnsan-ı kâmilidir bilesin
Odur âlemin canı, herkes ondan alır dini imanı
Gel imanını tazele, ana kurban et sen de canı
Her günüm bayram oldu, her ânım bayram oldu.

SALÂT-I DAIMİN

Salât-ı daimîn Melâmîler için vahdettir
Cem makamı ruh, ruh ise işte Allah'tır
Duyurma nadanlara, düşman olurlar sana
Ey salık, makamının kıymetini kâmil ile bil

Yutturamazsın boncuklarını Melâmi canlara
Git ara sen de bir Melâmi insan-ı kâmil bul
Allah'ını seversen kardeş, Allah'a kul ol kul
Allah ile kul arasına girilmez deme sen de

Allah kim, kul kim anlamadan olma yapma bülbül
İstersen kamu şartıyla bin yıl namaz kıl
Senin binyıl namazını, ârifler almaz yarım arpayı
Hikmetlerle dolu bu âlemde kusur arama!

Bil ki Kur'an ehli fenâfillâhtır, ey sofister
Fenâfillâhtan geçmedi isen, yazık olur sana!
Kürsülerde cevher diye, boncuk satarsın âleme
Arapça lûgat parçalar, benzetirsin Kur'an'a

Kur'an Arapça değil, Türkçeyi de anlar Hakk
Ey canı canan olanlar, ahmağı yar eyleyip de
Siz de olmayın ahmak, ahmağın yüzüne bakan
Ahmak olur, âlimin yüzüne bakan âlim olur

Ey Davud, dinleme makamsız konuşan âlimi
İsterse desin ki; "Ben olmuşum artık allâme"
Kur'an ayetleri, fenâfillâhda Resulullah'ın,
Cümleten vahideten vücudu nuraniyesine inmiştir.

SÂLİK OLAN AŞK İLE

Sâlik olan aşk ile sekran olur
Gözyaşı sel, ciğeri büryan olur

Artar derdi ah ile aman olur
Konuşmaz dilleri gizli kenz olur

Halk içinde sesi yok, figan olur
Derdinin içindeki dert derman olur

Her nefeste iki bayram sır olur
Bahri muhiti içer kanmaz olur

Aşk elinden ser verir erler Davud
Sanma bahâim gibi kalleş olur.

SARDI HER TARAFIMDAN

Sardı her tarafımdan huzur beni
Gönlümün içinde mihmanım var
Saadetler, kerametler benim oldu
Gönlümün içinde mihmanım var

Davud mâil oldum o mihmâna
Gönlümün içinde mihmanım var
Şad-ı hurremim ben ey muhterem
Gönlümün içinde mihmanım var

SEB'UL MESANİ FATİHADIR

Seb'ul mesani fatihadır
Hem fenâ, hem bekadır
Bismillâh çekmezsen
İbadetin olur perde

Bin sene ömrün olsa
Okusan Farisî on iki fen
İlmîni ezber etsen de
Yine arif olamazsın!

Her gece kamu şartıyla
Bin yıl namaz kılsan da,
Bin yıl yemesen içmesen
Aç susuz dursan da,

İlmî irfan noktasını
Duyamazsın bedende
Şirkten büyük günah
Yoktur iki cihanda

Bütün âlem seni methetse
Düşman olur sana Hûda
Yüz yirmi dört bin nebinin
Esrarı vahdette hocam!

Buyurmuştur Resulullah;
"Arayın beni ârifler gönlünde"
Enbiya ve evliyâ girer ancak
Ehadiyete, Muhammed ile

Esrarı ilâhî mündemictir
Kâmil insan merdanda
Ba-i bismillâh okunur
Esrarı ol ulu divanda

Yeniden yaratılır zerreden
Kıla kadar bil ki Allah'ta
İki cihan elindedir kâmilin
Saklanır kubab altında

Orucu bozmaz sekâni şarabı
İçersen ramazanda Davud
Uyan, uyan nevmi gafletten
Hakk'ı bul sen de, sende...

SEKÂHÜM HAMRINDAN

Sekâhüm hamrından nuş eylemişim
Fenâyım Hakk'ta ben, hayret olmuşum
Lütfeyle Allah'ım, ben garib kalmışım
Hem derdim dermanım, kamil imanım

Kalbim kan ağlıyor, çeşmimde yaşım
Semme vechullâhta hayran olmuşum
Cevahir dükkânı, sarraf olmuşum
Hem derdim dermanım Hu

Mağrip ve maşrığım dümdüz olmuşum
Kur'an sırrı söyler pinhan olmuşum
Müderris, müftüye aman olmuşum
Hem derdim dermanım Hu

Zahid bilmez, Hakk tercüman olmuşum
Ba nokta sırrında bir sır olmuşum
Giyinip anâsır Davud olmuşum
Hem derdim dermanım Hu.

SEKÂNİ ŞARAPTAN GIDAM

Sekâni şaraptan gıdam
İçer çekerim dembedem
İçmiş bu şaraptan Âdem
Böyle gelir tâ ezelden

Şarap olmuş benim gıdam
Doldurur içerim her dem
İçiririm bu şaraptan canım
Canı Hakk'a satanlara

Ben şarabın fıçısıyım
Methuşi olmuş sâkisiyim
Şarap içer haykırıyorum
Feryat figân, Allah derim

Şarap nebiler gıdası
Çoktur eşeddül belâsı
Şarap içen Melâmî'yim
Muhammed dini âliyim

Aslım şarapla yoğrulmuş
Dost bağının bülbülüyüm
Ötüyorum daim Allah
Tahuradan oldum âgâh

Mekân ehlini terk ettim
Makamlardan buldum felâh
Ef'al, sıfat, zat, fenâfillâh
Sümme dena cemdir Allah

Fetedella hazretül cem
Muhammed ismidir billâh
Zuhur eder işte ol şah
Sanki kamer gibi ol mâh

Kâba kavseyn cemmül cem
Nübüvvetinden bir âdem
Bi külli şey'in alim ismine ulaştı
Sen sen, ben ben söyleşti

Her fiilde fail oldur Davud
O da bu sözlerden şaştı
Şimdi Makamı Mahmud'dur
Her şey aslına ulaştı...

SEHERDE AÇILIR GÜLLER

Seherde açılır güller
Aşk ile öter bülbüller
Allah der hastalar inler
Meşiyetin beyan ettin

Fiillerde fâildir Hakk
Zuhur eder hamid ahlâk
Dünya olur bizden irak
Ef'alini beyân ettin

Yedi kapılı bir handa
“Varlık benim!” beyân ettin
Velâyet merkezin sundun
Vücudu küllü fan ettin

Kemâl buldu ehli fenâ
Zül celâlin cemâl ettin
Kabul oldu kurbanımız
Salâtımız daim ettin

Evvel ahir benim ancak
Ba'hürlüğün beyân ettin
Kamu ervah-i eşcarı
Özünden bîhaber ettin

Kâmili sultan bilinmez
Aşikârdan beyân ettin
Beli anda hayatımız
İktizasın beyân ettin

Bu azam bahri ednada
Muhammed Nur'u pîr ettin
Resulü şeriat nebin
Kutb-ul Aktab zaman ettin

Kemakân oldur mevc uran
Allah-u Teâlâ beyân ettin
Aciz Davud dürrü yekten
Ezel levhin beyân ettin

SIRATI MÜSTAKİMDE YOL BİTER

Sırat-ı müstakimde yol biter, tarik biter
Hakikat başlar; sût liman olur, biter savaşlar
Başa gelir eşeddül belâlar, el fazlar seni taşlar
İnkılâb olur, güzelleşir hep kötü, yaramaz işler

Erenlerin hali ile hallenirsin, kaybolur kıl-u kışlar
Miraç edersin, arşa çıkarsın, başlar barışlar
Salât-ı dâim kılarısın, uzaklaşır senden kalleşler
Duyarsın avazını, Allah der bütün âlem, kurtlar, kuşlar

Fenâ beka olursun rahatlarsın, biter bitmeyen işler
Kalkar gözden yetmiş bin perde, Hakk'da seyir başlar
Rahmet olursun âleme, Kur'an sırrı ile kaybolur düşler
Ne gelen kalır, ne giden, hep O olursun, gönlü güzel er

Davud, makamlardan iner çıkar seyredersin didar
Her fiilde fail olursun, nübüvvet ne mübarek yâr!..
Karışırsın Hakk varlığına senin olur iktidar
İşte sana derler er, anladınsa olursun Caferî Tayyar

SIRÇADANDIR GÖNÜL EVİ

Sırçadandır gönül evi
Dokunursan kırılır, kırılır
Yapacak ustası yoktur
Tâ ezelden bilinir, bilinir

Ey saki haber ver bana sen
Gönül ehli kim olur, kim olur
Cana değer pertevleri gönlün
Sevgi ordan verilir, verilir

İhata etmiş cihanı gönül
Mizan anda kurulur, kurulur
Arzu semadır canım gönül
Cihan anda cem olur, cem olur

Davud şah-ı merdandır gönül
Aslı Muhammed Mustafa'dır
Gel gönüle, gir gönüle sen de
Felâh orda bulunur, bulunur...

SİMSİME ŞEHRİNE VARDIM

Simsime şehrine vardım, kesildi vesvesem
Sümme dena okudum, Hakk vücudunu giydim
Nefs fani oldu ruh baki, ey saliki can
Kurb-u ferâiz dediler, farz-ı ilâhî doldum

Feeynema tüvellü fesemme vechullah
Her ne tarafa baksam, Hakk yüzünü gördüm
Hakk zahir oldu halk batın, tâdatsız bir oldum
Âlemde cem, kendimde fark ben oldum

Davud şêhidallahü ayeti okunmuş;
Allah, kendinden kendine şahitlik eder
Gölge kalktı, gölge özünde kayboldu
Bulanlar hazretine böyle yol buldu...

SİPİL DAĞI SİPİL DAĞI

Sipil Dağı Sipil Dağı toprağın altına benzer
Olmuşsun Hakk'ın konağı, namlar ile şanlar ile
Bezenmişsin çamlar ile burcu burcu kokuyorsun
Günlerden bugün Pazar, tarihinde pîran yatar

Selâm sana hezar hezar, eşcarda çalınır sazlar
Geçiyor üstünden senin, ilkbahar, yazlar, kışlar...
Eteğinden tutsam senin, nimetinden yesem senin
Rahman yedine, yüzüm gözüm sürsem senin

Her tarafın sarmış dallar, lezzetinden artar haller
Ef'al dersi versen bana, Allah desem kana kana
Sıfat dersi versen bana, mevsufunu sunsan bana
Canımla kurban olayım, velâyete yol bulayım

Mekânların mekânıyım, bütün âlemin canıyım
Bütün anların anıyım, sırat-ı müstakimim canım
Cemde Hakk vücudun giydim, Ruh-ül Kudüs ile
Benden bana secde kıldım, her tarafım göz oldu

Davud Muhammed geldi, giydim Hakk sıfatlarını
Hakk batın oldu halk zahir, seyrettim karabetimi
Nübüvvete kadem bastım, şeriatla ahkâm kestim
Nafile namaz kıldım, kimden kime burda şaşтым!..

SULAR KAYNAR MENBAINDAN

Sular kaynar menbaından
Akar gider mecraından
Suların anası deniz
Çıkar cebeller bağrından

Yürürsünüz gece gündüz
Derelerin ırmağından
Hayat verirsiniz âleme
Gücenmezsiniz cevrenden

Olursunuz derya deniz
Dalgaları yar mevciniz
Sular der ki; "Ey divane
Var mı hevli kuvvetimiz?

Emir kuluyuz yürürüz,
Dilimizden zikrederiz,
Cihana hayat veririz,
Bilmez bizi ağyarımız,

Emri Hakk'la yürürüz,
Derya deniz oluruz "
Havasül havas ile yâr
Kurb-u ferâiz oluruz

Hasretlik kalkar aradan
Her anda bir şan oluruz
Zikrederiz gönlümüzden
Kimse bilmez halimizden

Hülâsetül havasül havas
Kurb-u nevail biz oluruz
Nihayet havasül havas
Cemmül ceme varırız

Rek nihayet hülâsetül
Havasül havas ehadiyettir
Hasretlik kalkar aradan
Her anda bir şen oluruz

Kırk aynada görünen
Delil bürhan biz oluruz
Güneş gibi pertevlerle
Her pencereden gireriz

Davud vel'asr-ıdır sırrımız
Gel artık gel, ne olursan ol
Biz sana rehber oluruz
Sırat-ı müstakim tevhidir

ŞARABI SEN TANIYOR MUSUN?

Şarabı tanıyor musun, üzümün kökü yokken,
Sekâni şarap vardı, bütün enbiyalar, evliyâların
O şaraptır gıdası, bu âleme geldiler ol canlar
Yine şarap oldu anların gıdası; sekâni şarap

İçen içti kâmil elinden, o şaraptan kana kana
Bu âlemde sekâni şaraptan içemeyen adüler,
Öbür âlemde de içemeyeceklerdir işitmiyorsun
Nerde senin gözlerin, kalbin, kulakların, ey zahid!

Sanki senin derdin benim derdimmiş hocam
Kürsüde nasihat veriyorsun, sen anlamıyorsun
Haramîlerin şiarı belli; adam soymak. Ey elfaz!
Sen ise, Allah'a giden yollara set çekiyorsun

Bir defa Hakk yoluna dönsen, senin şerrinden
Nice Allah'ın kulları felâh bulup rahat olacaklar
Fiy sudûrinnâsi vennâs fehmedemiyor musun?
Kazdığın kuyuya bir gün kendin düşeceksin

Davud, hezaren hayali hatipler geldi, geçtiler
Dünyaya kazık çakmak için uğraştı hep onlar
Deden dünyaya neden kazık çakamadı acaba?
Bir kefenle bu âlemden, gözyaşı dökerek gittiler

ŞARABI TAHURADAN İÇ

Şarabı tahuradan iç
Mekteb-i irfana gel
Fetedellâ okuyup
Gönüllü kurbana gel

Ef'âl dersi alarak
İnneddiyne islâma gel
Her anı bir şan olan
Ol şah-ı merdana gel

Hakk vücudunu giymiş
Cem olan sultana gel
Tafsili tefrit ba-sından
Noktayı ihsana gel

Hakk sıfatlarını giymiş
Hazreti insana gel
İki derya birleşen
Marecel bahreyne gel

Evvel ahir batın zahir
Bi külli şeyin âlim olup
Hazreti Yazdan'a gel
Her fiilde fâil ana gel

Vel'asr-ından sır olan
Çağ açan sultana gel
Şanına levlâk yazılan
Ol server-i âleme gel

Davud, takrebû mâlelyetiyim
Ev ednasından hakikate gel
Ol hakikat güneşinden,
Sen de hücceti bürhana gel

TAYLAN ETMEKTEDİR

Taylan etmektedir bugün de
Miraç sefinesi eyvallah
Fefürüü ilallah buyurmuştur
Kur'an'ı Kerim'de Allah, Allah

Sırat-ı müstakimdir tevhid
Zatullahın feyz-i akdesi
Zül cenahındır fenâ bekası
Ârif-i billah Allah, Allah

Çanakkale'de, Sakarya'da
Kıbrıs'ta, Magosa'da,
Dumlupınar'da, Kore'de,
Mehmetçik der Allah, Allah

Ne güzel askerin devamıdır
Mehmetçik eyvallah Allah
Selâm olsun Mehmetçiğe
Her anda felâh Allah, Allah

Manevî bayrağı Kıbrıs Savaşı'nda
Fakire çektirdi mânâda Allah
Çektim bayrağı, emir verdi
Resulullah Allah, Allah

Savaş sona erdi, Mehmetçik
Zaferi kazandı elhamdülillâh
İçindeki düşmanı da yenmektir
Mârifetullah Allah, Allah

Ledün ilmidir ilimlerin anası
Hayyeallelfelah, hayyeallelselah
Cumhuriyettir en iyi idare
Eder mülkünde Allah, Allah

Her işi ehline bırak Davud
Fisebilillâh Allah, Allah
Dini vicdana indirmektir
Medeniyet Allah, Allah.

TUTTUM DAĞ ETEĞİNDEN

Tuttum dağ eteğinden
Felâh buldu can beden
Kademim nere basar
Bilmem aşk lezzetinden

Yaratmış dağı Mevlâ'm
Veli yedi kudretinden
Gördüm dağın yüzünü
Kurtardım hasretinden

Dağ ile ben bir oldum
Kânından lâhutundan
Hazretine yüz sürdüm
Yedullah merdanından

İki derya birleşti
Tattım nübüvvetinden
Yok oldu mecaz beden
Zuhur etti cavidan

İnsanları seyrettim,
Figan eder nefsinden
Firavunlar ah çeker
Esfel-i safilinden

Gözlerinden kan saçar
Boşa geçen ömründen
Kaçacak bir yer arar
Hısım, akrabasından

Dünya sana düşmandır
Uyuma, sen de uyan!
Yakmaz Halil'i ateş
Yeri olur gülistan

Âşıklar ölmez veli
Ölen hayvandır, hayvan
Lâye mutûne belyen galibune
Uyan nevmi gafletten

Ankâyı mağrip maşrık
Yavru yapar havada
Dilden dile dilâra
Ehadi seyir sultan

Açılır güller Davud
Bülbüller eder figan
Kalkar gözden perdeler
Kemâl bulur ol insan

VAHYOLDU İKRA BİSMİ

Vahyoldu ikra bismi
Zikr oldu Allah'ın ismi
Bozuldu âlemin resmi
Yazıldı Allah'ın hüsnü

Muhammed dini tevhid
Rah-nümâsı ise aşktır
Vicdan bil ki fenâfillâhtır
Teyidi beka billâhtır

Daima secdededir bu baş
Ne kavim kaldı, ne kardaş
Ne gelenim var, ne gidenim
Zamanımın Âdem'i benim

Davud deryaları nuş eylemiş
Nûrussemâvâti ekmeğim, aşım
Dünyada bitmiş benim işim
Kabul edemez kalleş, şum.

VARLIĞINDAN GEÇMEYİNCE

Varlığından geçmeyince, kişi irfan mı bulur
Bülbül olup ötmeyince, gülü gülizar mı olur
Hakk yolunda gitmeyince, bağı bostan mı olur
Serdedip say etmeyince, dürrü yekta mı bulur

Davud deryaya dalmayınca, insan gavvas mı olur
Kâmil mürşid olmayınca, fakih insan mı olur
Vahdete varmayınca, âşık maşuk mu olur
Sırr-ı sırrı olmayınca, Mukarrabîn mi olur!..

VARLIĞINDAN YOK OLAN

Varlığından yok olan, Hakk varlığına dolan
Vakti saati gelir Hakk vücudunu giyer
Gönlü şaduman olur, Hakk cemalini seyreder
Hakk cemalini gören, dünya malını neyler!

Erişir karabete; üç defa anadan doğar
Ruhtan nefse naklolur, Hakk sıfatlarını giyer
Zuhur eder sıfatlar, Hakk kendisinden söyler
Ebedi saadet bulur, namı karabet olur

Davud eriştirir tefrite, tefritteki fark ile
Mahcupluğu yok olur iki derya birleşir
Marecel bahreyni-den cemmül ceme yerleşir
Evvel ahir batın zahir, her fiilde fail odur.

YAKTI AŞK ATEŞİ BENİ

Yaktı aşk ateşi beni ahım amanım
Yıkıldı benliğim, açıldı farkım
Semme vechullahta olmuşum hakim
Cem oldu ruhlar cem ilel ebedim

Yaşım altmış. Bin dokuz yüz doksan üç
Bahar açmış bende taze civanım
Filebsin cedit vel'asr-ı bir anım
Melâmî meşrebim, gizli pinhanım

Hazretül cem ile seyyid ahlâkım
Lâ yezalil abdim, zaman imamım
Halk zahir oldu, Hakk mestur hayatım
Muradullah oldu benim muradım

Benden bana sefer eder cemmül cem
Her fiilde fâil olmak bir âlem
Medlûl oldum bende an ile anım
Ne söylesem, benden bana söylerim

Ümmül kitap oldum levh-i kalemim
Cihan bende olmuş kime yalvaram
Ehadi seyirim, canda canânım
El mirat müminim yoktur sıracım

Davud ismi olmuş şimdi bana nam
Gül bahçemde öten garib bülbülüm
Eridi kalmadı hiçbir kıl-ü kâlim
Ben hazik tabibim, derde dermanım

YANA YANA PİR AŞKINA

Yana yana pir aşkına
Büryan olup pişti gönül
Şarabı lem-yezel içip
Bahri umman oldu gönül

Melâmet hırkasın giyip
Gizli pinhan oldu gönül
Vahdet ellerine daldı
Kenz-i mahfi oldu gönül

Lâhuttan feyz-i akdesi
Zatı zuhur oldu gönül
Sıfatlarıyla süsleyip
Mukaddes feyz oldu gönül

Seyyid esması künhiyen
Âlemi kapsadı gönül
Her fiilde fâil Allah
Tecellisin tattı gönül

Sümme dena ayetiyle
Hakk vücudu giydi gönül
Feeynema semme vechullah
Her yüzden seyir oldu gönül

Şêhidallah okuyuben
Kalbi selim oldu gönül
Fenâyı nefs, bekayı ruh
Tâdatsız bir oldu gönül

Cavidanı kâba kavseyn
Azam teyid oldu gönül
İki derya birleşerek
Cemmül ceme doldu gönül

Yetim malı ev ednası
Bahsi bihâl oldu gönül
Yetmiş bin perde ref olup
Kıf Muhammed oldu gönül

Her makamla seyredüben
Sırr-ı Kur'an oldu gönül
Burda söz yok ne söyleyem
Davud ümmü oldu gönül.

YAKTI KÜL ETTİ BENİ

Yaktı kül etti beni dumansız aşk ateşi
Yedi derya nuş etsem, sönmüyor aşk ateşi
İlâhî aşkı bilmez ki anı tatmayan kişi
Emlem yazık lem yârif, esrarengiz Hakk işi

İblisi sevindirip, pişirirler teşvişi
On parmakla bandığın, hayal pilâvı aş
Sonunda zehri mardır, dünyayı seven kişi
Dini küm dinarı küm, ahir zamanda şaş

Seyreyledim bast ile; hile kirpiği, kaşı
Şâd-ı handan gezer, bilmem ki ne sezer?
Lü'lü etmiş kendini, gezer havada baş
Bakanı hayran eder, cilvesi naz oynaşı

Kandırır âdemleri, Deccal'ın yedi baş
Her başında bin dişi, yediği âdem leşi
Uyan uykudan uyan, gafletle yatan kişi
Fayda vermez servetin, son nefeste ey kişi

Hubb-ü câhlar yok olur, âhûzar olur işi
Kadı mısın müftü mü, filozof felsefeden
Al haberi Bâlam'dan, uçurdu dört bin kişi
Samiri yaptı buzağı, konuştu cin işi

Dinlemedi Musa'yı, Firavun'un sırdaşı
Karun zekât vermedi, battı yere can taşı
Musa, Firavun sende gizlenmiş hile işi
Düşmanın içindedir, cihad düşünen kişi

Oynayı gelir naz niyaz ile, bin türlü avaz ile
Razıyım söylemezsem, elde değil Hakk işi
Kul oldum cemmül cemde, ahdi misakın işi
Her fiilde fail olan, kâba kavseyni Kur'an

Tevhidin özü bugün, Mürşid-i Kâmil insan
Tut bir kâmil elinden, ol Hakk dostu yoldaşı
Aldandı hüneriyle Davud, akli gözünde kişi
Meslekî resul tevhid, gayrisi hep dünya işi

YANDI GÖNLÜM

Yandı gönlüm, yine büryan oldu gönlüm
Ey leâl yüzlü sultan ne sevgilisin sen?
Senin iştiyakınla unuttum benliğimi ben
Davud nerdesin bilmiyorum, nerdesin sen?

YANDIR BENİ YANAYIM

Yandır beni yanayım Allah
Hayret olup kalayım Allah
Bahr-i zata dalayım Allah
Şevk ateşin olayım Allah

Yüz bin canım var ise Allah
Sana feda kılayım Allah
Âlemde cem olayım Allah
Kendimde fark olayım Allah

Tâdatsız bir olayım Allah
Hazrete yol bulayım Allah
Cavidana varayım Allah
Fiilde fâil olayım Allah

Bu fakir Davud'u Allah
Ev ednada bulayım Allah
Teheccüd namazını Allah
Hâşâ bensiz kılayım Allah

YAPAR MÜRŞİD-İ KAMİLLER

Yapar mürşid-i kâmiller Hakk sohbeti
Ab-ı hayat içer yedinden hep salikleri
Yetiştirir tâliplerini verir onlara hayati
Gözü görmez anın ne eri, ne avradı

Taşlanmış Hacer-ül Esved'in hakikati
Mürşidi kâmilidir bu taşın mânâda özü
Kabul eder, öperler Hacer-ül Esved'i
Gelen geçen hüccac, sürer hep yüzü

Davud insan-ı kâmil Hakk miratıdır
Bakan kendi sıfatını görür aynada
Kâinatın insanını aşikâr görür anında
Gözlüye gizli olmaz, her anda bir şanda

YIKILMIŞIM HER TARAFTAN

Yıkılmışım her taraftan, evim yok mekânım yok
Derbeder olmuşum dilden, bir tutacak dalım yok
Dert yükünü yaktı aşk, zerre kadar gamım yok
Kıyamet kopsa bugün, hiç de bir sorunum yok

Dalmışım deryalara, haddi yok, pâyânı yok
Rest çekmişim ağyara, namusum yok, arım yok
Bilmem neyin nesiyim, yoktan başka kârım yok
Geçmişim beka kârına, zerrece zararım yok

Dinim imanım Hakk olmuş, dinim yok, imanım yok
Camim, kilisem yıkılmış, hiçbir iktidarım yok
Vahdet elleri görünmüş, benden başka yârim yok
Hurûfat kıl-u kâl silinmiş, bilecek medarım yok

Hep ben olmuşum her yerde, asla bir ağyarım yok
Hünerim var dareyinde, soracak merciim yok
Rahman'ı bulmuşum ben rahîmde, hiç şüphem yok
Ledün ilmüne gark olmuşum, ehlim yok, ayalım yok

Her gaybda hazır oldum, ilme ihtiyacım yok
Marifetin mahiriyim, hiç kimseye sorum yok
Ayine oldum âleme, asla hiç sıracım yok
Bütün varlık ben olmuşum, bir yerde kararım yok

Davud Kur'an sırrı olmuşum, kıl-u kışa meylim yok
Dertlere derman olmuşum, Lokman'a hayalim yok
Soyunmuşum giyinmişim, benden başka yârim yok
Ahadiyet-ül aynda benim hiç bir sözüm yok...

YİNE COŞTU DELİ GÖNÜL

Yine coştı deli gönül eğlenmiyor
Dinlemiyor nedendir, ah nedendir!
Nerde güzel görsen kalmak istersin
Ben senin derdini çekemem gönül!

Feleğin yayı ağırdır, döndüremezsin
Aşkın belâsını hiç çekemezsin
Bu nurun şem'ini sen yakamazsın
Ben senin derdini çekemem gönül!

Yüce yüce yerlere çıkmak istersin
Bütün güzellere konmak dilersin
Hepsini birden almaktır niyetin
Ben senin derdini çekemem gönül!

Ankâ kuşu dersin şanın çok yüce
Binasını kurmuş kühü tacında
Yumurtasın yapmış hû'nün içinde
Ben senin derdini çekemem gönül!

Miracını yapmış belâ içinde
Civcivin çıkarmış anın içinde
Hakk benim içimde mihmandır dersin
Ben senin derdini çekemem gönül!..

Cemâl celâl bende, kemâlim dersin
Mis gibi kokuyor ahvâlin yasin
Enfime doluyor buyun edasın
Ben senin derdini çekemem gönül!

Dolaşırsın bir solukta âlemi,
Benim elimdedir kudret kalemi
İhata etmişsin bütün âlemi,
Ben senin derdini çekemem gönül!

Sırrını vermezsin hiçbir kimseye
Azametini yavuz, acaba niye?
Fenâ beka aslın ehadi seyran
Ben senin derdini çekemem gönül!

Davud olmuş ismin ilm-i ezelden
Kararın çekilmiş; Melâmî merdan
Belâlar yağıyor başa her yerden
Ben senin derdini çekemem gönül!

YİNE DERÛNUMDAN

Yine derûnumdan esrüdü derdim
Yandım aşk elinden, arttı feryadım
Esirin olayım canan kapında senin
Demlerin sür canım, her bir hücremde

Bütün nasiyeler Allah senin elinde
Ne dilersen olur garib sinemde
Olan olmuş dostum levh-i kalemde
Kalem yazdı kurudu ümmül kitapta

Davud dürrü yekten bilindi belâ
Sarf oldu enbiya ün oldu belâ
Beli diyenlere denir hep, ne âlâ!
Secdeye varana bulunur çare.

YİNE ESRÜDÜ AŞKIM

Yine esrüdü aşkım
"Enel Hakk"tır firaşım
Lâhuttandır çağdaşım
Feyz-i akdes güneşim

Eşeddül belâsına
Giriftâr oldu başım
Allah dedikçe yandım
Alevlendi ateşim

Derunumdan yanmışım
Âhuzar oldu işim
Dağıldı eski dostlar
Dahi kavim, kardeşim

Fâni âlem dünyada
Yalnız garib kalmışım
Duymadılar sesimi
Feryat figan olmuşum

Bana zulmedenlere
Hakkım helâl etmişim
Âdildir ol padişah,
Ana teslim olmuşum.

Bağrıma taşlar basıp
Rabb'ime sığınmışım
Hakk sözüne ram olup
Anda huzur bulmuşum

Davud ben tılsım âzamım
Müşküller hallederim
Gel seni aparayım
Allah aşkına dostum

YİNE ESRÜDÜ GÖNLÜM

Yine esrüdü gönlüm
Ötüyor can bülbülüm
Bütün yollar tükendi
Sırat-ı müstakim hâlim

Coştum deryalar gibi
Kor oldu aşkım yine
Çağladım sular gibi
Kükredim gökler gibi

Savruldum rüzgâr gibi
Davud vel'asr-ıdır sırrım
Merdan ile tamamım
Vahdet ile ayarım.

YİNE GELDİ VAHDET ELLERİNİN KOKUSU

Yine geldi vahdet ellerinin kokusu vahdeti şuhud ile
Kesildi yollarım ehadiyet-ül cem ile, ey eşeddül belâ
Nerde kaldın sen, şimdi artık limen dahi kalmadı
Ne gelen, var ne giden, ne söz var, ne de beden

Öyleyse ya nedir bu vücut, söylesene bana ey merdan?
Yetmiş bin perdenin arkasında gizlenmiş genc-i pinhan
Kime sorsan haber alamazsın, o diyarda konuşmaz lisan
Kalmamış gücü, her pencereden girmiş hakikat güneşi

Cihana can veren, bütün renkler kokular salan, insan
Şekline girmiş rahman, cemâl celâl birleşmiş kâmilde.
Arıyorsan Muhammed'i, seviyorsan, can Ahmed'i
Dört çar-ı yâri, Allah resulüdür hakikatin esrarı.

Vel'asr-ının sırrı, anın canı olan piri fanidir bugün Davud
Bu kadar kitap, bu kadar cami, minare, hep onu tarif eder
Ezanlar okunuyor, selâlar veriliyor, hep pîre davet ediyor
Yazık işitmiyorsun okuduğun, dinlediğin, ezanın mânâsını

YOK ET BENİM VARLIĞIMI

Yok et benim varlığımı, gider gönül darlığımı
Kiyametim kopar benim, mahvet ağırlığımı
Hayrete düşür beni, yok eyle varlığımı
Allah Allah ya Hu'dan bildir Hu esrarını

Güneş doğdur içimden, zatının envarından
Enfime doldur buyunu yedi kudretinden
Lâhutunda erit beni, irfaniyet ceminden
Miraç ettir katında, esra-i ayetinden

Rahmet et taknetüden canan, pin pak olayım
Hazretine yönelen bir garibim, an ile an olayım
Leyli neharımı bitir, kalmasın sağım solum
Karabet zevkini sundur, merdaneden doğayım

Gönlümün nazeninde demlerini süreyim
Gel gönlümde mihmanım ol, kurbanın olayım
Al beni sinene sultanım, hayranın olayım
Secdegâhım ol benim, tadili erkân olayım

Kaldır gözümde perdeler, bir kez yüzün göreyim
Göstermeden cemâlini, alma benim canımı!
Verme ömrümü zayiye, kulun kölen olayım
Aldır gönülden abdest, salât-ı dâim kılayım

Davud'a eyle cefâlar, bu fani âlemde kimde vefa var!
Eşeddül belâdan, yağdır başıma eşeddül belâlar
Göster leâl yüzünü göreyim, bana o derman yeter
Gel gönlümde mihmanım ol, bana o ferman yeter

YÜRÜ YÜRÜ AŞKA ULAŞ

Yürü yürü aşka ulaş, erenlere atma taş!
Hasan Hüseyin'e kıyıp, Yezid gibi olma kalles
İblis çok ibadet etti, ettikçe benliği arttı
Aslını bilmeyen kişi, insan değil hayvan imiş

Ef'al dersini alan, aşka düşen, ol can içinde can imiş
Zahidliğin fayda vermez, bu âlem kimseye kalmaz
Hoca mısın, hacı mısın, hemen bir kâmile ulaş!
Hidayet kapısı kâmildir, sofister insan-ı kâmile ulaş

Kimin aşkı var ise, o cahil değildir, anla kardeş
Allah'ı seviyorum diyorsun, ama onu görmüyorsun
Dünyada kör olan, ahirette de kör olacaktır, al maaş
Elfaz bu sözler sana ilâçtır, şifalıdır, deme aş

Din Muhammed dinidir, o da ef'alden başlar
İnneddiyne indallahil islâm; buna delildir ayyaş
Allah'ı seviyorum diyorsan, sende var mı aşk?
Allah'ı sevenlere aşk, elden ele, dilden dile verilir

Davud acaba Allah nasıl sevilir düşünen var mı?
Ben görmediğim Allah'a ibadet etmem diyor Hz. Ali
Zahid sofister, senin yetmiş yıllık ibadetini almaz
Yarım arpaya, bil ki ilâhî âşık olan merdaneler.

YÜZ YİRMİ DÖRT BİN PEYGAMBER

Yüz yirmi dört bin peygamber geldi, âlemde sırrı Hakk
Kur'an'da yazılı olan yirmi sekizdir der, Kur'an'a bak
Halil İbrahim'e denildi tevhid babası, ana bak olma ırak
Halil-ur-Rahman Resul'ün dedesi sırat-ı müstakime bak

Halil-ur-Rahman dinine tevhid dini denildi berrak, berrak
On altı buçuk sene ibadet etti Resul Hira'da hikmete bak
Tefekkür etti Cebrail, ikra bismi ayetini getirdi mutlak
Hani burda mektep medrese, delildir İsa, Musa yüzü ak

Cebrail Ahmed'e oku dedi, Rabbi'nin ismini, hikmete bak!
Yirmi beş yaşında iken evlendi, Hatice Ana ile ol mübarek
Hatice Ana kırk yaşına basmıştı kadem, ikrara bakarak
Hz. Hatice'den Muhammed Mustafa'nın dört kızı oldu aşk

Davud üç tane de oğlu oldu; nur, nurullah elhakk elhakk
Fatımat-üz Zehra ayet ile evlendi, Hazreti Ali ile elhakk
Resulullah'ın sulbü, Hz. Fatma'dan devam eder ilâhî aşk
Hüseyin'in soyuna seyyid, Hasan'ın soyuna şerif denildi.

ZAT MAKAMINA DERLER LÂHUT

Zat makamına derler lâhut, sila-ı rahîm anı tut
Zata varan ârifler, hep mücahid şehid olurlar
Feyz-i akdesten şiarı, ölmezden evvel ölürlər
Yıkılır dünyası, ahireti, varlığından soyunurlar

Zuhur eder zatından sıfatlarına, feyz-i akdes olur
Esmasıyla kapsar, sıfatlarıyla süsler, ef'aliyle işler
Asarından görünür, fenâ beka olanlar bu sırrı bilir.
Allah târife sığmaz, ama buna elfazın akli ermez

Arifler her türlü konuşurlar, makamda buluşurlar
Gönlündeki mihmanla an be an görüşürler
Sekâni şaraptan içip, mest-i müdâm olurlar
Kurb-u ferâizdir cem, Hakk olur cümle âlem

Ruh-ül Kudüs demidir, İsa ruh hemdemidir
Kurb-u ferâiz derler, şehidallah şanıdır
Hakk cemâlini görüp, Mansur olmak çağıdır
Hakk vücudunu giyip, tâdatsızlık anıdır

Davud kurb-u nevafile olup, halk zahir mealidir
Lâ yezalil abd olup, Hakk batın şiarıdır
Kâba kavseyne varıp, nübüvvet kararıdır
Her fiilde fail olup, kul olmak iftiharıdır.

SÖZLÜK ve TANIMLAMALAR

A

- **Abdullah:** Allah'ın kulu. Bu isim, Resul-ü Ekrem (S.A.S.)'in mübarek ve en şerefli isimlerindedir. Salik, hazretül cem makamında “abd” namını alır. Tam anlamıyla cemmül cem makamında kul olur. “*Taptuk'un tapısında, kul oldum kapısında...*” Yunus Emre.
- **Ab-ı hayat:** Can suyu, içene ebedi hayat veren çeşme. İçilen, bir damlası bile insanı ölümsüzleştiren ve ebedîleştiren su. Rivayete göre bu su şarkta karanlık bir yerde bulunur. Hızır ve İlyas bu çeşmeden içtiklerinden ölümsüzlüğün sırrına ermişler, İskender-i Zülkarneyn bu suyu bulmak için Hızır'ı kılavuz yaparak karanlıklar içinde yürümüş, bir noktada Hızır gözden kaybolmuş, İskender yolunu şaşırılmış ve perişan bir halde geri dönmüştür. Hakikatte evliyanın sözü, öğüdü ve nefesi anlamına gelir. Aşk ve muhabbet çeşmesi ki, ondan içen asla madum ve fani olmaz.
- **Âdâb:** Uyulması gereken esaslar, usül, ölçülü davranışlar. Kişiler arasındaki iyi ilişkileri düzenleyen kurallar.
- **Adü:** Düşman. Adücan; kendi canına, kendi kendine düşman, ebedi hayatını düşünmeyen demektir.
- **Âfak:** Ufuklar.
- **Âgâh:** Haberdar, uyanık. Vâkıf, arif. Hâlden anlayan, veli.

- **Ağyâr:** Yabancılar. Yâr olmayan, Allah'tan gayrı olan her şey, masiva.
- **Ahdi Misak:** Yemin, anlaşma, sözleşme. İnsanı kamile biat eden salık, Hakk'la ahdi misak yapar.
- **Âhûzar:** Mahbûb, dilber.
- **Ahvâl:** Haller, oluşlar.
- **Akl-ı selim:** İyiyi, kötüyü fark edip, insana Hakk ve hakikati, iman ve islâmiyeti takip ettiren akıl ve düşünüş.
- **Alâ-yı İlliyyin:** Cennette en yüksek derece. Cenab-ı Hakk'ın indinde en iyilerin ve kâmillerin derecesi.
- **Âl-i Aba:** Hz. Muhammed (S.A.V)'in abası altına alıp dua ettiği kişilerdir. Hz. Ali, zevcesi ve Hz. Muhammed'in kızı Fâtıma, oğulları Hasan ve Hüseyin âl-i aba'dandırılar.
- **Aliyy-ül âla:** En üstün, en yüksek.
- **Allâme:** Meşhur olmuş büyük mütefekkir, her ilimde ihtisas sahibi.
- **Altınoluk:** Beytullah'ta, altında namaz kılınan kutsal bir yer.
- **An:** Zamanın en küçük parçası. Hakikatte zaman üstü zaman, daha doğrusu zamansızlık anlamına gelir ve üzerinden zamanın geçmediği hakikate ve zata işaret eder.
- **Anâsır:** Bir şeyin meydana gelmesinde sebep, temel esaslar.
- **Ankâ:** İsmi olup cismi bilinmeyen bir kuş. İnsan-ı Kâmilin rumuzudur.
- **Aparmak:** İnsan-ı Kamil'in saliki Hakk'a tay etmesi.

- **Arifan:** Ermişler, arifler.
- **Asr-ı saâdet:** Peygamberimiz Hazreti Muhammed'in, peygamber olarak dünyada bulunduğu devir.
- **Aylak:** Başiboş, tembel.
- **Aynel yakin:** Gözle görerek hâsıl olan yakindir. Kalbin müşahede yoluyla hakikî vahdeti görmesidir. Hakk'ı bilmenin aynel yakini tevhidi sıfat makamıdır.
- **Aynında:** Zatında, özünde.
- **Azimüşşân:** Şanı büyük, namı çok yüce.

B

- **Ba'hür:** Noktanın sırrını anlayarak manevî hüviyete kavuşmak.
- **Ba'nın altında noktayız:** Hz. Ali (R.A.)'a ilim nedir diye sordular; İmam-ı Ali (K.V) Aleyhisselam buyurdular ki: *"el ilm-ü noktātün ve kesseret-ül cahilün". "İlim bir noktadır, cahiller onu çoğaltmıştır."* Bunun üzerine kendisine noktayı soranlara; " Her ne sır varsa Kur'an-ı Kerim'de vardır. Ve her ne sır ki Kur'an-ı Kerim'de vardır, Fatihayı Şerife'de vardır. Ve Fatihayı Şerife ki her ne sır vardır, Besmele-i Şerif'te vardır. Ve her ne ki Besmele-i Şerif'te vardır, onun "Ba" harfinde dahi vardır. "Ba" harfinde olan sırlar da onun noktasında vardır. O nokta ki "Ba'nın altındadır. Ben o noktayım" buyurdu.
- **Bab:** Sığınılacak yer. Kapı.
- **Bâde:** İlahi inayet, ilahi aşk.
- **Badehu:** Sonra.
- **Bâd-ı Sâbâ:** Seher vakti doğudan esen ve güllerin açmasını sağlayan lâtif rüzgar. Ruhaniyet meşrikinden

gelen rahmanî kokular. “Ben rahmanın nefesinin Yemen’den geldiğini duyuyorum” hadisi ile buna, işaret edilmiştir.

- **Ba-hay(y):** Diri, canlı. Hayat ile.
- **Bahâim:** Hayvan
- **Bahr:** Deniz, derya.
- **Bahr-i muhit:** Okyanus. Manada vahdet demektir.

- **Bâlâm Bahura:** Hz. Musa zamanında yaşamış, kırk bin müridiyle birlikte istediği yere uçabilecek kadar büyük kerametleri olan bir keşiş. Zamanında, yaşadığı beldenin kralının isteği üzerine, kurduğu tuzaklarla Hz. Musa’nın ordusunu kırmış ve Kur’an’da da işaret edildiği üzere, Allahu Teâlâ kendisini maymuna döndürerek cezalandırmıştır.

- **Banlamak:** Cemmül cem makamında salikin kuvvesinden, Hakk’ın; “Her fiilde fail benim” demesidir.
- **Basafa:** Huzur, saflık, temizlik ile. Sefalı.
- **Bast:** Açılma hali.
- **Bedir:** Dolunay, ayın en parlak olduğu hali, bir işin zahir
- **Belâ:** Zahirde belâ; musibet, afet, sıkıntı, imtihan demektir. Hakikatte ise, yükselme manasındadır.

- **Belî (Kâlû Belâ):** Bezm-i Elest’de Cenab-ı Hakk’ın ruhları yaratıp,; “*Elestü bi rabbi kûm - Ben sizin rabbiniz değil miyim?*” diye sorduğunda ruhlar; “*Belî-Belâ*” yani “*Evet sen bizim rabbimizsin*” dediler. Bu sözün kaynağı Kur’an’da Araf Suresi 172. ayettir. Sözü edilen meclis: **Ezel bezmi, meclis-i elest, dem-i elest, ruzi elest ve kâlû belâ** isimleri ile de anılır.

- **Berat:** Nişan, rütbe. İmtiyaz ve taltif için verilen resmi kâğıt.

- **Ber-dâr:** Darağacına asılmış. Berdâr olabilmek için, Hallac-ı Mansur ve niceleri gibi başı feda etmek gerekir.
- **Berhava:** Boş, faydasız, havaya gitmiş.
- **Berhayat:** Hayatta, yaşayan. Hayat üzere olan.
- **Beytullâh:** İnsan-ı Kamil'in kalbi.
- **Bezl:** Bir şeyi gönül hoşluğuyla vermek.
- **Bi Hamdullah:** Allah kendi kendini hamd eder.

- **Bi hurufî lâfsı savt:** Harfsiz, lâfsız, sessiz olarak.
- **Bicilik:** Serçe parmak.
- **Biçare:** Çaresiz.
- **Bîgâne:** Yabancı.
- **Bi-iştibâh:** Şüphesiz, şeksiz.
- **Binaenaleyh:** Bundan dolayı.
- **Biryân:** (Büryan) Kebab.
- **Buy:** Koku, nefha.
- **Bühtan:** İftira. Birisine yalandan bir şey isnad etme. Birisini suçlu göstermek.
- **Bünyad:** Esas, asıl, temel.
- **Bürhan:** (**Burhan**) Kanıt, belge.

C-Ç

- **Caferî Tayyar:** Hz. Ali'nin kardeşidir. Rivayete göre; Resulullah efendimizin zamanındaki bir harpte, kafası kesilerek şehit edilince, kafasını koltuğunun altına alarak berhava olup, ruhu bedenini götürmüştür. Bundan ötürü "Tayyar" yani uçan, havada kaybolup, gaib olan namı ile anılmaktadır.

- **Câh:** Makam, itibar, mansıb.

- **Calinus:** Eski çağın en son ve en meşhur hekimlerinden olan Calinus'un, hekimlik üzerine yazdığı eserlerin bir kısmı Arapçaya çevrilmiştir.

- **Câmia:** Topluluk, birlik.
- **Canib:** Yan, taraf.
- **Câvidan:** Kelime anlamı olarak; kalıcı, ölümsüz demektir. Hazretül cem makamını zevk eden, cemmül cem makamında, tam anlamıyla rabbine kul olup abd mertebesine varan salik, cavidana kavuşur. Yani bekaillah olur.
- **Cazi cüzî:** Öze ulaşmayan, şekilde kalan ve nakle dayanan boş ve şiğ sözler, konular.
- **Cebbar:** Sıfat-ı ilahiyedir. İstedğini mutlak yapan, dilediğine muktedir olan. Büyüklük, azamet ve kudret sahibi. İmar eden Cenab-ı Hakk. Kullarını islah edip tövbeye götüren Allahu Teâlâ hazretleridir.
- **Cebel:** Dağ, yüksek tepe. Âlim ve fazıl olan kimse.
- **Cehd:** Çaba.
- **Cem Makamı:** Hz. Pir Seyyid Muhammed Nurül Arabî Cem makamı için şöyle buyurmaktadır: “Makam-ı cem demek; Hakk’ı zahir ile halkı batın ile müşahede etmektir. Bu makamda halk ayna oldu. Aynalarından Hakk zahir oldu.” Kurbu feraiz ve fenayı nefis ve bekayı ruh ve seyri mahbubu ve Sure-i Necm’den mezkûr olan (**Sümme dena**) makamıdır. Ve berzah derler. Ol makam vahdeti zahiredir. Bu makama vuslat oldukça vesvese münkati olur.”
- **Cemmül Cem Makamı:** Beka makamlarının üçüncüsü cemmül cem makamıdır. Cemmül cem makamı hakkında Hz. Pir şöyle buyurmaktadır: “Vücut-u kalbi ve Sure-i Necm’de mezkûr (**Kâba kavseyn**) makamı budur. Bu makamda e’ale ve asara tedelli tenezzül olur. Kesret aynı vahdet ve vahdet aynı kesret olur. Makamı cemmül cem demek; batın, zahir cümlesinde

Hakk'ı müşahede etmektir. Nitekim ayeti kerimede varid olduğu gibi; (**Hüvel evvelü vel ahirü vezzahirü velbatın**) Bu makamda batın olan mutlaktır. Zahir olan mukayyettir. Evvel mutlaktır, ahir mukayyettir. Cümlesi Hakk'dır.”

- **Cennet:** Allah'ın emirlerini yerine getirenlere Kur'an-ı Kerim'de vaat ettiği yerdir.
 - **Cercis:** Taberi tarihine göre; Hz. İsa (A.S.)'dan sonra gelmiş ve Filistin'de yaşamış ve onun şeriatı ile amel eden bir peygamberdir. Yedi sene tebliğde bulunarak çok işkencelere maruz kalmış, yedi defa öldürülmüş ve mucize ile yedi kez dirilmiştir.
 - **Cevâhir:** Çok kıymet verilen ve az bulunan taşlar.
 - **Cevr-i cer:** Para karşılığı Kur'an okumak.
 - **Cim:** Zahir ilimleri öğrenmek için çok çalışana “cim yalamış” ifadesi kullanılır. “Kalma cim tantanasında” sözü; zahir ilimde kalma, batın ilme geç anlamını içermektedir.
 - **Cülûs:** Oturuş, oturma. Padişahın tahta oturması.
 - **Çâr-ı Yâr:** Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali (R.A.)'ların namları. Dört halife, “cihar-ı yâr-i Güzin” veya “Hülefa-i Erbaa” veya “Ashab-ı Güzin” diye de anılırlar.
 - **Çeri:** Asker.
 - **Çeşm:** Göz, dide.
- D**
- **Dâd:** Başkasının zulmünü def ve izale eylemek. Hak, doğruluk.

- **Dağ:** Mânâda zamanın piri demektir.
- **Dareyn:** Her iki derya, iki yurt, iki yer.
- **Darü'l –bekâ:** Ebediyet yurdu, bekâbillâh makamı, bekâ mülkü.
- **Darü'l fenâ:** Sonlu ve geçici yurt. Bu dünya.
- **Darü'l-aman:** Sığınılacak yer.

- **Davud Peygamber:** Kuran'da ismi geçen ve Benisrail Peygamberlerindedir. Süleyman (A.S)'ın babasıdır. Hem peygamber, hem sultanı. İbranîce Zebur kitabı kendisine nazil olmuştur. Sesi çok güzeldi. Kurtlar ve kuşlarla Allah'ı zikrettiği rivayet edilir. M.Ö. 1010'da vefat ettiği nakledilir.

- **Debdebe:** Gösteriş için yapılan gürültü, patırtı, tantana.
- **Deccâl:** Hakk'ı batıl, batılı Hakk olarak gösteren. Salih hadislerin ihbarı ile, ahir zamansa gelecek ve Risalet-i Ahmediyeyi inkâr edip, islamiyeti tahribe çalışacak ve dünyayı fesada verecek, çok şerli ve dehşetli bir şahıstır.

- **Dembedem:** Vakıt, vakit. Ara sıra.
- **Dembest:** İlâhî aşkın şarabını içerek, sarhoş olmak.
- **Derun:** Batın, iç. Gönül âlemi.
- **Devvâr:** Daim dönen. Kısır döngü.
- **Didâr:** Yüz, çehre. Allah gören, gözetleyen
- **Dil:** Gönül.
- **Dilâra:** Gönül süsleyen, güzel.
- **Dil-ârâm:** Gönül eğlendirici, kalbe rahatlık veren, gönül okşayan.

- **Dil-dâr:** Kalbi hükmü altında tutan sevgili.
- **Dinar:** Eskiden kullanılan altın ve sikkeli para.
- **Diyâr:** Memleket.
- **Duhan:** Tütün.

- **Duhûl:** Girme.
- **Dûr:** Uzak.
- **Düçar:** Yakalanmış, çatmış, müptelâ olmuş, tutulmuş.
- **Dürdane:** İnci tanesi.
- **Dürr-i Yek (ta):** Benzeri olmayan tek inci. Hz. Muhammed (S.A.V) için de kullanılır.

E

- **Ebeda:** İlelebet.
- **Ebleh:** Ahmak, bön, budala.
- **Ebrar:** Özü sözü doğru, hamiyetliler. Sadıklar, iyiler.
- **Ebter:** Soyu kesik. Eksik, noksan.

- **Ebû Cehil:** Asıl adı Ebûlhakem Amr bin Hişam bin el Mugire'dir. Müslümanlığın ve Hz. Muhammed'in en büyük düşmanlarından biri olarak kabul edilmiştir. "Ebû Cehil" lâkabını kendisine Hz. Peygamber vermiştir ve "Bilgisizliğin Babası" anlamına gelir. Bedir Savaşı'nda kafası kesilerek öldürüldü.

- **Ef'al Makamı:** Fenâ makamlarının ilki olup rabıtası "Lâ faile illâllah"tır. Hz. Pir bu makam için şöyle buyurmaktadır; "Tevhidi ef'al demek; cem-i halk efâlullah olduğunu bilip ve her fiilin rüyeti indinde ol fiilin aynasından Hazreti Maşuk'u müşahede etmektir. Âşık olan kimse ef'ali hissiye ve ef'ali kalbîye ve afakîye ve enfüsîye verasında Hazreti Maşuk'u kalbiyle müşahede eder, her fiili hisseder ise, maşukun fiili ol fiil ile zahir olduğunu zevk eder."

- **Ehadiyet (Ahadiyet) Makamı:** Allah'ın her bir şeyde kendine ait birlik tecellisi. Hakk'ın ahadiyet mertebesindeki ismi "Ahad" dır.Bu mertebede teklik sıfatı müstesna, hiçbir sıfat, isim ve nisbet nazarı itibara alınmaz. Ehadiyet makamı Resulullah (S.A.V.)'e

mahsus olup bekâ makamlarının dördüncüsüdür. Sure-i Necm'de varid olan (**Evedna**) makamıdır. Makam-ı Muhammed'dir ki, Hz. Muhammed (S.A.V.) kademi üzere olan ana vasıl olur. Bu makam mukayyettir, kaydı ref olmaktır. Aynı zamanda bu makam hitam ve temkin makamıdır. Hz. Pir bu makam için; "Her bir zerrenin hakikati aynî Hakk'dır. Kesret yoktur. Meselâ kırk aynaya baksan, kırk aynada görünen birdir." buyurmaktadır.

- **Ehval:** Hal.
- **El amelin bir niyet:** Gönülden niyet etmek, niyetinde sadık olmak.
- **El-ân:** Şimdi, hâlâ.
- **Elâ inne evliyâallahi:** Yunus Suresi 62. ayetten alıntıdır. " İyi bilin ki, Allah'ın dostları için hiçbir korku yoktur. Onlar üzölmeyeceklerdir de" manasındadır. Bu ayet, zat makamını zevk edip, ehli velâyet olanlar hakkında gelmiştir
- **El cezbâtın min cezbatü:** "El cezbâtın min cezbatür rahman tûvazü ameale sekaleyn" hadisi şerifinden alıntıdır. Manası; " Rahman'dan olan bir cezbe, o anda insi cinin ameline mukabil tutmuştur."
- **El fakr-ü fahrî:** "Fakirlik benim övüncümdür" hadisidir. Hz. Pir buyurmuştur ki: "Her gâh ki, bu fakir kimse, bir mertebeye erişe ki, an-da asla mülkten nesne kalmaya. Pes, bu takdirce mertebe-i fakr-a yetişmiş olur. Ve bu kimseye lâyıktır ki, eğer kâinata fahr ederse... Resulullah (S.A.S.) bu fakr ile fahr eylemiştir."
- **El yevm-e tûbles-serâir:** Şeriatta; mahşerde herkesin ameli birer suret giyer. O kimsenin amelleri hayır ise, huri, gılman, ağaçlar, meyveler, kuşlar v.s. şekillerinde, o kimsenin amelleri şer ise, maymun, yılan, akrep, domuz, köpek veya bunlara benzer suretler giyip

dururlar ve bunlar tartılırlar. Çünkü ameller, birer suret giymeyince tartılamazlar.

- **Elfaz:** Lâfızlar. Söz ustaları. Lügat ehli olanlar.
- **Elhakk:** Hakçası.
- **Elhâsıl:** Sözün kıyası.

- **Elif:** Arap alfabesinin ilk harfidir. Zat-ı ahadiyet, Allah'ın mutlak tekliğini temsil eder. Noktadan elif, eliften diğer harfler meydana gelir. Bütün varlıkların Allah'tan zuhûr ve sudûr etmesi, diğer harflerin eliften çıkmasına ve oluşmasına benzetilir. Bütün harfleri elifte görmek mümkün olduğu gibi, bütün varlıkları "Bir"de görmek mümkündür. Elifteki yedi nokta; yedi makama ve yedi sıfatı subutiyyeye işarettir.

- **Emlem yâzık lem yârif:** Hz. Muhammed (S.A.V.)'in;"Tatmadın ki bilesin" manasına gelen hadis-i şerifi.
- **En tüeddûl'emâneti:** Sure-i Nisa 58. ayet : (İnnallahe ye'mürüküm en tüeddûl'emâneti ilâ ehlihâ...) "Emaneti ehline verin!"

- **Enf:** Burun.
- **Enfüs:** Nefsler, ruhlar, canlar, yaşayanlar.
- **Envâr:** Nurlar. Maddî manevî karanlıktan kurtarmaya vasıta olanlar.
- **Erbab:** Sahipler, rabler, terbiyeciler. Bir işin ehli, maharet sahibi. Hakikatte; insanları felâha eriştiren erlerin kapısı manasındadır.

- **Ervah:** Ruhlar, canlar.
- **Esfel-i Sâfilin:** Sefillerin en sefili. Cehennemın en aşağı tabakasındakiler.
- **Esra:** Kur'an'da bir sure adı. Bu surede peygamberimizin miracı anlatılmaktadır.

- **Esrik:** Sarhoş. Manada ilâhî aşk ile sarhoş olan.
- **Esrümek:** İlâhî aşkın insanın varlığına sirayet etmesi.
- **Eşcar:** Ağaçlar.
- **Ev Edna:** Necm Suresi 9. ayette geçer. Ehadiyet makamına işaret eder ki; Kur'an'da: (ve lâ takrebû mâlelyetiymi...) (İsra 34) gelmiştir. Yetim-i Hakikî, Hz. Muhammed (S.A.V)'in kendisidir. Ve anın malı, ahadiyettir. (Bkz. Ehadiyet)
- **Eyyûb (A.S.):** Eyyûb peygamber, Kur'an-ı Kerim'de ismi geçen İshak (A.S.)'ın oğludur. Allah tarafından sınanmak için birçok dertlere uğratılmışsa da, bütün bunlara sabırla katlanmıştır. En son yedi sene bilinmez bir hastalığa uğramış, bu sürenin sonunda, tecelli ilâhî ile çıkan suda, eşi ve kendisi yıkanarak gençliklerine ve sağlıklarına kavuşmuşlardır. "Eyyûb sabrı" deyimi bu katlanıştan türemiştir. Kur'an'da: "Gerçekten biz onu sabreden (bir kul) bulmuştuk. Ne güzel kuldu, o daima bize başvururdu." (Sâd 44) buyrulmaktadır.
- **Ezeli Ervah:** Ruhların yaratıldığı zaman. Melâmiler ta ezeli ervahtan beri yani ruhların yaratıldığı ve Allah'ın rahmetini (tevhidini) serptiği zamandan nasiplerini almışlardır.

F

- **Fakih:** Şer'i hükümleri delilleri ile bilen zata denir.
- **Fakir:** Varlıklardan soyunan kişi, sarf edecek hiçbir şeyi olmayan
- **Fakr:** Yokluk, sıfatların hükmünden çıkmak, nefse hiçbir şeyi ayırmamak
- **Fazilet:** Değer, meziyet, ilim ve iman.

- **Feeynema tüvellü fesemme vechullah:** “Ve lillâhılmeşriku velmağribü feeynema tüvellü fesemme vechullah innallahe vasiun aliyim.” (Bakara 115) Hz. Pir bu ayet hakkında şöyle buyurmaktadır: “Bu ayetin sebebi nüzulü şöyledir: sahabelerden bir kaçı seferde olup, sisli bir havada kibleye tahrime edip namaz kıldılar. Bادهu sis açılınca kible Kâbe’ye isabet etmeyip, namazlarını iade etsinler mi diye Hz. Resulullah (S.A.V.)’e gelip sual ettiler. Bu ayet nazil oldu. Yani her nereye dönerseniz Hakk’ın bir yüzü vardır. Bir yüze hasrolmaz.” Bu ayet cem makamına işaret eder ki, bu makamı zevk eden salık için, her ne yana baksa Hakk’ın bir yüzüdür, bir yüze hasrolmaz.
- **Fefurruü ilallah:** “Ey kulum, bana doğru firar et” manasına gelen ayet-i kerimedir.
- **Fekâne kâba kavseyn:** Necm Suresi 9. ayette geçer. Cemmül cem makamına işarettir. (Bkz. Cemmül cem)
- **Felâh:** Selâmet, saadet, kurtuluş.
- **Ferâgat:** Vazgeçmek, nefsinden üstün tutmak.
- **Ferâce:** Cübbe, tesettür giysisi.
- **Fes’elü ehlezzikri:** “Fes’elü ehlezzikri in küntüm lâ ta’lemûn” “Bilmiyorsanız zikir ehline sorun” (Nahl 43-Enbiya 7) ayetine işarettir. Ayette sözü geçen zikir ehlerinden murad, ehliyetli bir Melâmî İnsan-ı Kâmilî’dir.
- **Fetedellâ:** Necm Suresi 8. ayette geçer. Hazretül cem makamına delildir. (Bkz. Hazretül cem)
- **Feyz-i Akdes:** En kutsal feyz. Önce ilim, sonra ayn mertebesinde, şeylerin ve istidatlarının var olmasını icab ettiren zâtî-hubbi tecelli. (Fusus-ül Hikem 49)

- **Feyz-i Mukaddes:** Kutsal feyz. Şeylere ait istidatların, hariçte zuhur etmesini icab ettiren isim tecellileri. Sıfatı tecelli. Feyzi mukaddes, feyzi akdese bağlıdır.
- **Fırka-i Naciye:** Peygamber efendimizin izinden gidenlerdir. Hz. Muhammed (S.A.V)'in; "Ümmetim yetmiş üç fırkadır. Yetmiş ikisi delâlette, biri hidayettedir" hadisi şerifinde bahsedilen ve hidayete ermiş olanlar ki, bu fırkaya "Fırka-i Naciye" adı verilmiştir.
- **Filebsin cedit:** Allah-u Teâlâ, her an zerreden kıla kadar, her şeyin hâline göre tecelli eder.
- **Filhakika:** Gerçekten.
- **Finnar:** Cehennem ateşi.
- **Firak:** Ayrılık, ayrılmak.
- **Fıraş:** Yatak, döşek.
- **Fisebilillâh:** Allah rızası yolunda.
- **Fudelâ:** Takıyyeci, riyakâr.
- **Furkan:** Hakk ile batılı birbirinden ayıran. İyi ile kötüyü, doğru ile yanlış fark edip ayıran. Hakikatte, Kur'an-ı Kerim'in batın manalarını fark etmek anlamındadır ki bu da ancak cem makamını zevk etmekle olur.
- **Fuvad:** Kalp.
- **Fürûh:** Bir kökten ayrılmış kısımlar, dallar, budaklar. Bir sülaleden gelmiş torunlar, çocuklar.
- **Fütûr:** Ümitsizlik, usanç, zaaf, keder, gevşeklik.

G

- **Garib:** Hayret verici, tuhaf, kimsesiz, gurbette olan. Hakikatte garib, Hakk'a yakın olandır. Salik hazretül cem makamında garib olur.

- **Gavvas:** İnci arayan dalgıç.
- **Gerçığı:** Çiğ olanları
- **Gıbta:** İmrenme, aynı iyi hali istemek.
- **Gılman:** Cennette hizmet gören delikanlı.
- **Giriftâr:** Tutulmuş, yakalanmış.
- **Giryan:** Gözyaşı döken, ağlayan.
- **Güman:** Zan, tahmin, sanmak ve şüphe.
- **Güruh:** Bölük, cemaat, kısım.

H

- **Haccac-ı Zalim:** Çok eskiden Irak'ta valilik yapan fakat Hz. Muhammed (S.A.V)'in soyundan gelenlere ve onlara taraftar olanlara çok zulmeden, haddini aşmış bir zalimin ünvanı.
- **Hacer-ül Esved:** Kâbe'de bulunan meşhur siyah taş. Bir rivayete göre; bu semavî bir taş olup, Hz. İbrahim (A.S.)'a Cebrail (A.S) tarafından cennetten getirildi. Hz. Ömer (R.A) hacere-ül esvede yaklaşıp öpmüş ve demiştir ki: "Ey taş! Çok iyi bilirim ki sen, zararı ve menfaati olmayan bir taş parçasısın. Eğer seni Resul-ü Ekrem'in öptüğünü görmese idim, asla seni öpmezdim."
- **Hakk ile yeksan:** Yerle bir.
- **Hakkal yakın:** Bir şeyi tadararak ve yaşayarak öğrenmek, kesin ve apaçık bilgi. Hakk'ı bilmenin hakkal yakini tevhidî zat makamıdır.
- **Halil-ur-Rahman:** Tevhid dininin babası olarak bilinen Hz. İbrahim (A.S.) ın lâkabıdır. Bir rivayete göre; bir tapınaktaki putları balta ile kırdığı, halkı putlara tapınmaktan vazgeçirmeye çalıştığı için, Nemrud'un verdiği emir üzerine bir mancınıkla büyük bir ateşin ortasına fırlatıldı. Ne var ki, Allah'ın emri ile Cebrail onu havada yakaladı ve hacetini sordu. İbrahim hacetinin

ona değil Allah'a olduğunu söyleyince "Halilullâh" lâkabına lâyük görüldü ve ateşin ortasına düşünce, orası bir çimenliğe dönüştü. Bir başka inanışa göre; kendisini sınamak için Allah tarafından oğlunun kurban edilmesi buyrulmuş, İsmail'i kurban edeceği sırada bir koç indirilerek kurtarılmıştır.

- **Halvele:** Hacıların Hac'da Safa ile Merve arasında koşturmaları.
- **Hâmân:** Hz. Musa zamanındaki Mısır Firavun'unun vezirinin ismi.
- **Hamdüllillâh:** Her ne kadar hamd ve şükür varsa, ezelden ebede ve kimden kime olursa olsun, hepsi Allah'a mahsustur.
- **Hamid:** Dünya ve ahirette hamd kendisine mahsus olan Allah.
- **Hamr:** Şarap.
- **Harabet:** Harab olmuş.
- **Hasbeten Lillah:** "Allah rızası için" anlamındadır. Karşılık beklemeyen davranışı simgeler.
- **Hasenetül ebrar seyyiatül Mukarrabîn:** Hazretül cem makamından önceki makamlarda olan salıkların, ebrarların haseneleri yani iyilikleri, hazretül cem makamını zevk etmiş mukarrabînlere nisbetle seyyie yani günah sayılır.
- **Haşr:** Toplanmak. Kıyametten sonra bütün insanların bir yere toplanmaları. Haşr-neşr olmak; şeriatta ölüp, dirilmek, hakikatte ise; cehaletinin ölüp, hazret makamında Hakk ile dirilmektir.
- **Hâtip:** Camide Müslümanlara dini nasihatler ve güzel sözlerle hitap eden vazifeli zat. Güzel ve düzgün konuşan.

- **Haydar:** Yiğit, cesur, kahraman. Hz. Ali (R.A.)nın bir namı.
- **Hayret:** Hiçbir cihete teveccüh edemeyip kalmak demektir ki, zat makamında hayrete düşülür.
- **Hazik:** (Hazık) Maharetli, işinin ehli.
- **Hazret:** Salik cem makamına varınca hazret namını alır. “Hazretine varayım” demek, cem makamını talep etmektir.
- **Hazretül Cem Makamı:** Hazretül cem makamı demek; halkı zahir ile Hakk’ı batın ile müşahede etmektir. Bu makam hakkında Hz. Pir şöyle buyurur:” Beka mertebelerinin ikinci makamı hazretül cem makamıdır. Kurbu nevafil, fenayı ruh, bekayı sır ve Sure-i Necm’de mezkûr olan (**Fetedella**) makamıdır. Ve seyri mahbubu derler. Bu makamda kesret sifata tedelli ve tenezzül olur. Yani sıfatları kendine isbat eder. Ve bu makam sahibine kesretten sual olunursa; kesret sıfatıyla deyu cevap verir.”
- **Hemdem:** Can ciğer arkadaş.
- **Hemhâl:** Hâldeş.
- **Hevl:** (Havl) Güç, kuvvet.
- **Heybey:** İnsan-ı Kamil
- **Hızır (A.S.):** İkinci tabaka-i hayat mertebesine mazhar olan ve Kur’an-ı Kerim tefsirlerinde ismi zikredilen bir zat-ı kerim. “Hızır bast halinden, İlyas kabz halinden kinayedir.” (İbn Arabî) “Hızır (A.S.), Gavs-ül Enbiya olan İdris (A.S.)’ın iki vezirinden biri olup, sahibi şimaldir. Yani, Âlem-i süflîde mutasarrıftır. Kıyamete kadar diridir.” (Niyazi Mısri Şerhi)
- **Hubb-u cah:** Şöhret düşkünlüğü, makam sevgisi, rütbe hırsı.
- **Hulâsa:** Özet, öz.
- **Hulf:** Ahdinde durmamak, ahdini bozmak.

- **Hulk:** Huy, ahlâk, tabiat, yaratılıştan olan haslet.
- **Hûn:** Hor ve zelil olmak.
- **Huri:** Tarif edilemeyecek derecede güzel olan cennet kızları.
- **Hurrem:** Sevinçli, şen.
- **Hurûfat:** Harfler, kalıplar, matbaada kullanılan dökme harfleri.
- **Hüccac:** Hacılar.
- **Hüda:** Allahu Teâlâ.
- **Hülle:** Cennet elbisesi.
- **Hüma:** Devlet kuşu, saadet, mutluluk. Hüma Kuşu; Hikâyede gölgesi kimin başına düşerse, onun padişah olacağına inanılır.
- **Hüzeyfe-tül Yemâni:** Ensar-ı kiramdandır. Hz. Muhammed (S.A.V) ona münafıkları bildirdiğinden, Hz. Ömer (R.A) onunla istişare eder ve onun namazını kılmadığı kimselerin namazında bulunmazdı.

I-İ

- **İğrab:** Satır.
- **İs:** Malik, efendi.
- **İzdirari:** Mecburî.
- **İztirâb:** Acı, elem, sıkıntı, vesvese, azab.
- **İbrahim Edhem:** Babası Belh şehrinin padişahı idi. Hicri 3. asırda yaşamış, Allah rızası yolunda dünya saltanatını terk ederek fakirliği kabul etmiştir. Kerametleri dillere destandır.
- **İdris (A.S.):** Nuh peygamberden önce yaşadığı, yazı ve rakamı bulduğu ve ilk elbise diken insan olduğu söylenir.

- **İhtida:** Hidayete ermek.
- **İhtiva:** Kapsama.
- **İhvam Tevhim:** Salıkların bir araya gelerek birbirleri ile sohbetlerine denir.
- **İhya:** Diriltme.
- **İkrar:** Aşk ile Hakk'ı kendi varlığında kabul ve tasdik etmek.
- **İktidar:** Güç, kudret.
- **İktiza:** Lâzım gelmek, işe yaramak.

- **İlmel yakin:** İlmün ilmül yakini zahir ilimleri bilmektir. Tevhidi ef'al makamına gelmeden önce bilinenleri tümü ancak ilmün ilmül yakindir. Hakk'ı bilmenin ilmül yakini ise, tevhidi ef'al makamıdır.

- **İlyas (A.S.):** Beni İsrâil peygamberlerinden olup, Kur'an-ı Kerim'de ismi geçer. Çok mucizeler göstermiştir.

- **İnneddiyne indallahil islâm:** "Allah katında Hakk din ancak islamdır." (Ali İmran 19)

- **İnşirâh:** Ferahlanmak, mesrur olmak.
- **İrâb:** Düzgün konuşmak ve hakikati açıklamak.
- **İrade-i Cüz:** Allah tarafından insanın kendi salâhiyetinde bıraktığı istek, arzu, insanın herhangi tarafa meyiletme kuvveti ve isteği. Hakikatte ise; irade Hakk'ındır.

- **İrfaniyet cenneti:** Hakikatte ariflerdir.

- **İskender-i Zülkarneyn:** Kur'an-ı Kerim'de adı geçen büyük bir hükümdarın ismi. Zamanında şarkın ve garbın hâkimi olduğu rivayet edilir. Eski Yemen padişahlarından birisidir. Hazreti İbrahim zamanında

bulunup, Hz. Hızır'dan ders almıştır. İskender-i Kebir de (Büyük İskender) de denir. Genellikle İskender-i Rumî-Yunanlı İskender ile karıştırılır. İskender-i Rumî, Milâttan 300 sene evvel Aristo'dan ders almıştır.

- **İsm-i Âzam:** Şeriatta; Allah'ın Kur'an ve hadislerde zikredilen yüz isminin manaca en camii olanıdır. İsmi âzam, diğer isimlerin de manalarını kendi içinde toplar. Hakikatte ise ismi âzam, tevhiddir.
- **İsneyniyet:** İkilik.
- **İstidlâl:** Bir delile dayanarak netice çıkarma.
- **İstiğrak:** Gark olmak, dalmak. Aşk-ı ilâhî ile dünyayı unutup kendinden geçmek.
- **İstimdâd:** İmdat istemek, medet ummak.
- **İştîyak:** Aşğın bütün varlığıyla sevgilisini arzulaması ve onun tarafına sürüklenmesi. İştîyak, hazretül cem makamında başlar.
- **İzhâr:** Açığa vurmak, göstermek.

K

- **Kadem:** Hakk'ın ezelde kul üzerine hükmettiği inâyet ki, kul bununla kâmil olur. Makam anlamına da gelir. Bir kişiye atfedildiğinde (İsmail kademinden gibi); onun makamından haz ve nasib almış, onun meşrebindedir anlamına gelir.
- **Kaf Dağı:** Batında insanın vücudu demektir. Kaf dağına aşmak; salikin e'alinin, sıfatının ve zatının Hakk'ın olduğunu, bir insanı kâmil ile zevk etmesidir.
- **Kaf kulle (kulle-i kaf) :** İnsanın vücudu manasındadır.
- **Kaf ü nûn (Kün) :** Bu iki harf bir arada "kün" olarak okunur, anlamı "ol" demektir. Kur'an-ı Kerim'in birçok

yerinde Allah'ın, bir şeyin olmasını istediği zaman ona "ol" demesinin yeterli olduğu; istenilen şeyin hemen olacağı hususunda ayetler vardır. (Bakara 11, Ali İmran 47-59, En'am 73, Nahl 49, Meryem 35, Yasin 82, Gâfir 67). "Kün" emri verilmeden önce herkes Elest Bezminde idi. Henüz hiçbir maddî varlık yaratılmamıştı. İnsan bu Kenz-i mahfi (gizli hazine) mertebesinden, "kün" emriyle çıktı. Zaman yaratılmadan önce Allah'ın bulunduğu bu gizli evren "Âlem-i Kitman" diye de anılır.

- **Kail:** Söyleyen, anlatan, inanmış.
- **Kaim:** Ayakta duran. Mevcut, baki, vaktini ibadetle geçiren.
- **Kâl:** Söz.
- **Kâle-kiyle (Kâleye kuli):** Dedi, denildi şeklindeki nakillerden oluşan söz ilmi.
- **Kâmet:** Namaza başlama işareti, namaz kılmak için okunan ezan.
- **Kân:** Bir şeyin menbaı, kaynağı.
- **Karâbet:** Hz. Pir Seyyid Muhammed Nur, Mürşidil Uşşakil Kürba adlı risalesinde şöyle buyurmaktadır: "Ve dahi makamâtı kemal dört makamdır. Evvelkisi **velayet**, ikincisi **sıdkiyet**, üçüncüsü **karabettir**. Dördüncüsü **nübüvvettir**. Karabet bir mertebedir ki, mukarrib gerek Hakk ile gerek halk ile olduğu halde asla mahcup olmaz." Bu makam hazretül cem makamı demektir.
- **Karun:** Hz. Musa zamanında yaşamış ve malı ile mağrur olarak haddini aşmış ve Cenab-ı Hakk'ın zekât emrini dinlemediğinden, Musa (A.S.)'ın duasından sonra malı ile birlikte yere batmış olan dünya zengini. Hz. Musa'nın amcasının oğlu olduğu da söylenir. Cenab-ı Hakk'ın lütuf ve ihsanını kendine mâl ederek, nankörlük ve enanietinden dolayı bu fenâ sıfatıyla meşhur olmuştur.

- **Katar katar:** Ardı ardına gelen.
- **Kemakân:** Eskiden, evvelden olduğu gibi. Allah evvelden neyse, şimdi de odur.
- **Kenz:** Define, hazine. Yeraltında saklı kalmış kıymetli eşya.
- **Kenz-i mahfi:** Gizli hazine.
- **Kerim:** Kerem ve muttasıf olan. Müsamahakâr, cömert. Allahu Teâlâ'nın kerim sıfatıdır, yemez, yedirir manasındadır. İnsanın eli de kendisi yemediği halde yedirir. Elden Allah'ın kerim sıfatı tecelli eder.
- **Kevser:** Tevhid. Ledün ilmi. Marifetullah cennetindeki ırmakların kaynağı.
- **Kezar:** Çok hızlı ref olmak. Yükselmek.
- **Kıyl-ü kâl: (Kil ü kal)** Dedikodu. Boş söz. Söz ilmi.
- **Kisb:** (Kesb) Çalışmak, say ve amel ile kazanmak, elde etmek.
- **Kisb-i kâr:** Çalışma, amel ile kazanma neticesinde elde edilen kar.
- **Kuba:** Kurban olmak. Aşk kubası; ilâhî aşk uğruna kurban olmak.
- **Kubab:** Kubbeler
- **Kubab altındakiler:** “Evliyâyî tahtı kubabi lâ yarifühüm gayri” “Vellilerim kubbelerimin altındadır. Onları benden başka kimse bilemez.” hadisine işaret eder. Hazretül cem makamında, Allahu Teâlâ'nın kubbeleri altına kabul edilen saliklerdir.
- **Kul küllü min indillah:** “Her şey Allah'tandır.” hadisidir.

- **Kurbiyet:** Yaklaşma mertebesi, Allaha yaklaşma makamı.
- **Kurb-u Ferâiz:** Kulun kendisi de dâhil, her şeyden fâni olması, Hakk'tan başkasının şuurunda olmaması hali. Cem makamına denir.
- **Kurb-u Nevafil:** Kuldun beşeri sıfatların gidip, yerine ilâhî vasıfların gelmesi. Allah kendisine yakın olan kulunun gören gözü, işiten kulağı, duyan kalbi ve tutan eli olur. Velisine işkence edene savaş ilân eder. Hazretül cem makamına denilir.
- **Kusse:** Gam, tasa.
- **Kuşdili:** Vahdet deryasıdır. Bu dili ancak vahdet sırrına vasil olanlar bilirler.
- **Kutb, Kutub:** Değirmen taşının mili anlamına gelir. Hakikatte, her an yeryüzünde Hz. Muhammed'in sırrına vâris olan birisi vardır. Evrende ne oluyorsa kutbun eliyle olur. Gölpınarlı; "Âleme kutbun neş'esi hâkimdir" derken, onun bütün insanlar için göz bebeği mesabesinde olduğunu ifade etmekten de geri kalmamaktadır.
- **Kutb-ül Aktâb:** Her zaman âlemde Allah'ın nazar kıldığı yer. Kutupların kutbu.
- **Kuvve:** Salâhiyet, fikir, niyet, hasse, meleke.
- **Küh:** Dağ.
- **Külhan:** Ateş yakılan yer.
- **Küllü men aleyha fân:** "Yeryüzünde bulunan her şey yok olacaktır" manasına gelir. (Rahman 26) Tevhid ilminde zat makamına işaret olup, devamında "Ve yebkaâ vechü rabbike" (Ancak Allah'ın vechi bakidir) buyrulmaktadır.

- **Kün:** Allah'ın ol emri.
- **Künhiyen:** Künhüyle
- **Küntü Kenz:** “Ben gizli bir hazine idim. Bilinmekliğimi istedim. Bilinmem ve tanınmam için insanı yarattım.” anlamında olan hadisi şerife işaretler.
- **Küş etmek:** İşitmek, dinlemek.

L

- **Lâ mekân:** Mekânsızlık, Allah'ın niteliklerinden biri. Lâ mekân şehrinin bir adı da simsime şehridir (Bkz. Simsime Şehri)
- **Lâ şerike lehu:** “ La yusder-ü min-el- vahit. İllâ el-vahit-ü la şerik-e lehu”. “Birden ancak bir çıkar ki, onun ortağı yoktur.” Hz. Pir: “Buna Nokta-i Vahdet ve Şems-i Batın derler. Her nesne ki bu âlemde ayandır, ol güneşin aksidir. “ buyurmaktadır.
- **Lâ taknetü:** (min rahmetillâh) “(Allah'ın rahmetinden) umut kesmeyin” Kur'an-ı Kerim'den yapılmış bir alıntıdır. (Zümer 53)
- **La yesel emma yef'al Rabbena haza badile:** Allah'a sual sorulmaz manasına gelen ayet-i kerime.
- **Lâ yezalil abdi:** Fahr-i Âlem Sallallahu Teala Aleyhisselam Hazretleri buyurdu: (La yezalil abdi yetekarrebü illeyye bin Nevafil hatta ahbehu Feiza ahbebtühü küntü semaüllezi yesmeu bihi ve basarahullezi yubsirubihi ve yedehulleti yebtişubiha) “Ben kuluma muhabbet eylediğim vakitte, o kulumun semi ve başarı ve yedi ve ricli ben olurum. Benimle görür, benimle işitir, benimle söyler, benimle tutar, benimle yürür.) Bu hadisi şerif, hazretül cem makamına işaret etmektedir.

- **Lâ, illâ:** Lâ, tek başına yersiz inkârda kullanılır. Yoktur, değildir gibi. Hakikatte; “yoktur, ancak O vardır” manasındadır, varlığın ancak Allah varlığı olduğunu bildirir. Allah varlığından başka varlıklar görecedir, gerçek varlığa göre yoktur.
- **Lahmike lahmik tembike tembiç:** “Ehl-i Beyt benim canımdandır., benim kanımdandır manasındaki hadisi şeriftir.
- **Lâhut:** Saf vahdet. Zat âlemi.
- **Lâye mutüne belyen galibune:** “Lâ ye mutüne belyen galibune min dâr-ül fenâ, ilâ dâr-ül beka - Müminler ölmez, hayvanlar ölür. Müminler bir âlemden bir âleme (dâr-ül fenâdan dâr-ül bekaya) göç ederler.”
- **Leâl:** İnci.
- **Lebbeyk:** Buyurunuz, emredersiniz. “Benim muhabbet ve incizabım daim sanadır.”
- **Ledün, İlmi Ledün:** “Ledün”, “Allah katı” demektir. “İlmi Ledün”, Allah’ın sırlarını, her şeyin iç yüzlerini bilme anlamına gelir ki, bunu ancak Allah bilir. Yalnız peygamberlere vahiy ve onların varislerine ilham olunur. Hakikatte, ledün bilgisi Allah’tan ilham gören mürşidin feyzi ile elde edilen gerçek bilimdir.
- **Lem yelid velem yûled:** “O Allah bir ve tektir. (eşi, ortağı yoktur) Allah sameddir(her yaratılan ona muhtaçtır) *doğmamış ve doğrulmamıştır*, hiçbir şey ona denk değildir. ” (İhlâs Suresi)
- **Lem-yezeli:** Zail olmaz, baki, zeval bulmaz, daimi olan.
- **Len Terâni:** Hz. Musa Tur Dağı’nda Cenab-ı Hakk’ın cemalini görmek isteyince, yüce Allah’tan; “Sen beni

göremezsın” anlamında “Len terâni” hitabı gelmiştir.
(Araf 143)

- **Levh-i Mahfuz:** Muhafaza edilmiş levha anlamındadır. Bu levhada her ne yazılıp takdir buyruldu ise o yaşanır.
- **Levlâke:** Eğer sen olmasaydın. Cenab-ı Hakk’ın, Hz. Muhammed (S.A.V.)’e hitaben: “Eğer sen olmasaydın âlemleri yaratmazdım” hadisi şerifine işaretir.
- **Leyl-i nehar:** Gece gündüz.
- **Lika:** Kavuşmak, yüz yüze gelmek. Lika ender lika; Hakk ile yüz yüze gelmek anlamındadır.
- **Limeallahi vakt:** “Benim Allah-u Teâlâ ile bir vaktim vardır ki; oraya ne bir melek, ne bir mukarrabin, hiç kimse giremez.” hadisi şerifine işaretir.
- **Limen-ül mülkün yevm:** “Bu mülk kimin?” demektir. Zat makamında salike bu nida tecelli eder. Salik cevap dahi veremez.
- **Lokman Hekim:** Kur’an-ı Kerim’de ismi geçen büyük zatlardan olup, öğütleri ve tıbbî sözleri ile tanınmıştır. Davud (A.S.) zamanında yaşamıştır.
- **Lütuf:** Rıfk. İltifatla mülâyemet üzere muâmele eylemek. Allahu Teâlâ’nın kullarını rıfk ve sühuletle muradına muvaffak eylemesi.

M

- **Maal:** Yükseklik, şerefilik.
- **Mağrib:** Batı.
- **Mahfi:** Gizli, saklı.
- **Mâh-i tâbân:** (Meh-i tâbân) Parlayan ay, parlak ay.
- **Mâhir:** Becerikli, hünerli.

- **Mahlâs:** Nam, lâkap. Bazı muharrirlerde olduğu gibi, isme ilâve edilen başka bir isim.
- **Mahz:** Safî ve hâlis. Katıksız, has. Hulûs ve muhabbet. Ta kendisi.
- **Mâil:** Meyilli, hevesli, istekli.
- **Mâlelyetiymi:** Kur'an'da: (ve lâ takrebû mâlelyetiymi) "İlişme yetimin malına" ayeti (İsra 34) gelmiştir. Yetim-i Hakikî, Hz. Muhammed (S.A.V)'in kendisidir. Ve onun malı, ahadiyettir. Ahadiyet makamı, Resulullah (S.A.V)'in kendisi bizzat telkin ederse zevk alınır ve illâ zevk alınmaz.
- **Mansıb:** Rütbe.
- **Mansur, Hallac-ı Mansur:** "Enel Hakk – Ben Allah'ım" dediği için, Bağdat'ta yakalanarak hapse atılmış, sözünden vaz geçmediği için, kırbaçla dövülmüş, daha sonra da elleri ayakları kesildikten sonra, darağacına asılmıştır.
- **Mar:** Yılan
- **Marecel bahreyni yeltekiyâni:** "Suları acı ve tatlı olan iki denizi birbirine karışmamak üzere salıvermiştir." Bu ayette sözü edilen iki deniz Cebeli Tarık boğazındadır. (Rahman 19) Cemmül cem makamına işaret eder.
- **Mâsivâ:** Allah'tan başka her şey anlamındadır. Buna masivaullah da denir.
- **Maşrik:** Doğu.
- **Matlap:** İstek, istenilen şey, hallolunacak mesele.
- **Mazgal basar vema tağa:** Allah'ın kendi gözü ile kendi cemalini görmesi. Cem makamına işaret eder.
- **Mazi-Müstakbel bilmeyiz:** Melâmîler anı yaşarlar. Onlar için geçmiş ve gelecek yoktur. Bir tek "an" vardır.

- **Mecaz:** Hakikî manasıyla değil de, ona benzer bir başka mana ile veya istenilene benzer bir şekilde konuşmak.
- **Mecra:** Suyun aktığı yol, bir şeyin dolaştığı yer. Bir haberin yayılma yolu.
- **Meder:** Kuru balçık.
- **Meded:** İnanet, yardım, imdat.
- **Medlül:** Delâlet olunan. Gösterilen. Mânâ, meal, mevhum. Delil getirilen şey. Bir kelime veya işaretten anlaşılın.
- **Memat:** Ölüm.
- **Men arefe nefs-ehu:** Hakk'dan gayri olmadığından ve nefsi, nefsi-i Rabb olduğu için Aleyhisselât-ü Vesellem Efendimiz Hazretleri “ **men arefe nefs-ehu fekad arefe rabbehü** “ “nefsini bilen rabbisini bilir” buyurmuşlardır.
- **Men reâni:** Bazı hadislerde geçen bu ibare, “Her kim rüyasında beni görürse” anlamındadır.
- **Menba:** Kaynak. Suyun çıktığı yer.
- **Men kâne fiyhâzihil â'mâ:** “Ve menkâne fiyhâzihil a'mâ ve hüve fiyl'âhireti a'mâ ve edallü sebebiyle” (İsra 72) “ Kim bu dünyada kör ise, ahirette de ködür” ayetine işaretler.
- **Merdan:** Mert, yiğit. İnsan-ı Kamil'i ifade eder.
- **Merdane:** Mertçe, yiğitçe.
- **Mervan:** Malatya civarında yaşamış rum bir kralın adı. Çok Müslümanlar öldürmüş. “ Aba Müslim gelmeseydi cihana, eşekler de secde ederlerdi Merva'na.” diye bir deyiş vardır.

- **Mestane:** Sarhoşça.
- **Mestûr:** Örtülmüş, setredilmiş, gizlenmiş.
- **Meşâyh:** Pirler.
- **Meşiyet:** Ezeli ervahta ne takdir edilmişse, onun tecelli etmesi.
- **Methuşî mest:** İlâhî aşkın sarhoşluğu ile mest olan.
- **Mevc:** Dalga. Mutlak varlığın kainatın her mertebesinde peyda olan tecellileri. Âlem ve Âdem olan mutlak vücudun, vahdet denizinin dalgaları.

- **Mevhum:** Aslı olmayıp, evham mahsulü olan. Vehim.
- **Miftâh:** Anahtar.
- **Mihman:** Misafir.
- **Mikât:** Mekke-i Mükerreme yolu üzerinde, hacıların ihrama girdikleri yer.
- **Min hablilveriyd:** “Biz ona şah damarından daha yakınız” (Kaf 16) mealindeki ayetten alıntıdır.
- **Mir’at:** Ayine, ayna.

- **Mirâc:** Yüксеlecek yer, en yüksek makam. Mirac genellikle ruhun yükselişi ve manevî yolculuk şeklinde tasvir edilir. Buna; uruc, hubût, suûd-nüzul yani çıkış-iniş denir. Hz. Yunus tahte’s-seraya indirilmiş, Hz. peygamber göklere çıkarılmıştır. (Mirac) Bütün müminler namaz kılariken bu ruhanî ve manevî miraçtan nasib alırlar. Tevhid ehlinin miracı e’alini e’ali Hakk’da, sıfatını sıfatı Hakk’da ve zatını Zâtı Hakk’da bezledip fenafillâh olmaktır.

- **Mu’cizat:** Allah tarafından verilip, yalnız peygamberlerin gösterebilecekleri mucizeler.
- **Muamma:** Anlaşılmaz iş, karışık şey, bilinmeyen hal.
- **Mudil:** İdlal edici, yoldan çıkaran, eğri yola teşvik edici.
- **Muğlak:** Belirsiz, gizli.
- **Muhaddis:** Hadis ilmini bilen.

- **Mukarrabîn:** Hazretül cem makamı sahibine denir.
- **Musa (A.S.):** Dört büyük peygamberden biridir. İsa'dan önce 14. yy.'da yaşadığı tahmin edilmektedir. Tûr-i Sinâ'da Allah'ın tecellisine mazhar oldu ve kendisine kutsal kitap "Tevrat" indirildi.
- **Mutedil:** Mülâyim. İtidalli.
- **Muttasîf:** İttisaf eden. İyi veya kötü bir sıfatla tarif edilen. Vasıflanmış.
- **Mutu kable ente mutu:** "Ölmeden önce ölünüz" hadisi şerifidir. Zat makamına işaret eder. Zat makamında salık, bu hadisin sırrına mazhar olur.
- **Mücahid:** Cihad eden. Din için çalışan.
- **Müctehid:** İçtihat eden. İhtiyaç hâsıl olduğunda, ayet ve hadislerden hüküm çıkarmış islam allâmeleri ve önderleri.
- **Müdâm:** Devam eden, sürekli daim ve baki olan.
- **Müderris:** İlim talebelerine ders veren. Profesör.
- **Müftehi:** Karşılık beklemeyen. Allah rızası için menfaatsiz hizmet eden.
- **Mündemic:** Dürülüp sarılan, içine sokulmuş ya da içine alınmış olan.
- **Münevver:** İslâmî tahsil ve terbiye görmüş, ilminden ötürü aydınlanmış, âlim.
- **Münezzeh:** Tenzih edilmiş, pak, kusur ve noksanlıklardan uzak, hiçbir şeye muhtaç olmayan.
- **Münker, Nekir:** Şeraitte, kabirdeki sorgu melekleridir. Rabbin kim, nebin kim diye sorarlar. İnsanın ameli iyi değilse cevap veremez.

- **Münkir:** Allah'ı inkar eden.
- **Müphem:** İyice belli olmayan. Belirsiz. Gizli.
- **Müstesna:** Ayrı tutulan.
- **Müştağrak:** Dağılmış, içinde boğulmuş.
- **Müştak:** Allah'ın cemaline âşık olmak.
- **Müzdelif:** Kâbe'de Arafat ile Mina arasında bulunan mukaddes yer.

N

- **Nâdan:** Cahil, haddini bilmez.
- **Nahnü Akreb:** “Biz ona şah damarından daha yakınız” anlamındaki bir ayetin kısaltılmış şeklidir: “...Ve nahnü akrebü ileyhi **min hablilveriyd** - Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne fısıldadığını biliriz, çünkü biz ona şah damarından daha yakınız” (Kaf 16)
- **Namudar:** Maharetli, cengâver, pehlivan.
- **Nasib:** Pay, kısmet.
- **Nâtık:** Konuşan, söz eden, bildiren.
- **Nâtıka:** Düşünüp söylemek hassası, fesahat ve belagatla söyleme kuvveti.
- **Nazenin:** İnce, lâtif, hoş, nazlı.
- **Necât:** Kurtuluş, selamet.
- **Nefi:** Bir şeyin olmadığını ifade eden. Bir şeyin yokluğunu veya olmadığını iddia.
- **Nehiy:** Yasak etmek, men etmek, emrin menfi şekli.
- **Nemrud:** Zalim ve gaddar olarak tanınmış ve Allah'a karşı kibir ve isyan ile büyüklük taslamış bir kralın ismidir.
- **Nesimi:** Bin dört yüzlü yıllarda yaşamış olup, başlangıçta Şeyh Şibli'nin dervişi iken, daha sonra Fazlullah Hurufî'ye bağlanmıştır. Birçok yer gezdikten sonra Anadolu'ya gelmiş, hakikati gizlemediği için

yıllarca zindanlarda bağlı kaldıktan sonra Halep'te derisi yüzülerek öldürülmüştür. Bu ölüm, hakikat erleri arasında ikinci Hallac-ı Mansur sayılmasına yol açmış olup, tevhid şehidi olarak anılır.

- **Neşr:** Dağıtma. İzhar eylemek.
- **Nevm:** Uyku, rüya, sönmek, sükûn.
- **Nezd:** Nazarında, fikrinde.
- **Nihân:** Gizli, saklı, bulunmayan.
- **Nikap:** Perde, peçe, yüz örtüsü.

- **Nûh (A.S.):** Hz. Âdem'den sonra gelen peygamberdir. Kavminin kendini dinlememesi üzerine tûfan olmuş yaptığı gemiye, ona tâbi olup binenler kurtulmuştur. Ancak Kenan isimindeki oğlu kendisine inanmadığı için gemiye binmemiş ve tufanda boğulmuştur.

- **Nûn velkalemi:** “Nûn velkalemi ve mâ yesturûne” “Kalem ve onunla yazılan yazılara andolsun ki...” ayetinden alıntıdır. “nu” vahdette, gönül diline işarettir. İnsanı kâmil Hakk'ın kalemidir ki, ancak onun gönül dilinden yazdıkları, zahir kaleme gelmez. İnsanı Kamil, hakikatte kalemsiz, satırsız, harfsiz yazı yazar.

- **Nur:** Allah'ın isimlerinden biri, Allah'ın zahir ismi ile tecelli etmesi, yani tüm eşyanın suretlerinde kendini gösteren ilâhî varlık. Zat makamının nuru siyah derler.
- **Nûrussemâvâti:** “ Allahü nûrussemâvâti vel'ard- Allah, göklerin ve yerin nurudur.” (Nur 35)

- **Nuş:** İçen. Tatlı şerbet gibi içilecek şey. Zevk ve sefa.
- **Nübüvvet:** Peygamberlik. Allah'tan gelen tebliğ, Hakk'tan nüzul eden haber.
- **Nükte:** Dikkatle anlaşılabilen ince manalı, üstü kapalı söylenmiş acı söz.

P-R

- **Pâyân:** Son, nihayet.
- **Penah:** Sığınma, sığınacak yer.
- **Pend:** Nasihat, vaaz, öğüt.

- **Pertev:** Ziya, ışık. Güneşten gelen ve bakıldığında göze batan ışıklar.
- **Perva:** Korku, çekinmek.

- **Pervane:** Geceleri ışığın etrafında dönen ve kendini ateşe atan küçük kelebek. Pervanenin ölümü pahasına kendini ateşe atması, âşıklar için ibret vericidir. Ve bu küçük kelebek, aşk erleri arasında, ilâhî aşk uğruna can-baş vermenin bir simgesi olarak kullanılmıştır.

- **Peymane:** Büyük kadeh, şarap bardağı.
- **Pinhan:** Gizli, örtülü olan.
- **Pîrân:** Pîrler
- **Püryan:** Biryân. Kebabın bir nev'i.

- **Rabbi erini:** Kur'an-ı Kerim'de Musa peygambere atfedilen bir sözdür ve "Rabbim bana kendini göster" anlamındadır.

- **Rahimiyet:** Rahîm; rahmet edici, merhamet eyleyen mealindedir. Rahim özel anlamda rahmet ve merhamet sahibi iken rahman genel anlamda rahmet ve merhamet sahibi demektir. Rahîm, ef'al makamıdır.

- **Rahmaniyet:** Rahman, Rezzak, bütün mahlûkata rızkını veren ve her an bütün mahlûkat hakkında hayır ve rahmet irade buyuran anlamlarına gelip, Cenab-ı Allah'ın ismi şerifidir. Hakikatte ise rahman, zamanın piridir. Rahmaniyetine ermek ise, zamanın pirine biat edip ef'al makamına vasıl olmaktır.

- **Rah-nümâ:** Yol gösteren, kılavuz.
- **Ram:** İtaat eden, boyun eğen.
- **Raş etmek:** Serpmek. Manada her hücrenin Allah demeye azmettiği bir haldir.
- **Ravza-i Mutahhara:** Peygamber efendimiz (S.A.V)'in Kabr-i Şerifi ile minberin arasındaki saha.
- **Ref:** Yüksek, yüce.
- **Remz:** Ehlienden başkasının anlamadığı, kelâmın altında saklı olan gizli mana.
- **Reşid:** Hakk yolunda olan, doğru yola sevk eden, hayra delâlet eden, bulûğ çağına girmiş kimse. Ergin, olgun.
- **Ruh:** İnsandaki bilen ve idrak eden lâtif olup, emir âleminden inmiş, hayvanî ruha binmiştir. Künhünü idrak mümkün değildir.
- **Ruh-ul Kudüs:** Cebrail (A.S.)'ın iki ayrı ismi; emin, mukaddes ruh. Cebrail, Hakk buyruğu ile Meryem'in yenine üflemiş, bunun üzerine Hz. Meryem'de Hz. İsa zuhura gelmiştir. İncil ve Kur'an manalarına da gelir.
- **Rûhullâh:** Hz. İsa peygamberin lâkabıdır ve "Allah'ın ruhu" anlamına gelir.
- **Ruz:** Sır.

S

- **Sadr:** Kalp, göğüs, ön.
- **Sâfiyullah:** Hz. Âdem peygamberin lâkabıdır. "Allah'ın en temiz kulu" demektir.
- **Sahibi Şimâl:** Kutbun iki vezirinden biri olup, Âlem-i süflîde mutasarrıftır.

- **Sahibi Yemini:** Kutbun diğer veziri olup, Âlem-i ulvîde mutasarrıftır. (Niyazi Mısri Şerhi)
- **Sahra:** Çöl. Manada ruhanî âlem anlamında söylenir.
- **Salât-i Dâimin:** Daim namazda olmak. Vahdete vasıl olmaktır.
- **Samiri:** Hz. Musa peygamber zamanında, Yahudileri şirke sevk eden, Musa (A.S.) Tur Dağı'nda iken, kavmini yaptığı buzağı heykeline taptırmağa çalışan bir Yahudi.
- **Sarraf:** Kuyumcu.
- **Savt:** Bağırarak.
- **Say:** Çalışmak, çalışıp çabalamak gayret sarf etmek. Bir maksadın husulü için elden geleni yapmak.
- **Sayeban:** Koruyan, himaye eden.
- **Seb'ul mesani:** Fatiha suresini oluşturan yedi ayet için kullanılmıştır. Söz konusu deyim, şu ayette geçmektedir: “Andolsun sana ikiliklerden yedi ve bu büyük Kur'an'ı verdik” (Hicr 87)
- **Seda:** Ses.
- **Sekâhüm rabbühüm (Sekâni Şarap):** “...ve sekâhüm rabbühüm şarâben tâhûra.” Anlamı: “Rableri (onlara tertemiz bir şarap) içirmişti” (İnsan 21) ayetine işarettir. Hakikatte, ilâhî aşk şarabı diye de ifade edilen bu şarap, insan-ı kâmil tarafından elden ele, dilden dile, gönülden gönüle aktarılır.
- **Sekran:** Sarhoş, mest olan.
- **Selsebil tesnim:** Selsebil, cennette bir çeşme veya ırmak. Tatlı, lâtif, leziz su manasındadır. Manada bu çeşmenin menbaı insanı kâmindir.

- **Ser:** Baş.
- **Serap:** Çölde sıcak ve ışığın tesiri ile su var gibi görünme hâdisesi. Hakikatte görünen ama var olmayan manasınadır.
- **Sergerdân:** Başı dönmüş, şaşkın, hayran. Hakikatte Allah aşkıyla başını feda etmeye hazır olan manasındadır.
- **Server:** Reis, baş, seyyid.
- **Settâr-ül Uyûb (Sattar):** Ayıpları, kusurları örten. Kusurları göstermeyen, günahları bağışlayan Allah.
- **Sevim:** Senede bir ay tutulan oruca derler.
- **Seyrân:** Dolaşan
- **Sıddık:** Hz. Ebubekir'in lâkabıdır.
- **Sıddikiyet:** Hz. Muhammed'in derûnuna yakın olduğundan; bilgi, söz ve davranışlarıyla, Hz. Muhammed'in her getirdiğini tâsdikte kemâl mertebesinde bulunma. Hz. Pir: "Sıddikiyet bir mertebedir ki, sıddık olan daima Hakk ile olur. Halk ile olmaz." buyurmaktadır.
- **Sıfat Makamı:** Fenâ makamlarının ikinci olup, rabıtası " Lâ mevsufe illâllah" tır. Bu makam hakkında Hz. Pir şöyle buyurmaktadır: "Tevhidi sıfat demek; halkta zahir olan sıfat aynasından Hazreti Maşuku müşahede etmektir. Hayat, ilim, iradet, kudret, semi, basar, kelâm Hakk'ındır. Yani diri olan Allah'tır. Ve işiten, gören, söyleyen Allah'tır. İrade eden Allah'tır ve kadir olan Allah'tır. Bu suretle salık, zevken bilecek; bu sıfatlar ile mevsuf olan Zatullah'dır. Bu sıfatlar salike ayna olup, ol ayinede Hz. Mevsuf'u müşahede edecektir. "
- **Sıklet:** Ağırılık, manevî sıkıntı.

- **Sıla-i rahim:** Aşığın maşukuna kavuşması.
- **Sırac vehhac:** Aynanın arkasındaki sır kalkınca, aynanın ötesi görünür. Cem makamına işaret eder.
- **Sırat-ı Müstakim:** Doğru yol. Allah'a giden yol, tevhid yolu. Peygamberlerin, evliya ve salihlerin, Sıddîkînlerin meslekî.
- **Sırta ve ene sırrahu:** "Kulum benim sırrım, ben kulumun sırrı olurum" hadisine işaret eder.
- **Sibgatallah:** "Allah boyası ile boyanın" ayetine işaret eder. (Bakara 138) Hakikatte, hadisi şerifte de buyrulduğu gibi; "Allah'ın ahlâkı ile ahlâklanmak, sıfatları ile sıfatlanmak" olarak ifade edilir.
- **Simruğ:** İsmi olup cismi olmayan bir kuş. İnsan-ı Kamil. Ehadiyet makamına da işaret eder.
- **Simsime Şehri:** Cenabı Hakk Beyti şerifin toprağından Âdem (A.S)'ın balçığı yapıldığı vakit, fazlası kürsü üstüne ve cennet çevresine mesh etti. Vadi-i Simsime ondan halk olundu. Çünkü simsime Âdem'in balçığından fazla kalana derler. Bu şehre, ancak cem makamını zevk edenler girebilirler.
- **Sirayet:** Yayılmak.
- **Siret:** Bir kimsenin içi, hali, hareketi, ahlâkı.
- **Sofi:** Yanıltıcı, safsatacı. Tarikata mensup.
- **Subhânelleziy esra:** Kur'anda Esra Suresi'nin ilk ayetinde geçer. Bu ayet Hz. Muhammed (S.A.V)'in miracını anlatır.
- **Sûlb:** Zürriyet.
- **Suret:** Görünen yüz, dış görüntü.

- **Surûr:** Sevinç. Salikin bedenini ve ruhunu kapsayan her türlü hüzünden arınmış neşe hali.
- **Suver:** Suretler, dış âlem.
- **Sübhanallah:** Cenabı Hakk'ın mahlûkatı ve eserleri karşısında duyulan hayreti ifade etmek için söylenir. Cenabı Hakk'ın zatında, sıfatında ve ef'alinde bütün kusurdan münezzehtiyetini ifade eder.
- **Sücut:** Cenab-ı Hakk'ın huzurunda hiçliğini bilip, teslimiyetle secdeye kapanmak.
- **Süleyman (A.S.):** Davud Peygamber'in oğlu olan hükümdar peygamberdir. On iki yaşındayken babasının yerine tahta çıktı ve onun Kudüs'te başlattığı tapınak inşaatını ikmal etti. (İ.Ö. X. yüzyıl). Pek çok mucizesinden söz edilir. Karınca (mür) ile konuşmasının yanı sıra, kuşdili bildiği ve kuşlarla konuştuğu rivayet edilir. Âsaf adlı veziri, mührü, hüdhüd (murg-ı Süleyman) adlı kuşu ve Saba melikesi Belkis ile olan kıssası Kuran-ı Kerim'de de yer almıştır.
- **Sümmün bükmün ümyün:** "Onlar sağırdılar (Hakk'ı işitmezler), dilsizdirler (Hakk'ı söylemezler), kördürler (gerçekleri görmezler) (Bakara 18)

Ş

- **Şâbb-ı emret:** Bıyığı sakalı henüz çıkmamış delikanlı. "Ben Rabbimi şâbb-ı emret suretinde gördüm" hadisi şerifine işaret eder.
- **Şâd-ı handan:** Allah'ı sevmekle sevinmek.
- **Şaduman:** Neşe, sevinç. Hakikatte salikin kabz halinden sonra bast haline girmesi.
- **Şah-ı Merdan:** Hz. Ali'nin bir lâkabıdır: "Erlerin Padişahi" demektir.

- **Şaki:** Her çeşit günahı işleyen.
- **Şakk:** İkiye ayrılma. Şakk-ı Kamer; ayın iki parça olması mucizesi. Kur'an'ı Kerim'de de geçen, Hz. Muhammed (S.A.V)'in parmağının işaretini ile ayın iki parçaya ayrılması.
- **Şarâben tahûrâ:** "Temiz şarap" anlamındadır. (İnsan 21)
- **Şecer:** Ağaç.
- **Şêhidallah:** " Şêhidallahü ennehü lâ ilâhe illâ hû " "Allah kendinden başka ilah olmadığına şahitlik etti." (Ali İmran, 18) ayetine işaret edilmektedir.
- **Şekk:** Şüphe, zan. Salık, şekkten ancak fenafillâh olmak ile kurtulabilir.
- **Şem:** Koku hissetmek, koklamak.
- **Şems-i Tebrizi:** Büyük islam âlimi Mevlâna Celâleddin-i Rumî Hazretleri'nin, aşk ateşi ile pişip, mânâ âlemine dalmasına neden olan Hakk dostudur.
- **Şer'i:** Şeriata uygun, islamiyetçe makbul olan. İlâhî kanuna dair.
- **Şevk:** Şiddetli arzu. Şaduman olmak. Salikte şevk zat makamında başlar.
- **Şey-en lillâh:** "Allah rızası" için anlamındadır.
- **Şeyh Şiraz:** İnan'ın Şiraz Kenti'nde yaşamış bir zat. Ünlü bir şair ve sufidir. Şiraz münkirleri onun gözlerini mil çekerek oymuştur.
- **Şiar:** Ayırt edici belirti, işaret, nişan.
- **Şum:** Uğursuz. Uğursuzluk.
- **Şüheda:** Şahid, şehid. Şahidler.

- **Tâdat:** Sayı saymak, sayıp dökmek, birer birer söylemek, sıralamak.
- **Tâdatsız:** Sayısız, sayıya gelmeyen, sayıyla ölçümlenemeyen.
- **Tâ-hâ:** Kur'an'ı Kerim'de, bazı ayetlerin başında yer alan rumuzlu harflerden ikisidir. Bu rumuzlar, Allah ile resulü arasındaki şifreler olarak düşünülmüştür. Ta'ha Suresi 5. ve 6. ayetlerde geçer.
- **Tahâlluki bi ahlâkillah:** (Tahâlluki bi- ahlâkillah vettasifü bisifâtillah) Allahu Teâlâ'nın ahlâkı ile ahlâklanınız, sıfatları ile sıfatlanınız.
- **Tahte's-sera:** Yeraltı. Toprağın altında demektir. Yerin en aşağı tabakasıdır.
- **Tan etmek-Tanlamak:** Hoş görmemek, kötölemek, birisinin ayıp ve kusurlarını beyan etmek, küfretmek.
- **Tarac:** Yağma, çapul.
- **Târihat:** Hakk yolunda yürüyen.
- **Tay etmek:** (Tey etmek) Yükselmek, uçmak. Uzun zaman veya mesafeyi az zamanda geçip aşmak.
- **Tedris:** Okutmak, öğretmek, ders vermek.
- **Teferrüc:** Ferahlamak, iç açılmak.
- **Tefrit:** Halini görme halinden dahi uzaklaşmak, her şeyi sırf Hakk için yapmak. Kalpten ve sırdan masivayı kaldırmak. (İbn Arabî) Hakikatte fark sahibi olmaktır. Salik, hazret makamında tefrite erer.
- **Teheccüd:** Gece namazı.
- **Tekellüm:** Konuşmak.

- **Telvin:** Talep ve istikamet yolunu araştırma makamları.
- **Temkin:** Salik yolda olduğu sürece, bir halden diğerine geçtiğinden telvin ehlidir. Hakk'a erince temkin ehli olur. Hz. Pir: "Mukarribler ve nebiler ehli temkin olup, asla telvinden olmazlar. Ve avama muhalif kelâm demezler." buyurmaktadır. Ahadiyet makamı, makamı temkindir.
- **Terennüm:** Güzel güzel anlatmak.
- **Teşviş:** Karıştırmak, bulandırmak.
- **Tev âmânı:** "İnsan ve Kur'an ikizdirler. Bir karından doğan iki kardeş gibidirler diye işaret olunur." (Özün Özü- Muhiddin-i Arabî)
- **Tevhid:** Tevhid üçtür.; Birincisi avamın tevhididir. Lâfzî tevhiddir ki "Lâ ilâhe illâllah" demek ile elde edilir. İkincisi tarikatçıların tevhididir. Belli sayılarda yapılan zikirle, riyazatla elde edilir. Üçüncüsü hakikî tevhid ki; hüccet sahibi bir Melâmî insanı kâmiline biat etmekle başlar. Ef'al, sıfat ve zat makamlarını zevk edip, fenafillâh olunca, salikten Hakk kendi kendini zikreder. Böylelikle hakikî tevhid zuhura gelir. Bu nedenle Hz. Pir; "Melâmîlerin zikri peygamberlerin zikri gibidir. Sayıya gelmez.. Hakk Teâlâ Melâmîlerden kendi kendini günde yüz yirmi dört bin defa zikreder." buyurmaktadır.
- **Tevil:** Ayetlerin sırlarını ve kelimeler perdesini ve zarını inceden inceye araştırmak ve ayetin mana ihtimallerinin birini tayin etmekten ibarettir. Kur'an'ın anlaşılmasında birinci mertebe tenzil, ikinci mertebe tevildir.
- **Teyid:** Kuvvetlendirmek, sağlamlaştırmak, metanet vermek.
- **Tığ:** Arapçada kılıç demektir.
- **Timar:** Şifa.

- **Tûl-u amel:** Çok fazla amel ve ibadetine güvenen.
- **Tur:** Hz. Musa'nın ilâhî hitabı işittiği dağ.

U-Ü

- **Ubûdiyet:** Kulluk mertebesi, kulluk mâkâmı.
- **Ukbâ:** Ahiret.
- **Üç defa anadan doğmak:** Hakikatte, ilk doğum Âdem babamızdan, ikinci doğum anne ve babamızdan, üçüncü doğum ise; hazretül cem makamında mürşitten olur.
- **Üm:** İlimlerin anası. Hz. Muhammed (S.A.V).
- **Ümmî:** Anasından doğduğu gibi kalmış ve tahsil görmemiş.
- **Ümmül kitap:** Kitabın anası, esası. Levh-i mahfuz, ilmi ilâhî.
- **Ün etmek:** Seslenerek, bağırarak çağırmak.
- **Üryan:** Çırılçıplak.
- **Üzeyir (A.S.):** Kuran'ı Kerim'de ismi bulunan peygamberlerdendir. Yaşadığı şehrin bir zelzele sonucunda yerle bir olduğunu görünce, Allahu Teâlâ'ya; "Yarabbi bu şehir bir daha ne zaman imar olacak?" der demez düşüp ölür. Yüz sene sonra uyanır. Bakar ki yaşadığı şehir yeniden imar edilmiş. Evine gider ancak oğlu kendisini tanıyamaz. Rivayet edilen bu olaydan ötürü, kader sırrını Üzeyir (A.S.)'a atfetmişlerdir.

V

- **Vâcib-ül Vücut:** Vücutu mutlak var olan, yokluğu mümkün olmayan Cenab-ı Hakk.
- **Vahdet:** Birlik, yalnızlık.
- **Vahdaniyet:** Allah'ın birliği, yüceliği.
- **Vahdet-i Vücut:** Allah'ın vücut birliği.

- **Vahid-ül Kahhar:** Her an kahretmeye muktedir, tek olan manasındadır. Zat makamında, "**Limen-ül mülkün yevm**" "Bu mülk kimin?" nidasına cevap veremeyen salike, Hakk yeniden tecelli eder: " Şimdi kahhar olan biricik Allah'ı anladın mı?" Yerler, gökler, melekler, felekler, yüce yüce dağlar yerinden yok olur, çöp gibi atılırlar. Artık o salikin manen kıyameti kopmuştur.
- **Vahiy:** Bir fikrin, bir hakikatin veya emrin Allah-u Teâlâ tarafından peygamberlere bildirilmesi.
- **Vahiy ve İlhamın Farkları:** Vahyin ekserisi melâike vasıtası ile ve ilhamın ekserisi vasıtasız olmasıdır. Meselâ bir padişahın iki türlü konuşması ve emirlerini iletme şekli vardır;
Birincisi: Haşmet-i saltanat ve hâkimiyet-i umumîye haysiyetiyle, bir yâverini bir vâliye gönderir. O hâkimiyetin ihtişamını göstermek için, bazen vasıta ile beraber bir içtima yapar, sonra ferman tebliğ eder.
İkincisi: Sultanlık ünvanı ile ve padişah-ı umumî ismi ile değil, belki kendi şahsı ile hususî bir münasebeti ve cüz'î bir muamelesi bulunan has bir hizmetkâra hususî telefonu ve hususî konuşmasıdır.
- **Vâkıf:** Bilen. Allah'ı en iyi tanıyan odur.
- **Vallahü halakaküm ve mâ ta'melûn:** Saffat Suresi 96. ayet; "Allah sizi ve amellerinizi halk eyledi" Ef'al makamının delili olan ayeti kerimelerden biridir.
- **Vâveyla:** Çılgılık, yaygara. Feryat. Eyvah, yazık gibi üzüntü ifadeleri.
- **Ve lâ takrebû mâlelyetimi:** Kur'an'da (İsra 34) "İlişme yetimin malına..." gelmiştir. "Yetim-i Hakikî, Hz. Muhammed (S.A.V)'in kendisidir. Ve anın malı, ahadiyettir." (Hz. Pir Muhammed Nur)

- **Vecd:** Tanrısal aşkla kendinden geçme.
- **Vech:** Yüz, çehre.
- **Vechullâh:** Hakk'ın yüzü.
- **Vehm:** Kuruntu, hayâl.

- **Vel'asri:** "Vel'asri innel'insâne ..." (Asr Suresi 1) "Asra andolsun ki..." diye başlayan ayeti kerime. Ayette geçen "asr" zahirde yüz yıllık zaman dilimidir. Melâmî zümresine göre ise, Allah her anda bir şendedir.

- **Velâyet:** Velilik, ermişlik, Allah ile kulu arasındaki karşılıklı sevgi ve dostluk. Hz. Pir: " Velâyet bir mertebedir ki, veli Hakk'la olduğu zaman keşfi olur. Ve halk ile olduğu vakit mahcup olur. " buyurmaktadır.
- **Velâyet-i Kübra:** Ahadiyet makamıdır.

- **Veli:** Allah'ın seçkin kulu, Allaha yakın olan kişi, kâmil insan.
- **Veliyullâh:** Allah'ın velisi.

- **Vettiyni:** Tin Suresi 1. ayete işarettir. Ayette; Allah insanı Ahsen-i takvim üzere yaratmıştır. Ahsen-i takvim olamayanların yeri ise, esfele safilindir buyrulmaktadır.

- **Virâne:** Harabe.
- **Visâl:** Yakınlaşma, yaklaşma.
- **Vuslat:** Sevdiğine kavuşmak, ulaşmak. Hakikatte; zat makamını zevk edip, "ölmeden önce ölünüz" sırrına ulaşan salik Hakk'a vuslat olur.

Y

- **Yâd:** Anma

- **Yahya (A.S.):** Zekeriya (A.S.)'ın oğludur. Beni İsrail peygamberlerinden ve İsa (A.S.)'ın şeriatı ile amel edenlerden olmuştur. Kudüs'ün o zamanki reisi, Hz. Musa'nın şeriatı ile amel etmediklerini ileri sürünce, şehit edilmiştir.
- **Yakub (A.S.):** Kur'an'da adı açıklanan yirmi beş peygamberden biridir. Yusuf (A.S.)'ın babası ve İshak (A.S.)'ın oğludur. Bir adı da İsrail olduğundan, bu sülâleden gelenlere "İsrail oğulları" manasına "Beni İsrail" denilmektedir. Büyük oğlunun adı Yehûd olduğundan, sonradan bunlara Yahudi denilmiştir. Oğlu Hz. Yusuf için çektiği hasretlik yüzünden, ağlamaktan gözlerinin kör olduğu ve onun hasretiyle "Beytü'l-Ahzân/ Hüzünler evi"nde beklerken, Hz. Yusuf'un gömleği ile gözlerini siler silmez körlükten kurtulduğu yaygın bir kıssadır.
- **Yasin:** Kur'an'da bir sure adı.
- **Yed:** Mülk
- **Yedullah:** Cenab-ı Hakk'ın kudreti, yardımı.
- **Yedullahi fevke eydiyhim:** (Innelleziyne yübayi'üneke innema yübayi'unallah yedüllahi fevka eydiyhim) "Ey Muhammed! Gerçekten sana biad edenler ancak Allah'a biat etmiş olurlar. Allah'ın kuvvet ve yardım eli onların üstündedir."
- **Yevm:** Gün
- **Yezdan:** Tanrı, Allah
- **Yezid:** Muaviye'nin oğlu ve Emevi Devleti'nin ikinci halifesidir. Hükümdarlığı zamanında Hz. Muhammed (S.A.V)'in torunu İmam Hüseyin ve maiyetindekiler onun emriyle şehid edilmiştir. Hilâfete hileyle el koyan, ilmine mağrur bir zalimdir.

- **Yunus (A.S.):** Tevrat'ta adı geçen bir peygamberdir. Kavmine söz geçiremeyince, bir gemiye binip yola çıkmış, derken bir fırtına kopmuş, gemidekiler, tufanın gemide olan bir günahkâr nedeniyle koptuğuna inanıp, Yunus (A.S.)'ı suçlu sayarak denize atmışlardır. Yunus (A.S.) büyük bir balığın karnında kırk gün kırk gece kalmış, Allah'a yalvarmış, kavmi de gelen azab bulutunu görerek tövbe etmiş ve bağışlanmıştı. Yunus kıssası Kur'an-ı Kerim'de de geçer.
- **Yusuf (A.S.):** Yakub peygamberin on bir oğlundan biridir. Kardeşleri tarafından kuyuya atılması ile başlayan ve çeşitli serüvenler sonrasında Mısır'da Firavun'un başvekili olup, babasını ve kardeşlerini Mısır'a getirtmesi ile son bulan bu kıssa, Kur'an-ı Kerim'de ayrıntılı olarak anlatılmaktadır.

Z

- **Zahid:** Ham sofu. Ham ruhlu, pişmemiş, olgunlaşmamış, dinin özünden habersiz, şekilci ve zahirci kişi. Arif ve âşık olmayan kimse.
- **Zâhir:** Görünen, açık, meydanda
- **Zari:** Kanı durmayan damar. Zari giryan olan: Gözlerinden kanlı yaş gelecek kadar ağlayan.
- **Zat Makamı:** Fenâ makamlarının üçüncüsü olup, rabıtası "Lâ mevcude illâllah" tır. Hz. Pir bu makam hakkında şöyle buyurmaktadır: "Tevhidi zat demek; Vahdeti zatiyeyi kesreti mezahir ile müşahede etmektir. Ve kesreti mezahiri, vahdeti zatiye ile müşahede eylemektir. Vahdeti zatiyenin zuhuru kesret iledir. Ve kesretin vücudu vahdet iledir. Vahdet tekessür

etmeyince âyanda zahir olmaz. Ol kesret Hazreti Maşuk'un zatıdır.”

- **Zâyi:** Elden çıkan, kaybolan, yitik, zarar, ziyan.
- **Zeliha (Züleyha) (A.S):** Mısırlı bir kadın olan Zeliha Hz. Yusuf'a gönlünü kaptırır. Ancak ondan yüz bulamadığı için, iftira edip zindana attırır. Yusuf ile Zeliha öyküsü Kur'an-ı Kerim'in Yusuf Suresi'nde ayrıntılı olarak anlatılmaktadır.
- **Zemheri:** Çok şiddetli soğuk. “Zemheriden naz ile deyimi; soğuk ve isteksiz bakmak manasınadır.
- **Zemmetmek:** Birinin ayıplarını söylemek, çekiştirmek.
- **Zemzem:** Kâbe-i Mükerreme'nin yanındaki maruf kuyudan çıkan çok mübarek bir su.
- **Zinhar:** Kesinlikle, kesin kez.
- **Zinnureyn:** İki nur sahibi mealinde, Hz. Osman (R.A)'ın lâkabı.
- **Ziya:** Nur. Eşyayı Hakk'ın gözüyle, aynıyla Hakk olarak görmek. Masivayı Hakk'ın gözüyle görmek. Hakk bizatihi nur olduğundan, ne idrak edilebilir, ne idrake vasıta olur. İsimleri itibarıyla ise; hem idrak edilir, hem idrak vasıtası olur. Hakk, (ziya), idrak aracı olarak kalbe tecelli edince, nurlanan kalp gözü, masivayı onun nuruyla (onunla) görür.
- **Zuhûr:** Meydana çıkma görünme
- **Zuhûrat,** Tanrının tecellileri
- **Zübde:** Hülâsa. Netice. En seçkin kısım. Öz, özet.
- **Zülcenah:** İki taraflı
- **Zülcenaheyn:** Maddesel ve manevî bilgileri nefsinde toplama. Zahiri ve batini bilgisi geniş olan kimse. İki ayrı

maharet sahibi. Hakikatte, fenâ ve bekâ makamlarına vakıf olan demektir.